

MLa
40
30

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

MLa 40.30

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics), or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books."

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

©

Aegidius

EGIDI CORBOLIENSIS

VIATICUS

DE SIGNIS ET SYMPTOMATIBUS

AEGRITUDINUM

NUNC PRIMUM EDIDIT

VALENTINUS ROSE

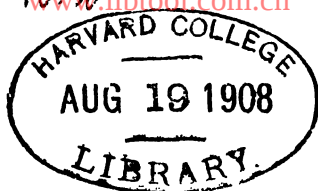
MCMVII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

~~V. 7547~~

MLA 4036 www.libtool.com.cn

Constantius fund

Magister Egidius de Corbolio (de Corboilo, Corbeil) medicus sua aetate et regis Philippi (1180—1223) in Gallia 'celeberrimus'¹⁾, Salernitanae medicinae corpus scholaribus Parisiensibus 'nova', ut ipse ait, 'institutione' pro firmanda memoria carmine condidit (cf. ed. Ludovici Choulant Lips. 1826), libellos primum per totum medium aevum declamatos de urinis atque de pulsibus, ampliora deinde sed levis apud posteros recordationis opera de antidotis et de signis causisque morborum, praeparata quidem simul, at longioris morae (ant. 1, 58 cf. 1, 241—247). 'Laudes et virtutes omnium medicaminum secundum antidotarii seriem' — sic ipse appellat in prologo prosaico (v. 51 Choul. p. 48) quae vel scripsit vel scribere coepit (ant. 1, 132) ante mortem (a. 1181) Romoaldi archiepiscopi (et medici) Salernitani, absolvit autem vel edidit absoluta non ante Salerni urbis devastationem miseram et 'Teutonici furoris barbariem' (a. 1194: cf. Salvatore de Renzi in Coll. Salernit. I, 281. IV, 570. 573 ad versus antidotarii 3, 508—511), neque ante Fulconis (antid. 2, 320) praedicatoris Parisiensis famam (inchoantis a. 1195²⁾, mortui a. 1202). regnum Philippi

1) 'celeberrimus arte medendi' ut alter Egidius ait 'aequivocus' in Karolins. V, 462 (Bouquet XVII, 298).

2) sec. Rigordum in Gestis Phil. Aug. p. 42 Bouquet XVII (cf. ad a. 1198 p. 48). mortuus est 'ille celeberrimus presbyter' a. 1202, ut testatur Guilelmus de Nangis (Hist. de Fr. XX, 750). cf. ad eosdem annos 1195. 1198 Robertum Autissiod. in MG. XXVI. in universum Otto Fris. in Gestis Frid. MG. XX, 329—331. Gerardus Dubois Hist. ecclesiae Paris. t. II (Paris 1710) p. 206—208.

IV

indicat 'censura Philippi' ant. 3, 588. circa idem tempus lätius diffusa vulgatur medici Iohannis (Castalii¹⁾) ant. 1, 126 = Delphici) dignitas non sine quadam reverentiae specie ab Egidio agnita, scil. Iohannis de Sancto Paulo (V. Rose Verz. d. Lat. Hss. Berlin II, 1342 sq.²⁾), qui presbyter cardinalis tit. Sanctae Priscae a Caelestino papa III creatur a. 1193 (Onuphrius Panvinus Rom. pontifices et card. Ven. 1557 p. 133 cf. A. Ciaconii Vitae pontif. Rom. et card. cum addit. Oldoini Rom. 1677 t. I col. 1161) et postea, cuius rei nullum quidem in Egidii versibus vestigium comparet, Galliam ipse (a. 1201) legatus (cum Octaviano) missus visitavit (Rigordus p. 53 Bouquet XVII, Rogerus de Hoveden Ann. angl. t. II p. 268 sq. Stubbs), qui deinde S. Francisci primus Romae patronus fuit anno 1210 (Wadding. Ann. minorum I p. 62 cf. Sabatier Leben d. h. Fr. Berl. 1897 S. 308), cardinalis episcopus (ab a. 1205) Sabinensis, mortuus c. a. 1215/1216³⁾). itaque per eadem fere spatia temporis Iohannes de Sancto Paulo cardinalis (idem scil. qui Iohannes de Sancto Paulo medicus Salernitanus) vitam egerit, per quae coetaneus medici et Salerni condiscipulus Egidius, qui e vita cessit post a. 1219 (V. Leclerc in Hist. litt. de la Fr. XXI, 341).

1) de quo vocabulo (= Horat. carm. 3, 4, 61) mire dubitant: sic 'physicae quos Delphicus artis spiritus inflamat' Egid. ant. 4, 1561 et sim. 3, 496. item Guilelmus Brito in Philippide 3, 378 'Castalii sitientem pocula fontis'.

2) ubi de magistro eius dixi Romoaldo et de opusculo tunc celeberrimo doctrinae medicae Salernitanae 'Breviario', cuius exemplarium nunc occurrentium numeris postea adscripti etiam Bruxellense 11465, Lond. add. 16385, Cantabrig. univ. 938 et 1133.

3) id est inter annum 1214 et 1216. nam in bullarum Innocentii papae III subscriptionibus Ioannis nomen non occurrit post 21. April. 1214 (Potthast. Reg.), attamen non erat in vivis accedente (mense Julio 1216) Honorio papa III (Panvinus p. 139 cf. Ciacon. col. 1162): episcopus Sabinensis successit Petrus a. 1216.

Novit sane Egidius etiam auctorem Iohannem et nomine appellavit in commento proprio¹⁾ ad instituta de iudiciis *urinarum* (v. 171 = 182 ed. Lugd. 1505 f. D 8b), respexit etiam in quarto opere, quod usque hodie delituit (Choulant p. XXXV) 'de sinthomatibus', quo ipso titulo et qui promittitur liber in antidotario (1, 241—247), citatur in commentario illo *urinarum* versibus postea adiecto (ad v. 139 D 2b 'in libro nostro de sinthomatibus dicetur' et ad v. 167 D 7b 'in libro nostro de sinthomatibus requiras'). Iohannes autem Egidii certe scripta legit amica mente sibi commendata (ant. 1, 126), sed qui acerbis verbis quasi eorum qui 'barbarum quid dentibus frendant', in brevii capitulo de emitriteis (libri V f. 177b cod. Amplon. qu. 207) eam ipsam sententiam confundit, quae et Egidii fuit (viat. 2284) et (cum Bartholomeo C. S. II 761. IV, 349 cf. versus C. S. V 85 = III 30 apud Pseudo-Maurum) Petri Musandini²⁾, is

1) editio Lugd. (quae est repetitio primae ab Avenantio de Camerino male curatae Pad. 1484 cf. Choulant p. XXXVI sq.) duplicem habet expositionem, priorem ignoti auctoris (non Gilberti) quem Avenantius finxit esse Gentilem de Fulgineo, deinde ipsius Egidii 'commentum', cuius auctoritatem primi editoris ludibrio occultatam nostra etiam aetas vel negligit vel ignorat ('quod forsitan ipsius Aegidii esse posset' Choulant l. c. cf. De Renzi C. S. IV, 575. rem invertit H. l. de la Fr. XXI, 400). codices mss. *urinarum* Egidii qui etiam commentario praediti extant plurimi, aut simpliciter habent auctoris proprium 'commentum' ('Liber iste quem legendum proponimus est novelle institutionis . . .') aut 'Gilberti' ('Gileberti') expositionem ('Sicut dicit Constantinus in Pantegni . . .') quae (Egidii) etiam 'commentum' ipsa respicit (e. g. C 4a), saepe autem feruntur cum duplici commentario (i. e. utriusque auctoris Egidii et Gilberti). commentum autem de pulsibus in codicibus sine nomine alius auctoris semper fertur cum versibus Egidii eiusque propriam 'monetam' fert (inc. 'Quatuor sunt membra principalia . . .').

2) non Petroncelli (Petrocelli, Petricelli) C. S. II, 759. IV, 309 (quae communis est Salernitanorum). ceterum sciendum est in cod. S. Germ. 1146 (De Renzi IV, 185) = Par. lat. 14025 s. XIV post duas et diversas notasque compilationes therapeuticas 'Ipocratis et Galieni', quarum prima iam occurrit saec. IX (Paris. 11219, Harl. 4977, Sloan. 2839), altera ad indicem proce-

‘mentem bonam’ parum probasse videtur. unde paril
ab Egidio repulsam tulerit, qui (in commento urinar
ubi de emitriteo minore ed. D 8b) ‘sententiae Ferrarii
Platearii et magni’ (sic ed., ubi codd. Lips. 1176. 12
‘magri’ vel ‘magistri’) ‘Io. de sancto paulo’ (id est sen-
tentiae tunc Salernitanae) ‘supersedendo Petri Musandini
auctoritatem’ fatetur se ‘prosequi’, cum posteris scilicet et
secundum Gilbertum Anglicum (in Compendio medicinae
lib. I f. 57 ed. Lugd. 1510) magistris ‘nostri temporis’
fere omnibus¹⁾. ceterum nec magis quam medici Parisi-
ensis publica Gallorum opinio legato apostolico fuisse
videtur, qui in concilio Suessionensi²⁾ anni 1201 a rege
Philippo quasi delusus ‘cum nimia erubescencia penitus
recessit’ (ut ait Rigordus p. 53), nec omnino socium olim
Egidium tunc revisisse videtur. nusquam enim illius,
verum iunioris Iohannis cardinalis de Columna Romani
honorifice senex Egidius meminit in Yerapigra (Hist. litt.
de la Fr. XXI, 340), et cuius doctrinam quidem praedicant,
numquam rerum saeculi duodecimi auctores tangunt artem

miorum non pertinet (cf. Vat. 4421), sequi in 15 foliis sine
titulo ‘practicam Petrocelli Salernitani’ inscriptione folii
primi indicatam. rem male intellecto titulo mire obfuscavit
editor (praeunte quidem rubricatore). additur deinde etiam
Circa instans Platearii. — Ex ‘Summa mag. Petri’ excerpta
in cod. Berl. 907, 6 (Rose) f. 132 consonant cum fragmento
quod ‘secundum Romoaldum’ editur in Coll. Sal. IV, 413. de
Musandino cf. De Renzi V, 254 = II, 407.

1) Gilbertus sine nomine auctoris ex libro V breviarii Iohannis sententiam quasi Salernitanam cum omni disputatione transtulit. sic enim infit ibi ‘Hic oritur dubitatio, quis humor putrefiat intra et quis extra in his’ (sc. tribus emitritei speciebus). ‘Salernitani enim ponunt ... Alii magistri omnes nostri temporis foveant contrariam sententiam dicentes ...’ de diversa Cophonis sententia a Iohanne itidem (loco supra citato) reiecta v. C. S. IV, 459. 464. II, 95. 98. hae sunt doctrinae scholasticae Salernitanae — ‘paucè utilitatis’, ut saec. XIV indicat Gentilis de Fulgineo, ‘qui vero vult se in his dictis prolixare querat Gilbertum Anglicum’ (citatur De Renzi in Coll. Sal. IV, 459).

2) cf. Luchaire (-Lavissee) Hist. de France III, 1 p. 147 (Hurter Gesch. Innocenz des Dritten I, 402 vel ed. sec. 429).

physicam. num igitur recte fecerim qui quam solam novimus cardinalis de Sancto Paulo senectutem cum iuventute de qua sola scimus medici sic composui cognominis dubitari potest. nam quod mihi quidem persuasum est nullo vitae testimonio comprobare possum.

Certe quod ad cardinalem spectat, diligentius inquirenti manifestum est mera confusione niti vulgarem illam scriptorum omnium assertionem ad hunc usque diem vigentem de Columnensi Iohannis stirpe. revera scilicet nusquam hic appellatur Iohannes Columna, sed quod uni Alphonso Cardella suspicionem movit (male tamen semotam Mem. stor. de'cardinali Rom. 1792 t. I, 2 p. 182) semper et solo hoc cognomine Io. de scō paulo. sic in Legendarium sociorum (Acta Sanctorum 4. Oct. II Paris. 1866 p. 736. 739), sic apud Bonaventuram in vita S. Francisci (A. S. ib. p. 749), sic in annalibus saeculorum XIII et XIV omnibus, sic vel simpliciter Io. tit. S. Priscæ (presbyter) cardinalis (in Innocentii papae III epistolis I, 38. III, 15. 16. 24. 46 cf. Gesta Inn. c. 9). auctor autem confusionis videtur esse Marianus Florentinus (qui vixit adhuc a. 1504: Fabric. s. v.) in chronica ordinis minorum (usque ad a. 1486), quo teste inedito (v. ind. fontium in t. I) utitur Lucas Waddingus in Annal. minorum ad a. 1210 t. I p. 62 (ed. I 1625 = ed. II 1647) sic scribens: 'ex ill. Columnensium familia Eduardo patre natum ait Marianus' (in marg. 'Marian. c. 4'). inde Ciaconius (Oldoini) in Vitis pontif. I, 1161: 'quem ex ill. Columnensium familia Eduardo patre genitum scribunt Marianus Lucas Wadingus et Ferdinandus Ughellius'. Ughellus scil. in Italiae sacrae ed. secunda (1717) I, 162 ('e Columnensium familia, ut notat Oldoinus'), et sic reliqui omnes. atque in hac opinione conveniunt etiam genealogi velut Litta (Fam. cel. ital. fasc. XXXVII — Colonna di Roma — 1836: 'è tradizione che sia di casa Colonna' (ubi additur cognomenti explicatio e Cardella l. c. repetita). idem autem ille Ciaconius (Oldoini) infra t. II p. 57 ubi de altero card. Iohanne agit, sic habet: 'Ioannes Columna Romanus,

VIII

Odoardo genitus, presbyter cardinalis S. Praxedis, magnum evasis nobilitatis Romanae decus' etc. atque ita factum est ut referente G. I. Eggs in *Purpura docta* Mon. 1714 t. I p. 109 et p. 138 duos Iohannis nomine habeamus cardinales Columnenses, alterum Eduardi filium, alterum Odoardi, una eademque nota quae ad Columnam quandam pertinet, ad utrumque translata. similiter nostro etiam tempore A. Coppi (*Memorie Colonnese* Roma 1855 p. 54) Iohannem de S. Paulo e Ciaconio ponit filium Eduardi et (p. 56) ex eodem Ciaconio Iohannem Columnam Romanum 'figlio di un Odoardo'.

Mihi autem sic coniciendum videtur, Eduardum patrem pertinere ad Iohannem de Columna Romanum, Iohannem de Sancto Paulo a patria cognomen traxisse Sabinensi, cuius postea factus est episcopus. legimus enim inter episcopum Iohanne mortuo Sabinensem (ab a. 1216) Petrum cardinalem (Duacensem Belgam) et archipresbyterum canonicosque lites ortas fuisse 'super ecclesiis in castris de Turri et S. Polo et de Roca et in tenimentis eorum positis' ab Honorio papa III compositas litteris datis Reatae anno 1219, quas Italiae sacrae inseruit Ughelli (*I Rom* 1644 col. 186 sq., ed. sec. I, 162) et ex eodem originali Vaticano denuo edidit Ios. Cappelletti (*Le Chiese d'Italia* t. I 1844 p. 604). quod hic nominatur castellum 'Santo Polo' (inter Cività Castellana situm et Rocca antica Spruner no. 6) nescio an nunc extet in Sabina (nam deest in *Dizionario dei Comuni Roma* 1885 p. 190. 192), saeculo autem XVIII¹ sic describitur a C. Bart. Piazza (*La gerarchia cardinalizia Roma* 1703 p. 155): 'Dalle rovine senza dubbio dell' antico Foronovo, poco più lungi di' un miglio del fiume Imella overo Allia, oggi chiamato Laja, egli si è fabbricato questo castello in sito eminente e di fertile territorio, posseduto dalla rever. Camera apostolica . . . La chiesa medesima parrocchiale è situata nel più eminente del castello, sotto l'invocazione de' sudetti SS. Apostoli Pietro e Paolo . . . viene chiamata sul solo nomine di Santo Polo . . . Ha di annua entrata incirca

scudi 70. Ed ha circa 270 anime.' ab hoc igitur castello Iohanni nato Sabinensi dignitatem postea cardinalis episcopi Sabinensis consonam accessisse puto.

In universa autem huius aevi atque Innocentii papae III (1198—1216) memoria hoc tenendum est non duos solos sed tres fuisse cardinales Iohannis nomine aequivocos, qui apud auctores posteriores saepius confunduntur. nam secundum Panvinium

- p. 133: 'Ioannes Salernitanus' sive 'de Salerno' presb. card. tt. S. Stephani in monte Caelio creatur a Caelestino III a. 1191, cuius ultima subscriptio a. 1208 († 1209/1210). de moribus eius in Scotia et Hibernia legati (a. 1201) memorabile legitur iudicium Rogeri de Hoveden in hist. Angl. (t. IV p. 174 Stubbs).
- p. 133 et 137: 'Ioannes de Sancto Paulo' presb. card. cr. a Caelestino III a. 1193, episcopus card. ab Innocentio III a. 1205 (mense Martio), cuius ultima subscriptio (Potthast in Reg.) a. 1214 m. Aprilis († 1215/1216 ante papae mortem mortui 16. Iul.).
- p. 137: 'Ioannes de Columna Romanus' pr. card. tt. S. Praxedis cr. ab Innocentio a. 1211, cuius ult. subscr. (Ciacon.) a. 1244 († 1244/1245: 'obiit c. a. Chr. 1245' Panvin. p. 147).

Antidotarium ab Egidio metrificatum repetiverat L. Choulant ex editione prima Leyseri adhibito apographo ignoti cuiusdam codicis Gudiano (pf. p. XL). codices rari. nam licet Astruc (*Mém. pour servir à l'hist. de la fac. de méd. de Montpellier* Paris 1767 p. 142) postquam generaliter pronuntiavit 'les manuscrits en sont assez communs', ex privatis usibus Cangii Bulaei et suis tres numero eliquerit, nullum nunc ego ex bibliothecarum publicarum neque Galliae neque Angliae catalogis notavi nisi unum sane praestantem Londiniensem (addit. 22399 membr. s. XIV oct.) nescio unde noviter advectum, in quo post Karolinum alterius Egidii (Parisiensis) sequitur (titulo ex prologo desumpto) 'Liber de virtutibus et laudibus compositarum medicinarum metrica compositus editus a mag.

egidio corboilensi' (quadripartitus cum praefatione prosaica), sequuntur etiam 'Instituta mag. Egidii de iudiciis urinarum'.

Alterius autem operis paene gemelli 'de sinthomatibus' ne in ipsa quidem Gallia nunc exemplaria reperiuntur, deperditus videbatur unicus codex Godofredi Thomasii († 1746), quem emerat (pretio scil. quod sic constituitur in 'Bibliothecae Thomasiae' a Panzero descriptae 'Appendicibus' Novemb. 1772 p. 42 '2 fl. 30 kr.') Chr. G. de Murr anno 1777. 'Quaerant nunc alii harum rerum curiosi, et si felicius quam mihi negotium cesserit, publicare opus non differant, ut denique completa habeatur Aegidii operum editio' — sic ipse desperans Choulant anno 1826 (praef. p. XXXVI). verum post octuaginta annos elapsos nunc demum contigit, ut tali voto quodam modo satis satisfieri possit. nam non solum ego novum exemplar licet abscisso primo folio quasi capite truncatum inveni ipse inter codices Buxheimenses ex auctione publica a me bibliothecae regiae Berlinensi comparatos anno 1883, sed etiam quod delitescerat volumen illud Murrianum fortunata paulo post Wilhelmi Meyer Spirensis opera resurrexit anno 1894 (Verz. der Göttinger Hss. S. 510), ex reliquiis id quidem Wilhelmi Müller (professoris Göttingensis † 1890) Göttingae asservatis. reddidit hoc nobis initium carminis, ipsum tamen imperfecte scriptum, nempe altera tota parte scriptoris taedio privatum apparuit collato textu Buxheimensi, cuius insuper extrema particula cum clausula poetae seorsum scripta in novo folio additaque nova rubrica 'Incipit de febribus' confirmavit repetendo fragmentum Egidii, 'quod in codice quodam Oxoniensi (olim Canonici Veneto) a se reperiuntum (Hist. litt. de la France XXI 1847 p. 840—842) anno 1853 ediderat Carolus Daremberg inscriptum 'Signa et cause febrium egidii' (Not. et extr. des mss. médicaux p. 173—197). insuper eodem fere tempore (a. 1855) Erfordiae in bibliotheca Amplonii († 1434/1435), scil. in cod. fol. 236 (chart. s. XIV^a et studii Pragensis), novum ego reppereram libellum Egidianum ('Metra Egidii de physonomiis'), qui se 'quartum' in prologo ipse fatetur de signis morum (et affectuum)

animi, succedentem autem tertio libro de signis dyscrasiarum cerebri. qui libri quomodo in universi operis ordinem ab ipso fortasse auctore non perfecti convenerint incertum est. hos versus dederam a. 1864 in *Anecdotis* (I, 171—201), de codice postea (qui studia mea Amploniana ignoravit) dixit W. Schum (*Verz. der Amplon. Hss.* Berlin 1887 S. 143—148 cf. tamen *Anecd.* p. 172—174).

Ceterum carmina haec de medicamentis et de signis morborum duo, utpote maioris hiatus opera et memoriae scholarium parum idonea, rarius descripta fuisse consentaneum est et citius oblivioni tradita. prioris autem locum mox obtinuisse videntur versus qui ferebantur 'de simplis compositisque', qui sub nomine Egidii viatico subiuncti in eodice etiam Buxheimensi leguntur brevi quidem poetico sicut alibi prosaico prologo instructi. versus sunt quattuor, qui prosaicam praefationem ampliorem contrahunt:

'Firma memoria fit metris, quia plurima paucis
comprendunt, animum delectant, commoda pensant¹⁾,
non laudem. bona signa canam, vim post medicinae
confectae. splendor metri latet utilitate'.

prosaica sic incipit (cod. Lips. 1215 qui olim 1213, cod. Ampl. qu. 182 f. 290) 'Quoniam firmitus memoriae commendantur quae metricae scripta sunt' etc. carminis ipsius versus ('Res aloes lignum pretiosa. sit hoc tibi signum' etc.) rationem quidem Egidii affectant, vere autem 'rudi et inculto stilo' (quem ille excusat sub specie modestiae viat. v. 15) contexti potius negant, quippe exiles et aridi et ab abundantia Egidiana nimis abhorrentes. in antiquioribus sane codicibus duobus hi particulis et diverso metro separatim scripti et sine nomine auctoris ('versus' in Berl. qu. 586, Ampl. qu. 178. 180 etc.) in unum deinde cum prologo libellum componuntur modo anonymum (Lips. 1215) modo nomine Egidii quasi signatum (Ampl. qu. 182). ex anonymo illo editus olim fuit (post Macrum de herbis

1) sic ex viat. v. 2351 'commoda pensans'.

Lips. 1832) a Ludorico Choulant sub nomine sine teste arrepto suspectoque, nimirum confusione nato (cf. Hermes VIII, 63. 330), Othonis Cremonensis, quem editiones Egenolphianae Urinarum Francofurtenses suggerebant Iohannis Curionis professoris Erphordiensis (natu quidem, sicut Amplonius, Berkensis) et Iac. Crellii (a. 1551 sqq. cf. Choulant p. 157, De Renzi C. S. V. 155. 170). in eis enim versus 'de simplis' (id est de electione specierum) primae particulae, cum simpliciter inscripti sint 'rhythmi' (sic in titulo) vel (in textu) 'rythmus Othonis Cremonensis', memoriam sic referunt Odonis Magdunensis qui Macrum scripsit (saec. XI/XII), Egidii autem reminiscuntur qui alterius particulae versus 'de compositis' id est de antidotario ('Renes reuma lapis' . . .), licet ordinem antidotarii quem manifeste respiciunt varie commutantes, putant Egidianos.¹⁾

Ipse scilicet liber antidotarius (cf. ad cod. Berl. lat. 899, 23 Rose p. 1070) Salernitanus (Nicolai) certo quidem rerum ordine scriptus sed admodum varius et modo auctus ex ipso fonte respecto (velut in cod. Berl. qu. 299 s. XIV et cum multis insuper additionibus posterioribus Berl. fol. 481 ch. scr. a. 1441) modo curtatus, ex amplissimo illo desumptus est et antiquitatis memoriae pleno qui magnus antidotarius appellatus est vel (a Simone Ianuensi) universalis. usus sum codice Bas. D. III 14 m. s. XII qui (olim 'fratrum predicatorum Basiliensium') habet indicem in fine manu saeculi XV 'Hic continetur antidotarius magnus Galieni secundum ordinem alphabeti' etc. (de alterius codicis et melioris fragmentis nunc Gottingensibus m. s. XII scripti Wilhelmo Meyer, cuius vide Verz. d. G. Hss. S. 504: extat initium libri etiam in cod. Bern. A 51 s. XII). magnum

1) 'versus' hos secundae particulae 'de antidotario' (qui soli extant in cod. Ampl. fol. 270, 6 Schum etc.) cum aliis item 'versibus' ('Aurea quando datur' . . . Ampl. fol. 238, 9) inter se composuit De Renzi in confusanea illa, quam vult Salernitanam, versuum medii aevi medicinalium collectione (t. V p. 34 sqq.).

istud opus et antiquius¹⁾ (saeculi fortasse XI) Salernitanum, quod ordine saepius mutato in compendium redegerat Nicolaus (aliud antidotarii magni compendium extat in cod. olim S. Victoris Paris. 15113 s. XIII f. 167—196), respexit etiam et contulit Matheus Platearius in commento Nicolai, respexerat ipse sive Constantinus sive editor antidotarii qui est liber decimus in practica Pantegni (v. ad cod. Berl. lat. 898 Rose p. 1064. 1062).

‘Gauderet metricis pedibus sua scripta ligari
et numeris parere meis’...

scilicet ‘medicae doctor Platearius artis’. sic ipse effatur Egidius (in antid. 1, 110—113). etenim sicut in laudibus medicaminum exponendis ‘substramentum et materiam’ constituit ‘glosas super antidotarium a mag. Matheo Plateario editas’, sic in libro de symptomatibus eiusdem Platearii practicam (‘Amicum induit’...) de causis signisque et curis aegritudinum (omissis quidem curis) praecipue secutus est. unus hic expresse auctor citatur etiam in textu antidotarii (1, 826. 3, 1228. 4, 835) cum Tabulis Salerni (1, 836), idem cum Ferrario et Iohanne de Sancto Paulo in commento proprio urinarum (ad v. 171 D 8b cf. ad v. 56 B 4b ed. Lugd. 1505, cum veteribus scil. Ypocrate Galieno Alexandro et moderno ‘Ysaac in libro urinarum’ A 8b etc.). attamen discipulum se potius profitetur (ant. 1, 171. 2, 4. de puls. 254) Petri Musandini (de Musanda) senioris (et dudum demortui ant. 1, 100), eius id est ‘primae aetatis’ (ant. 1, 96) auctoritatem a Mauro suppletam summe praedicat, reliquorum et ipsius Platearii

1) memorantur (Bas.) f. 51b ‘Fyloantropos translatum a sarraceno in latinum’... f. 54 (a manu eiusdem temporis secunda quae in vacua spatia singulis litteris relicta additamenta scripsit) ‘Filonium quod ex syro in latinum translatum fuit’... (sic scil. incipiunt additamenta litterae F, ubi antea a manu prima ‘Filonium qui interpretatur novus amicus’!). f. 60b ‘Katharticum de arabico translatum’... f. 111b ‘Trifera quam Ysaac componit’... f. 112 ‘Trifera Sarracena’... f. 133b ‘Yera ioseph sacerdotis quam grandi experimento confecit’...

interdum 'sententiae supersedendo' (cf. l. supra c. D 8b et comm. puls. O 3a—b), Petri 'quo tamquam sole nitenti et nitet et nituit illustris fama Salerni' (ant. 1, 91). hunc igitur Petrum Egidii 'Musa' medicae disciplinae fontem colit 'Musandini fluminis undas' (ur. 341) revolvens.

Eadem autem Musa in sermonis cultura manantia reddit (viat. 2347) 'fluente fontis Adamatici', id est artium magistri Adami de Parvoponte logici (Hauréau Hist. de la phil. scol. I, 421). nam et ipse Egidius scholae Parvipontanae quondam se 'columnam' fuisse innuit, id est discipulum, ante scil. annum 1175 et reditum in Angliam magistri Anglici, sicut Alexander Necham (= Newham Rose Anecd. I, 95) qui Parisiis 'modici pontis parva columna fui' (de laud. sap. X, 322 p. 503 Wright). pons enim parvus (qui hodie quoque Petit pont) ducens per insulam, cum duo tantum pontes existerent, obliqua via ad pontem magnum tunc lapideum cambiatoribus (Pont au change) a. 1141 destinatum a Ludovico rege VII¹), antiquitus dedicatus ipse erat 'disputantibus logicis', ut commemorat Guido de Bazochis eiusdem aevi duodecimi testis.²) 'aeneae columnae' fuerunt discipuli, qui (sicut

1) vid. Jaillot Rech. crit. sur la ville de Paris 1792 I, 161. 177, cf. tamen Jules Cousin La cité in fasc. IV p. 7. 34. 35 operis collectanei Paris à travers les âges t. I Paris 1883, Ioanne Diet. géogr. de la France t. V Paris 1899 p. 3292/3. recentioris deinde constructionis erant alter pons magnus (= Pont Notre-dame: 'ad cathedram maioris pontis' docentem novit Adamum quendam iuniorum Egidius Par. in Karolino V, 501 cf. Bulaeus II, 143. 717) et alter postea (novus) pons parvus (= Pont St. Michel). ceterum memoratur etiam Iohannes quidam de Ponte parvo doctor Parisiensis in Karolino (c. a. 1200 edito V, 653) v. 509 (aeque ignotus).

2) Denifle Chart. univ. Paris. I p. 58 cf. Wattenbach Sitz. Ber. der Berl. Akad. 1890 IX p. 164. sicut postea (saec. XIV) etiam 'in vico ultra Parvum pontem vocato gallice rue de Feurre' (Fouarre — vicus straminis Denifle Chart. III p. 53. 216) 'scholae existentes' facultatis artium: cf. Crevier Hist. de l'univ. de Paris 1767 I, 172. Thurot De l'organisation de l'enseignement dans l'univ. de Paris 1850 p. 70.

Abaielardo Paracletum anno 1123) Parisiis (Adamo) scholam pontem extruxerunt 'in quo sibi singuli domos statuerunt', ut Godefredus de S. Victore poetice declamavit¹⁾ — 'pontis incolae'²⁾ vocati et 'Parvipontani' (ib.), conditores illius quam Necham appellat 'subtilitatis parvipontanae veritatis' (de utensil. ap. Wright Volume of vocabularies Lond. 1857 p. 103).

Adam iste, sicut Abaielardus, a studio dialecticae appellatus Peripateticus. anno 1132 (teste cod. Par. 14700 olim S. Victoris 32) tractatum ediderat 'de arte disserendi', 'non bene' quidem dicens 'bona quae dixit', iudice Iohanne Saresberiensis († 1180), qui de docta eius vanitate et obscuritate quaesita multos tamen alliciente narravit in Metalogico (4, 3 cf. 3, 5. 2, 10).³⁾ is enim cum

1) in str. 70—73 carminis quod titulo Fons philosophiae inscriptum edidit A. Charma Caen 1868 (cf. Hauréau l. c. I, 514. 421).

2) de domibus pontium vid. Rigordus ad a 1206 Bouquet XVII, 61 ubi de inundatione Parisiensi: 'tres arcus parvi pontis fregit et quam plures domos ibidem evertit' (Felibien Hist. de la ville de Paris 1725 t. I p. 242). cf. ad eundem annum Guil. Brito (ib. p. 81) 'Parisius pons qui parvus dicitur corruit, per vicos aqua sublevabatur usque ad secunda tabulata domorum'. de nova inundatione anni 1216 Guil. Brito p. 113 etc. etc.

3) Iohannis illud iudicium confirmat specimen tractatus quod dedit V. Cousin (Fragm. philos. II nov. ed. 1865 p. 385—390). codex quem et ipse manibus tractavi a. 1864 amplissimus est foliorum c. 400 saec. XIII fin., quo f. 246 rubrica talis

legitur: 'anno .M.CXXX.II. ab incarnatione domini editus liber adam de arte dialectica. incipit ars dialectica (Principium propositi de quo et ad quid et qualiter ars disserendi instituenda dicere)... f. 253 b 'Explicit liber primus ada de arte dialectica. incipit secundus' cuius deest finis). non dubito quin Abaielardi potissimum causa (qui 'extra civitatem in monte S. Genovefae' scholarum suarum castra se posuisse ipse tradidit) ex Anglia ad montem Parisiensem (cf. Denife Univ. I, 661 sqq.) transierit Adam c. a. 1118 (ut postea Iohannes c. a. 1136). teste careo. sed quaeri potest, num Anglicus noster (utpote genere Belyacensis, unde nobilis et dives) idem fuerit logicus ille quem Romae post annum 1126 vidit Gerhohus de Richersperg (ubi praepositus 1132—1169) qui sic in epist. XXI (Migne 193, 576): 'iterum alia vice cum essem Romae, quidam Lateranensis ca-

adolescens anno c. 1136 studiorum causa et Abailardi († 1142) in Galliam transisset (per 12 deinde annos ibi moraturus), quamquam 'discipuli' nomen recuset 'doctam tamen 'magistri' Adami utpote Anglici et 'nostri' (ll. cc. cf. prol. tract. 1. 3) familiaritatem, etiam 'librorum communicatione' (metalog. 3, 3) utilem, suum ad lucrum se olim revocasse confessus est, hominis simul famam attestatus et sectatorum numerum. cognovit enim eum (met. 2, 10) 'acutissimi virum ingenii et 'quidquid alii sentiant, multarum litterarum'. et sane molestum quoddam et vacuum subtilitatis studium nobis quoque prodit tractatus Adami dialecticus, vanam doctrinae ex veteribus multis libris conquisitae iactantiam dictionarius ille, quem sub specie itineris facti reditusque in patriam ad verborum copiam comparandam descripto aedificio domestico scholaribus confecit¹⁾, cum ipse Parisiis recens ut videtur magister factus esset, ad magistrum Anselmum quendam amicum suum directum. libellum anno 1867 edidit²⁾ Aug. Scheler (Jahrb. f. roman. u. engl. Litt. VIII p. 75—93) ex unico tum codice Brugensi 536 (s. XIII) glosis paucis instructo (de quo v. Scheler p. 77). ego altero praeter eum codice usus sum Guelpherbyitano 3035 (Heinemann = Aug. 13. 10 m. s. XIII), ubi iusto commentario grammatico ab eadem manu qui textum scripsit gallica inserto (f. 198) 'Incipit epla mgrī ade de pvo pōte ad mgrm anselmū de reditu suo in anglīa a gallia', quae

nonicus nomine Adam noviter ex scholis magistri Petri Abailardi egressus, conabatur astruere Christum ex parte deum et ex parte hominem esse' (cf. A. Hauck Kirchengesch. Deutschlands IV 1903 p. 441) logica scil. in theologicis disputatione gaudens, ut senex postea anno 1179 episcopus Walensis. iuvenis tunc ille impugnantis Gerhohi et ecclesiae assentientis repulsam tulit (sedente adhuc Honorio et ante 'schisma' Petri Leonis), et postea 'factus apostata' ivit 'in Apuliam', scilicet ad Franco-Normannos avitos et Rogerum (II) mox regem atque antipapae Anacleto (qui coronavit) amicum (a. 1130).

1) sicut postea ipsius Adami discipulus Alexander Necham († 1217) qui scripsit de utensilibus. 2) denuo editum in collectione separata inscr. Lexicographie lat. du XII. siècle Brux. 1863.

tamen in ultimo codicis mutilati quaternione (f. 198—205) imperfecta deficit (ut desint ed. p. 88—93 Sch.).¹⁾

‘Phale tholum cillentibus radiis perspicuum cum iam prospicerem, accelerantem ecce morabantur me tesqua cum scabris dumeta cum quisquiliis et confraga rubetis circumvallata. pape autem inquires mi anselme iam ut video quorum hoc tam scabrosum orationis respicit (‘accipiat’ Guelph.) initium... domum quam in anglia a gallia rediens adire optabam qualiter adierim et qualem invenerim ecce tibi ex conducto conscribo. Sequitur etiam oratio (sic G, ‘demonstrans’ add. B) partim rerum illic inventarum formam (gl. ‘monstrans’ G) ut tibi res ibi invente innotescant et partim evagationis ymaginarie licenciam... Sed quoniam illum planum dicendi modum quo <in epistolis meis’ add. cod. Brug.> uti consuevi flumini visum usquequaque in ima admittenti comparabas. nobiliorem autem tibi videri (f. 198b2) dicebas orationem fluvio tenebrosa profunditate stagnanti comparatam ad arbitrium tibi morem geram’... ‘et inde etiam hoc rationabilius fit quod latine orationis copiam in dies minui querebaris et rerum usitatissimarum nomina ignotissima esse dicebas. Ideo quod iam pene obsoleta apud eruditos celebrari oportere asse-rebas in hoc quoque debito morem tibi geram’.

1) extant haec in codicis parte altera f. 174—205, quae alieno volumini Ovidii Statii etc. carmina continenti (no. 1—4 Heinemann) eadem compagine adnexa fuit. exhibentur opuscula grammatica commentis praedita: 5. f. 174—189a Dictionarius (Iohannis de Garlandia = cod. Ampl. oct. 12, 1 Schum: ed. Scheler Jahrb. 1865 VI, 144 sqq. et Wright A volume of vocabularies L. 1857 p. 120 sqq.). — 6. f. 189a1 ‘Summa m^{gri} henrici curialis’ (‘In mediis dicronas has lector percipe partes Quas tuus hanricus mediarum tradit ad artes’...) scil. ‘versus differentiales’ (sic f. 189b) cum comm. usque ad finem huius quaternionis ubi patet lacuna inter f. 189/90. — 7. f. 190—197 quaternio singularis (= ed. p. 63/74 + 155/56 ex l. Alexandri Necham de nominibus utensilium (= Ampl. oct. 12, 2: ed. Scheler Jahrb. VII, 60/74 + 155/173, Wright Voc. p. 96—119). — 8. f. 198—205 Epistola magistri Adae.

Commentum autem epistolae in hoc codice adiectum sic incipit 'Materia huius libri sunt utensilia. Intentio autem est utensilium summam colligere. Utilitas est nomina utensilium cognoscere. Titulus talis est Incipit epistola magistri ade de parvo ponte' etc. ut supra. quae in memoriam revocant Alexandri cum commento simili libellum eisdem codicibus comprehensum (cf. Erf. Amplon. oct. 12, 2). iam excerpto ex Adae epistola quae hominem monstrant haec:

f. 200a2 (Scheler p. 79) 'Introeunti occurrebant qui me puerum viderant anno XII° revertentem visitantes primo fratres germani et notbi. nam uterinos et spurios et favonios matris monogamia prohibuerat. deinde et consobrini. patruales ibi reliqueram unde veneram. fratrueles (cum gl. 'filii matertere') autem matertere castitas non contulerat. postremo nepotes et sobrini. horum autem qui mihi noti fuerant alios secundum stematum distinctionem indicabant. colloquendo pertransivimus vestibulum' . . . f. 201a1 (Sch. p. 80) 'peniciores deinde domos adeo et ecce in ablacte matris incidi nexus vel amplexus. occurrit autem cum glorie mea et <'cum' B> adhuc investe (-'tis' G) matertera sororis mee galus et ipsa adhuc investis. quam cetera quod me ut in puericia consueverat adam balsamensem ('i. dulcem' gl. B) appellaret nec magisterii nomen adiceret corripiebant. cum quibus sermonibus quos res postulabat collatis ad cenam vocamur' . . .

f. 201b (p. 81): 'Ciborum quoque quos patria barbara utitur tria sunt genera <'apposita' B> taxea (Isid. XX, 2, 24) cruda ('scruta' B) ex succiduis' . . .

f. 202b (p. 83): 'phalam ascendimus in qua diversa genera armorum speculari licebat. stabant autem inter hastilia falarica corno facte caice quas et cateias et teutones barbari (i. e. Hispani et Galli Isid. XVIII, 7, 7) nominant' . . .

Scheler p. 88: 'Quid ergo, inquit consobrinus unus qui aderat, cum sis natione Angelicus (cum gl. 'de illa

gente'), patria balsamensis (cum gl. 'cum sis dulcis'), genera (sic) Balvasensis (cum gl. 'de Beauvais'), mansionem iam diutius quam voluisses Parisiensis, numquam alicubi rurale huic simile edificium vidisti? nonne tibi si fieri posset honestius ut indicares rure paterno frui quam salari lucello (cum gl. 'causatoris') addictum fuisse. Tunc ego subridens Interrogationibus, inquam, istis ... tam subito respondere non aggredior ... et iam circuitu pergirato' ... etc.

Scheler p. 93: 'Habes enim que dicta sunt, mi Anselme, ... qualem probabas orationem et rerum usitatissimarum copiosam ut desiderabas nominationem. Quod si hoc nostre orationis crepusculum nubibus pene clarescentibus serenius quam querebas tibi videatur, orationem ipsam medie noctis furvitate obductam tibi palpaturo mittere paratus sum. sed ut aliquid non superfluum immo vero utile amico destinata contineat epistola, sed philosophiam de huius modi rebus consulas, ipsa tibi ostendet certissime tante rerum copie incomparabiliter prestantiorem esse cognitionem quam possessionem ... non talia possidere sed talibus vel bene uti vel bene carere preciosum est. Quod quidem ... a me sepe accepisti. Valet. Explicit. Amen.'

Haec si tractatus dialecticus editus fuit, ut unicus vult codex Parisiensis, anno MCXXXII et si circa idem fere tempus (vel paulo ante) sumamus magistrum factum revisisse patriam anno ut ipse testatur XII°, reliquisse concludemus Angliam anno (1118—)1120 'puerum' fortasse 15 annorum, ita ut natus Adam fuerit c. a. 1105(03). haec quidem incerta sunt, certi autem notantur posterioris vitae anni. etenim anno 1147 citatus in concilio Parisiensi contra Gilbertum Porretanum dialecticum testis fuit (cum Hugone de Campo Florido cancellaris regis) magister 'Adam de Parvo Ponte vir subtilis et Parisiensis ecclesiae canonicus recenter factus' ... 'non sine multorum admiratione viros magnos et in ratione disserendi exercitados pro argumento

iuramentum afferre' (sic tradente Ottone Frising. in gestis Friderici MG. XX, 379). itaque qui Aristoteli 'pre ceteris incumbibat' magister a 1136 et sqq. (Io. Sar. metal. 2, 10) canonicè nunc vivit theologus, atque adeo fit praepositus scholarum Petri Lombardi († 1160), de quo infra.

1175: Radulfus de Diceto decanus Lundoniensis († 1202/03) in Ymaginibus historiarum (Opp. I p. 402 Lond. 1876) ad a. 1175: 'Adamus canonicus Parisiensis electus in episcopum Sancti Assavi' (Asaf, Asaph in Wallia: inde 'Adamus Walensis' dicitur Rogero, scil. 'episcopus Walensis' in conc. 1179 i. e. 'Laneluensis') 'consecratus est a Ricardo Cantuariensi archiepiscopo apud Westmonasterium III° idus Octobris' (13. Oct.). cf. Gesta Henrici secundi (q. vulgo dic. Benedicti Petroburg.) I p. 90 Stubbs (L. 1867): 'et ipse Cantuariensis privavit eum (Godefridum ep. de S. Asaf) concessi ordinis dignitate et loco et statuit loco ipsius magistrum Adam ad episcopatum Sancti Asaf', quod sic dedit Rogerus de Hoveden (qui mortuus est paulo post a. 1201) II p. 78 Stubbs 'Ipse enim Godefridus episcopatum suum deseruit paupertate et Walensium infestatione compulsus ... et sic deceptus amisit utrumque. nam rex dedit episcopatum Sancti Asaf magistro Adae Walensi et abbatiam de Abendune cuidam monacho'.

Eodem anno Adamus canonicus Parisiensis appellatur can. Persorensis¹⁾, teste quidem celato, in Fastis ecclesiae Anglicanae (Le Neve-Hardy L. 1854 t. I p. 63). itaque reversus fuisse videtur aut paulo antea, aut ipso demum anno 1175, quo etiam Giraldus Cambrensis in Angliam redux (scil. post canonizationem S. Thomae Cant. i. e. post a. 1172: eius enim adierat Parisiis capellam apud S. Germanum Autissiodorensem 'ab archiepiscopo Remensi ... constructam et dedicatam' de reb. a se gestis 2, 4 Opp. I p. 49) archi-

1) 'a canon of Pershore': de monasterio de Persora, Persore in agro Wigorniensis (Pershore, Worcestershire) v. W. Dugdale Monasticon Anglicanum t. II L. 1846 p. 410 sqq.

diaconus factus Breconensis (Brecknock) pro capitulo Menevensi (episcopi Sancti David) lites habuit super ecclesia de Keri. hanc Adamus episcopus S. Asaph occupaverat excommunicationem Giraldo cum suis renitenti minatus 'licet invitus quia Parisiis olim socii fuerant et conscolares (Gir. de rebus a se gestis 1, 6 Opp. I p. 32 Brewer 1861) — 'olim socii', sed per quos annos non constat. nam Giraldus, ut in universum ipse ait (de reb. a se gestis 1, 2) 'tres status annorum plurium Parisius in liberalibus doctrinis faciendo summosque praeceptores demum aequiparando trivium ibidem egregie docuit et precipue in arte rhetorica laudem obtinuit' (cf. 1, 3 'reversus autem a studio' etc. de studiis Paris. posterioribus legum et decretalium et theologiae ibid. 2, 1. 2. 3, 3).

1179: In actis concilii Lateranensis ab Alexandro papa III convocato nomen praesentis exhibetur etiam Adami (Mansi Concil. XXII, 217 cf. 467). Cantuariensis enim provinciae hi nominantur episcopi:

'Rainaldus Bathoniensis
Robertus Herfordensis
Iohannes Norvicensis
Adamus de Sancto Asaph
Petrus Menevensis'.

huc pertinet, quae etiam in Notis Antonii Pagi apud Baronium (Ann. eccl. ed. Luc. XIX p. 499 cf. Mansi l. c. p. 248) repetitur, Bulaei narratio (hist. un. Par. II p. 716 cf. 667) ex Walteri prioris S. Victoris dialecticorum adversarii aegerrimi (qui trinitatis invasores increpat Abailardum, Petrum Lombardum, Petrum Pictaviensem, Gilbertum Porretanum 'uno spiritu Aristotelico inflatos' et quasi 'labyrinthos Franciae') in opere contra haereticos (de titulo libri v. Bulaeus p. 402. 629. Denifle Arch. I, 404) de Adamo quoque cum quibusdam cardinalibus repugnanti contra Alexandrum papam III, cum in concilio Lombardum is damnare moliretur ... 'Quidam vero cardinalium ... egressi sunt ex consistorio. Quidam etiam episcopus Wallensis Adam exivit cum illis dicens Domine papa ego

et clericus et prepositus olim scholarum eius defendam sententiam magistri' (sic ex cod. etiam Denifle Archiv für Litt. u. KG. des MA. I, 407), Lombardi scil. qui episcopus Parisiensis a. 1158/59 († 1160).

De morte Adami libet primum repetere quae praebent Fasti Anglicani (Le Neve-Hardy) T. I (1854) p. 63: 'Adam a canon of Pershore was appointed on the deprivation of Godfrey. He was consecrated at Westminster on Sunday 12. Oct. 1175 [Ymag. Hist. de Diceto col. 587]. He died at Oxford in 1181 [Annal. Waverl. Teokesb. et Cestrens.] and was buried in the monastery of Osney [Ms. Cotton. Galba A VII].' iam adscribo ipsa verba ex Annalibus monasticis (SS. rer. Brit.) a R. Luard editis (5 voll. L. 1864 sqq.) ad a. 1181 sic posita:

Annales Oseneienses (monast. in Oseneia insula urbis Oxeneford) p. 39 (vol. IV L. 1869): 'Obiit Alexander papa tertius ... Eodem anno mortuus est apud Oseneiam Adam episcopus Sancti Asaph et Rogerus Eboracensis archiepiscopus.'

Annales Waverleiensis p. 242 (vol. II L. 1865) ... 'Hoc anno obierunt Rogerus archiep. Eboracensis et Adam ep. de Sancto Asaph et Henricus abbas de Winchelcumba.'

Annales Teokesburienses p. 52 (vol. I L. 1864) ... 'Obiit Rogerus archiep. Eboracensis et Adam episcopus de Sancto Asaph.'

De cod. Cott. Galba A VII nunc exusto v. Reinh. Pauli in Mon. Germ. XXVII (1885) p. 484.

'Multarum litterarum' Adamum merito praedicat Io. Saresberiensis, multarum item litterarum Egidium intelligimus. grammaticorum enim scholas et veterum poetarum lectionem attestatur copia verborum, ubertas autem dictionis variataque et circa eadem alio modo repetenda quasi cumulata novitas rhetoricae studium ostendit. emergentem inde etiam venam poeticam non solum in prologis librorum deprehendimus epilogisque, sed in digressio-num frequentia. ipse sibi imperat (ant. 2, 811)

'plus aequo diffusa suum digressio cursum
frenet'...

in arida compositionum medicarum materia digressionum
talium exempla legas haec: De medicina duplici pauperum
et divitum 2, 68—123. 2, 739—810 (cf. 3, 216. 237.
250 etc.). 2, 5—22 (cf. epilog. l. IV). — De libidinis
vicissitudine 2, 167—179. — Contra monachos lascivos
2, 297—300. — De sacra doctrina Fulconis 2, 321—336.
— De die novella in urbe Parisius 2, 494—500. — De
pharmacopolarum fraude 2, 900—915. — De ratione
Veneris et partus 3, 158—178. — Quaestio medica
(qualis ut suspicor Ursonis cf. Renzi C. S. I, 244 et cod.
Ampl. qu. 204. 215 Schum) 3, 318—386. — De situ
famaque Salerni 3, 469—511. — De fratre Salerno (s. Salernitanorum) et generatione harpae (arpiae) 4, 666—719
(cf. Bernard. Prov. ad Tab. Salerni C. S. V, 289).¹⁾ — De
novitatis gratia in arte medendi 4, 1218—1231 (cf.
322. 1423 'novitas gratissima rerum'). — De chirurgo

1) Bernardi Provincialis verba haec sunt (C. S. V, 289) ad
mag. Salerni tab. V col. 5 (p. 240) 'Atriplex id est crisolocanna,
si detur mulieri gravide ipsa pariet. frater Salernitano-
rum sive Lombardorum qui vocatur arpia, de quo Girardus
sexto viatici capitulo' (id est volumine) 'de egressione secundine loquens de hoc dicit' ... 'Crisolocanna' est *χρυσολάχανον*,
quod occurrit in Geoponicis' (XII, 1, 3), de quo sic apud Dioscoridem II, 145 *Ἀράφαξις, οἱ δὲ χρυσολάχανον* ... = *ἀνδρογάξις* apud Hipp., Theophr. h. pl. cf. Schneider ad Script. R. Rust. in indicis p. 115. Girardi locus qui a Bernardo citatur sic extat in cod. Amplon. fol. 266 (membr. s. XIII/XIV in cuius f. 129b 'Explicit viaticus cum glosulis magri geraldii bitturicensis') ad cap. 'de exitu secundine' (ed. Öpp. Isaac Lugd. 1515 VI, 17) f. 100b1 'Postquam mulier peperit etc. Capitulum id de egressione secundine. egressio autem a matrice secundina retinetur alia per se solam, quoniam cum multo sanguine sanioso non educto qua oportet ducitur, alia cum pecude. quod pecus apud lombardos vocatur arpia. pecus enim apud quasdam gentes generatur in matrice et mittitur cum embrione, ut apud istos qui fructibus et radicibus nutriuntur, ut sunt lombardi. est autem pecus simile busoni et appellatur frater lombardorum. saepe enim gemelli nascuntur. ad educationem eorum que dicta sunt valent' ...

licet quasi carnifice medici famulo 2, 1507—1513. — Ad tirones epilogus de habitu medici artisque fine 4, 1561—1624. cf. querelas 'vetuli doctoris' de novorum medicorum dialectica quadam arte tumidorum sed in curandi negotio imperitorum censura nunc minus severa nec qualis deceret (v. 588) 'Philippica' 3, 549—609 (sicut Salerni v. 565, ita Parisiis etiam secundum Archithrenii versus ex Iohanne de Hauvilla apud Bulaeum t. II p. 669). ex prologis denique historica notitia plenis propter medicos-episcopos hoc aevo claros eligo capitulum de sene medico clerico (Renaudo) 3, 24—43. talia itaque additamenta atque lumina orationis frustra quaeras in viatico, qui hac quoque quasi egestate si non serotinum tamen imperfectum et quodam modo ineditum Egidii laborem nobis praebere videbitur.

Medicus poeta 'eruta de veterum scriptis antiqua' (ant. 2, 11) recenset, at commendat ea nauseantibus 'iubar eloquii' (2, 8) atque formae metricae venusta novitas, de cuius dignitate et propter duram materiam difficultate multus est ipse in praefatione secundi libri et quarti Zoilum deprecando. similiter (parcius tamen) in viatico. qui liber eodem fere tempore coeptus (ant. 2, 247 cf. 3, 3 'crebescere coeptis est pudor' . . .) non solum iusto praeter prologum brevem (v. 1—20) initio caret, 'capitulis' scil. 'generalibus', qualibus incipit brevius Iohannis, sed ad finem quaedam (v. 2320 de signis praegnantis) inserta habet aut ex alio ipsius libro aut ex altera carminis truncati parte assuta cum operis totius epilogo. quattuor enim de signis libri videntur extitisse (Anecd. I, 176), quorum primus (nisi forte duplicatus is nobis legitur cum secundo conflatus qui 'de febribus') versus nunc exhibet 2358, quartus autem 957 de morum animi signis. cui numero si versus 4663 ($874 + 916 + 1249 + 1624$) quattuor librorum antidotarii compares sero quidem sed una (ant. 1, 58 cf. 4, 1557/60) editorum aut Yerapigræ a sene novem libris loquacius confectae versus 5929 (Il. l. de la Fr. XXI, 353), viaticus ille aut satis imper-

fecte nobis servatus esse aestimabitur, aut ab ipso auctore aliam ad metam currente imperfecte relictus (cf. etiam ad v. 271. 437 libri de physionomiis Anecd. I, 183. 188). contra antidotarius ex omni parte limatus atque curatus apparet, qui etiam priorum opusculorum (de urinis versuum 352, de pulsibus v. 380) censorem agat pentametri licentiam urinarum olim metris inserti condemnans (ant. 2, 19), cum admittat consonantiam (velut ant. 4, 525 sqq. 541 sqq. 916 sqq.) et consulto neglectam in graecis nominibus syllabarum quantitatem excuset (ant. 4, 35—39). dudum autem abiecerat auctor commentarii proprii morem grammaticum, quem iuvenilibus illis dederat Adae disciplina, sicut dedit Alexandro Nequam isti et Iohanni postea de Garlandia, coniunctum nimirum Salernitanorum consuetudini et afforismorum medicorum, velut magistri Ursonis (de Calabria) qui ad 'afforismos' suos (ex phys. Ar.) 'de naturis rerum' (cod. Ampl. qu. 226. 230. Mon. 7971. Lond. Sloan. 75) scripsit 'glosulas' (eisdem verbatenus septem [vel octo] 'inquirendis'¹⁾ incipientes ad Graecorum exemplum, quibus mag. Maurus ad aff. Hippocratis C. S. IV, 514 et Bernardus provincialis ad Tabulas ('ab ore' p. 293) Salerni C. S. V, 270 et mag. Egidius ad pulsus suos p. 26 Choul.

Ex tribus igitur codicibus saeculi XIV/XV et levis operae, ex Murriano scilicet (m), qui inscitia legendi, et ex Buxheimensi (b), qui arbitraria correctura peccat, ex fragmento denique Oxoniensi a Darembergio descripto (d) textum libri inediti de morbis editurus conscripsi per semestre hibernum a. 1894/95, nunc quoniam otium est relegi et praefatione hac indicibusque additis supplervi (a. 1905/06). novum autem praeter tria illa libelli exemplar nullum inveni. nam quod olim extabat in bibliotheca cartusiae

1) ... 'In huius ergo libri principio ea etiam que in aliis libris vel in aliis operibus inquirantur. inquiramus. videlicet que sit materia. que intencio. que causa intencionis. que utilitas. cui parti philosophie subponatur. quis ordo tractandi et quis titulus' ... (cod. Ampl. qu. 226 m. s. XIII f. 6).

Moguntinae (Sancti Michaelis) quo terrarum delatum : ignoratur. etenim cum huius bibliothecae male tractat reliquiis quae nunc sunt civitatis Moguntinae etiam nunc servatur vetus catalogus scriptus saec. XV°, in quo refertur sub numero 'O.III.T' (id est Terti codicis ordinis III, in medicina quam O littera significabat per I—X ordinem disposita) 'Viaticus Egidii de causis et signis morborum || palpebra' (v. 76). 'Compendium M. Salerni || Compendium super tabulas M. Salerni. Antidotarius Nicola sic ipse Moguntiae enotavi a. 1887, sed prius iam codicis huius Egidiani notitiam dederat Fr. Lor. Hoffmann apographo catalogi Cartusiani Uffenbachiano nunc Hamburgensi (Serapeum 1854 p. 319). numerantur autem sub O medicinae codices 58, quorum nunc 14 tantum habentur, qui cum tribus aliunde additis faciunt medicos codices 17 catalogi quo nunc utuntur bibliothecae Moguntinae (in universum exhibentis 651). sed neque in hoc catalogo nec iam in eo quo tamquam fonte (ut esset tertius) ipse conditus fuit post veterem (saeculi X altero, qui inscribitur 'Ordo collocandorum librorum manuscriptorum in bibliotheca Cartusiae Moguntinae anno MDCCXVIII' (no. 1—650), Egidianus ille liber compar nec idem est cum alterius cartusiae Buxheimensis librum qui eundem Viatici novum praebet titulum.

Codex Berlinensis lat. qu. 592 (foliorum 100) ex diversis fasciculis, membranaceis quidem duobus (f. 1—16—3 duobus deinde chartaceis (f. 35—75—100), nec soli ligneo sed folii membranacei incerto tegumento antiquit in unum compactus, ut in primo folio notatur olim 'P. Cartusiensium in Buxheim' (prope Memmingam), medicos scripta varia continet. in prima quidem parte membranacea leguntur haec:

1. f. 1—26 'Thesaurus pauperum editus a . petro hispano'. sequitur et forma et scriptura diversus quaternio singularis, cuius sunt

2. f. 27—31b 'Tractatus de floribus dietarum' (qui 'excerpti ex Dietis Ysaac' dicuntur in cod. Amplius

fol. 237, 9, non vero auctoris Arnoldi de Villanova, sicut ex ipsius Amplonii catalogo [p. 828 med. 72] saepe erroneo pro more suo utentibus multis pernicioso repetit Schum) et www.libtool.com.cn

3. f. 31b—34b 'Liber vacce translatus a m. G. Cremonensi de arabico in latinum apud toletum. Ep̄ta am̄ filii abrahe nominati filius mocellaris de proprietatibus ad quendam consanguineum'... (cf. Steinschneider Hebr. Übs. p. 849. 706).

Sequitur pars chartacea, cuius primo folio (vacuo) inscribitur 'Hic habentur de medicina diversa. T. 10'. abscissum deest folium secundum cum initio versuum duobus columnis scriptorum

4. f. 36 || 'Crebrius in levo sexu sub tempore brume' (v. 196) ... (f. 44a1 'Incipit de febribus') usque ad f. 47b2 'Explicit viaticus egidii' ubi subiungitur (vice prosaici apud Choulant. p. 158) breve librarii metricum prooemium hoc:

5. f. 47b2: 'Firma memoria fit metris... (cf. supra p. XI) (inc.) 'Res aloes lignum preciosa. sit hoc tibi signum' ... 'Thus quod clarescit candens contagia nescit'. sequitur alterum prooemium hoc:

'Post simplas commendemus antidota mixta,
electuarium, laxans, ungens, opiatam.'
(inc.) 'Renes et reuma, lapis et caput, algida matrix
... inducit sompnum manibus pede tymptore tactis.

Explicit egidius de simplis compositisque'
(ubi sic in Ampl. qu. 182 'Expliciunt versus magistri Egidii tam de cognitione specierum quam electuariorum virtutibus. medicinarum emplastrorum oleorum et unguentorum').

6. f. 48—67b 'Amphorismi Iohannis Damasceni filius Serapionis' cum insertis postea in fugam relictis vacui (alia partim manu f. 54b—57a eademque f. 70a—72a) miscellaneis variis medicis f. 54b—57b et f. 68 (70)—73.

7. f. 74 (al. m.) 'De moribus hominum' (sive de complexionibus secundum doctrinam magistri Alexandri eiusdem qui sequitur).

8. f. 82 'Mag. Alexander Hyspanus physicus egrgius de urinis' (exc.).

Subduntur varia (f. 84b) 'De fluxu sanguinis in corpor — 'Contra febrem' — (f. 85b) 'Observanda et vitanda in XI mensibus' — (f. 89) 'Virtutes herbarum'. postremo (f. 98-100) al. m. varia (med.) adscripta sunt, lingua vulgari ultim

Egidii (no. 4) primum folium (v. 1—195) restitutum volumen Murrianum, duplicem habemus ultimam partem, novo folio novoque titulo ('Incipit de febribus') separatim scriptam, quam per se solam excerptam ('signa et causae febrium') repererat Daremberg in codice Oxoniensi (ex bibliotheca M. L. Canonici Venetiis 1817 empto) nunc O. Canonic. misc. 455 (ch. s. XV), cuius argumentum postea plenius exposuit Coxe in Cat. Bibl. Bodl. Ox. t. III (1854

Codicem Gottingensem (Mülleri III, 31) a Wilhelm Meyer repertum et descriptum (v. supra) anno 1894 Norimbergae emerat, qui et ipse postea descripsit a. 177' C. G. de Murr ex bibliotheca Godofredi Thomasii (Lipsiensis 1660—†1746), de qua in universum monuerat Acta litteraria Lipsiensia anni 1747 (Neue Zeit. für gelehrte Sachen). catalogum quattuor tomis (I. II. III, 1. 2) edidit G. W. Panzer (1765—1770) cum Appendicibus (1772), ubi de libris manuscriptis (25 membr. et 25 chart.) p. 37—64. legitur sic p. 42: 'XXV. Theodosii versiculi de pulsibus (sic! cf. W. Meyer l. c.). 2. Liber Egidii de urinis. 3. Liber de signis et symptomatibus egritudinum. 4. Versus magistrales pro conservanda sanitate 2 fl. 30 kr.' Iuxta ipsum initium voluminis legitur in margine 'Donum' (non 'Domini', ut legerat Murr) Iohann Hoppii Sindici Reipublicae Znoymensis 1584'. continent

1. 'Liber pulsuum Egidii'.
2. 'Liber de urinis Egidii'.
3. 'Liber de signis et symptomatibus egritudinum' (quod ad finem 'Explicit liber de signis et causis metrice').
4. 'Versus magistrales' (medicinales).
5. Item versus medicinales undique collecti (quorum primi sunt quinque inc. 'Mirabolanorum species sui

quinque bonorum' = Coll. De Renzi v. 1040—1045, qui etiam in cod. Buxh. post Io. Dam. aph. part. I — sequuntur Macri de herbis v. 2147—2149 etc. cf. W. Meyer l. c.).

6. 'Iohannis Stephani' (sic in gen. rubrica initii v. Meyer.) prosa de laxativis (cf. Ampl. fol. 236, 12. 275, 5. qu. 185, 9. 206, 3. 395, 15), cui praeponuntur iidem librarii versus qui Ricardo de repressivis in Ampl. fol. 275, 6.

Tres itaque codices hi carminis Egidiani

b = Buxheim. (Berl.), *m* = Murr. (Gotting.),

d = Oxon. sec. ed. Daremberg

habent versus 1—195 *m*, 196—1308 *b* et (om. 1232—1272) *m*, 1309—1918 *b*, 1919—2358 *b* et *d* (nisi quod *m* om. v. 998—1003. 1086. 1181 cf. de albis ad 1100. 1104 et de addito ante 850, *b* om. v. 890. 932. 1092. 1995. 2069. 2174. 2218. 2243/44, *d* om. 2066).

Berlini 28. Aug. 1906.

Valentinus Rose.

Postquam cum praefatione quam supra scripsi Egidii metra typis excepta sunt, crevit animus ut stabilita coniectura de Iohanne magistro medico eodemque cardinali Sabinensi alteram altera coniectura supplendo commendem quodam modo atque firmem. quis enim potest alius fuisse anonymus ille medicus saeculi vergentis duodecimi Salernitanus et Bartholomei 'in physica facultate principis et singularis magistri' (cod. Berl. qu. 255 f. 116b et 'summi theorici' cod. Amplon. 294 Schum p. 534) testis et assecla 'magister cardinalis', auctor 'glosularum' ad 'articellae' tunc vigentis medicae assuetum apparatus, qui de divisione libri aphorismorum agens in prologo Bartholomeum citat (quo sicut postea Petrus Hispanus in simili negotio Maurus quoque usus est C. S. IV 556 'vel Alices dicuntur' etc. = Barth. cod. Berl. qu. 255 f. 85a2) idemque Aristotelis etiam cum Hippocrate amator, sicut Urso (qui 'de anima' opusculum composuit Alexandro papae tertio † 1181 cod. Ampl. fol. 335) — citat enim ut logica 'philosophi' etiam librum 'Ar. de animalibus'

XXX

(f. 53a2. 68b1) cum Avicenna (cf. Z. f. d. Alt. n. F. VI, 34 huius scilicet 'magistri cardinalis' nunc plane igitur exemplaria feruntur satis antiqua (et saeculi XIII) Eriodae ex celeberrima bibliotheca mag. Amplonii de Bead Iohannitii isagogam (qu. 181, 3. qu. 173, 9. qu. 295. et Tegni Galieni (qu. 181, 4 et post 173, 9), item Hippocratis aphorismos in cod. Paris. 6847 et Bæ DIII. 16 in quibus subscriptione consonanti 'Explici glosule super afforismos secundum magistrum cardinalem'. codices quidem Amploniani minuto character scripti saepe evanido, olim quidem anno 1855 a partim excerpti, visus nunc aciem debilitatam fugit verum uti potui glosularum super aff. codice Basilie pessime quidem at grandiusculis litteris ab imperitissimo librario exarato. quod ad Amplonianos, hoc tantum limonere in cod. qu. 178 (saec. XIV ab uno scriptore cedito et amplissima rubricatione ornato) Anonymi glos collectaneas haberi ex Thadeo Bononiensi (= Florenti compositas cum glosulis Bartholomei et Ioannis ad Iogogam et ad Tegni, cum Cardinalis autem et Bartholom ad Afforismos et Pronostica. ubi cum anonymus rubrica auctor (saeculi XIV, cum ipso Amplonio) Bartholomeum Brugis inferciat Aristotelis glosatorem saec. XIII/XIV (dedixi in Aristotele Pseudepigrapho Lips. 1863 p. 639. 64 notum scilicet pro ignoto eoque qui in libris omnibus sem careat cognomento, Iohannes quoque de Sancto Amnovus et notus auctor aequè Belga suspectus esse videtur atque repeti eo nominato Ioannis nomen solum (eius scil. Cardinalis), ex quo cum Bartholomeo auctor Thadesuppleverit. attamen haec codicum manuscriptorum accutiore studio inquirent expediantque iuniores alii et valentio mihi autem, cum ad metam iam labor Egidianus properavergratiae agenda sunt Aemilio Iacobs mei et Musae aniuveni, qui gratiosa voluntate plagulas Teubnerianas a correctas semicaeco relegere sustinuit et confirmare.

Berlini 10. Martii 1907.

V. R

MAGISTRI EGIDII DE CORBOILO
VIATICUS
DE SIGNIS ET SINTHOMATIBUS
EGRITUDINUM

www.libtool.com.cn

Aude aliquid, mea Musa, novi, proscribere timorem,
 arcus arguti timeas censoris acumen
 et theonini morsus ad vulnera dentis
 qua mente feras. discas sufferre cachinnos.
 et trepida. quia mutus erit feritate remota
 nem saevire times. nec sit tibi gloria finis,
 ad prodesse rudi. nec vanae munera laudis
 venaris nec vis ederam tibi lambere vultum.
 et prosis, non ut placeas, loca publica poscis.
 Materiae gravitas tibi vires aggravat. inde
 res defecta tibi. sed quod non sufficit actu,
 effectum complere stude. nam sola voluntas
 afficit ad meriti pretium, cum posse negatur.
 vere pro posse suo procedit in actum
 inculti torpedo stili, moderatius in te
 leviet auditor, et parcat rodere livor
 pensans affectus. ergo succincta relega
 incognitam, torporem discute, promere pensa
 ad morbi signum, quae sint sinthomata cunctis
 appropriata malis, et in hoc sit meta laboris.

1 *rubr.* Explicit liber de urinis edictus ab egidio. Incipit
 ber de signis et sinthomatibus egritudinum *m* || 3 *cf.* dente
 theonino *Horat. epist. I, 18, 82* || 4 cachinnos *m* || 5 quia: que
 3) *m* || 7 munera: vulnere (*sic*) *m* || 8 venaris: veneris *m* |
 uis edam *m* (*sc. victricem Hor. ep. I, 3, 25*) || 9 non placeat
m. ut) *m*

10 *rubr.* hic notat difficultatem operis *m* || 14 vere (?): *uri*
 (in duobus pannis conglutinandis tres hic litterae detritae
 int) || 15 Inculto *m* || 17 Pensans auditor (*male repet.*) affec-
 is *m.* rudi et inculto stilo contexta excusat *Pseudo-*
egidius etiam in prol. pros. carminis de simplicis compositisque ||
) appropriata *m*

Flegmatis insipidi sinthomata praedominan
 haec tibi signa dabunt. sapor insipidus, faciei
 pallens ~~albedo, livida, ventosa, inflatio~~ ventris
 et laterum, dolor occipitis partisque sinistrae,
 25 ad sompnos mens declivis, tardantis ad actum
 artus segnities, renum pressura, vacillans
 vis disgestivae, madidique infamia nasi,
 tortio vel murmur stomachi, sputamina multa,
 nausea, si repleat stomachum ructatio cruda,
 30 mollities rari pulsus tardantis ad actum,
 secessus fluidi, cum muscillagine mixta
 cruda superfluitas, epatis substantia spissa,
 sensus hebes, facies inflata, gravedo molestans,
 sompnia vel fingunt imbres vel flumina fundunt.

35 Punctio, pruritus, salsedo tincta colore
 prorsus citrino, mediocri spissa liquore
 quatuor humorum faex, venae fortior ictus
 pulsantis, sitis affectus, defectus edendi,
 flegmatis haec salsi vim signant praedominanti
 40 Crescentem promit dulcorem flegmatis oris
 dulcedo, frontis gravitas, pulsus muliebri
 mollities, quem confirmat violentior ictus
 raro succedens, citrino tincta colore
 spissior urinae substantia, vena tumescens.

45 Signat acetosum dominari flegma remissus
 urinae pallor quodam moderamine pinguis,

21 *rubr.* Signa flegmatis habundantis XX *m.* Ab *h.*
abundantia generati orditur item Io. de S. Paulo in b
et (apud De Renzi C. S. IV, 419 cf. Verz. der Latein. i
Kgl. Bibl. zu Berlin I, 370) Archimatheus (cf. etiam Versi
cinales apud De Renzi C. S. V p. 56—58) || 25 ad (act
m || 27 madidique infamia: madidi infancia (sic) m || 28
tc.10 (atramento partim detricto) m || 30 tartantis (sic) m
(ut 25): |||ctum m || 31 muscillagine: cf. ant. (de comj
3, 977 || 34 cf. Schol. Sal. v. 1996 R. (visio quoque aqu
nocte Io. de S. Paulo)

35 *rubr.* Signa habundantis flegmatis salsi V *m*

40 *rubr.* Signa flegmatis habundantis dulcis *m*

45 *rubr.* acetosi flegmatis signa IX *m*

delictum digestivae, sapor oris acescens,
ructatus crudi, pulsantis tardior ictus,
arteriae, splenis regio gravitate repleta,
segnities capitis, gravitas onerosa ciborum
exactiva fames stomachi quam suscitatur alior.

Urinae tenuis substantia cruda colore,
ventosi stomachi dolor, indigestio renum
et coxae gravitas, motivos torpor ad actus,
ad pulsum tardans venarum motio, fallax
affectus stomachi quem noxia ducit in actum
frigiditas, stomacho dominans intrinsecus alior
sensibilis, crudi ructus, urina globosa
inferius, pallens facies, extrinseca laedens
frigiditas, escam comitans inflatio ventris
longa manens, vitrei vim flegmatis ista figurant.

Uterioris habent haec nuntia sanguinis esse
vena tumens, velox pulsus quem fortior ictus
inducit raro veniens, qui molliter instans
blanditur digitis, pinguedine spissa colore
citrino rutilans urina, rubor faciei,
faex stomachi fetore gravis, dulcedo palatum
delectans, frontis gravitas, fecunda rubore
vena oculi, crebro facies, rubicunda sopores
70 corpora commemorant et fulgura falsa figurant.

Os livens, acer sapor, indigestio, pondus

48 rutatus m || 50 honerosa m

52 rubr. vitrei flegmatis signa XIII m || 53 ventosus m ||
56 quem: quā (sic) m

62 rubr. habundantis sanguinis signa X m. cf. Io. de
S. Paulo in breviario (f. 118) in proemio libri I Si sanguis ha-
bundet, vene sunt plene, pulsus magnus velox et fortis, dulcedo
oris, in sompnis rubea apparent et ex quibus anima letificatur,
urina rubea et spissa. dieta precedens calida et humida. regio,
etas, tempus anni et complexis si in idem conveniant, magis
certificabunt || 63 quem: qd' (quod) m. cf. v. 83 || 66 urina: nri
(vel uri) m (quasi nostri). cf. urina rubea et spissa Io. de S. P. ||
69 facies: faci ut m (cf. Schol. Sal. v. 1956) | sopores: -ris m
(cf. Schol. Sal. v. 1958. in sompnis rubea apparent Io. de S. P.)
71 rubr. Melancolie habundantis signa sine febre XIII m

- coxarum, motus piger, oris sintesis, albens
 et multum tenuis effusio, pulsus inepta
 debilitate instans frequentior tempore sompni,
 75 impetuosa fames, sompno repente morosa
 palpebra, naturae parce secreta recludens
 ventris ructatus crudi, suspectio mentis,
 ista melancolicae tibi fient nuntia faecis.
- Saevitiam signant colerae sapor oris amarus,
 80 parcus in officio venter, tinnitus in aure,
 nausea, crebra cibi fastidia, punctio mordax,
 vultus citrinus, velox instantia pulsus
 duri, quem crebro veniens determinat ictus,
 plus dextra frons parte dolens, fumosus in ore
 85 ructus, crebra sitis, oculus vigil, ardor habundans
 quem stomachi pars dextra capit, citrina colore
 et multum tenuis effusio. fervida laedunt,
 frigora lenimen praestant, levitate volandi
 sompnia membra movent vel cursu praepete pigra.
 90 est sompni turbata quies vel murmure rivi,
 ira frequens, pallens macies, marcentia membra,
 inpetus et teneros oculos punctura molestans.
 accumulans augentque fidem tempus locus aetas,
 et minus ut dubites similes attende diaetas.
- 95 Affligens cephalaea caput, si causa sit humor
 sanguineus, plus sanguineis infestat in horis,
 uberior frontis gravitas, subfusa rubore

72 oris sinthesis *m* (i. e. *syntexis*, cf. v. 993) = extenua
 (Simon s. v.) || 74 d. frequentior instans *m* || 76 ne pce *m*
 v. 167) || 77 crudi (sc. ventris): cruda *m* (cf. v. 48) || 78 fe
 (sic) *m* (cf. Schol. Sal. v. 2001)

79 rubr. Signa colere habundantis sine febre XXIII *n*
 84 frons frote ut pte d. (sic) *m* (cum duplici sc. lectione) ||
 sitis olus ocl's vigil (sic dupl. scr.) *m* || 89 pigna *m* || 90 r
m (an rivi? cf. Hor. ep. I, 10, 21) || 91 pallens: calens *m*

95 rubr. cephalae cause V. si de sanguine signa VIII
 A capitis dolore incipit etiam Ioannes libro II cum Bartho
 meo (C. S. IV, 372), Platearius autem a frenesi orditur | cepha
 cf. cephalēam ant. 4, 543 etc.

- ferventi facies, turgescens sanguine vena,
 urinae color intensus, substantia spissa.
- 90 dulcia mentitur sapor omnia, mollis in ictu
 arteriae motus, calor incentiva doloris
 exacuit, munus confert leniminis algor.
 Si caput infestat colerae furor, ardor habundat,
 fervidus a nare vapor exit et aggravat aures
- 95 tinnitus, facies marcescit cerea, sompni
 illecebras nescit oculus, sitit arida virga,
 igneus urinae rutilat color attenuatam
 praetendens faciem, pungit dolor, acrius instans
 in dextram vergit partem, condempnat amarus
- 100 cuncta sapor, sumit gravitas ex caumate dampnum,
 ex algore quies subrepat, praepete pulsu
 duriter insurgit digitos dum vena repellit.
 hic dolor aestatis comes est, et saevius instat,
 cum colerae rabies motus sibi vendicat horam.
- 105 Flegmatis ex vitio veniens cephalaea colorem
 avertit vultus, in posteriore moratur
 parte magis, turgent oculi, sapor inficit escas
 insipidus, dolor infixivus detinet, albet
 urinae pinguis substantia, fervida prosunt,
- 110 invitant morbum contraria, molliter instat
 arteriae motus, sputo perfusa loquenti
 lingua madet, vox est gravior. cum flegmatis hora
 aera disponit, hiemali crebrius instat
 tempore. materiam morbi nam bruma ministrat.
- 115 Humor si capitis quartus sit causa doloris,
 aggravat et promit pondus grave, lividus oris
 est color, incrudat pallens albedo colorem

98 venā *m* || 99 intensus: *cf. Barth. C. S. II, 139 (= IV, 372)*
 'urina erit intensa et pinguis' || 101 incentiva (*neutr. pl.*) doloris
m (*cf. de algore 192*). *differt v. 1497* || 103 *rubr.* Signa cephalae
 si ex colera signa XXV || 115 *rubr.* Signa cephalae ex flegmate

XII *m* || 116 avertit: ac ūtit *m* || 123 instet *m* || 125 *rubr.* Si sit
 ex melancolia signa XII *m* || 126 aggravat *m* || 127 incrudat:
cf. v. 52 | calorē *m*

- urinae tenuis, pulsus exterminat ictum
debilitas duri crebro venientis. in horis
130 aucta melancolicis infestat passio. laeva
acrior est in parte dolor, sapor oris acescit,
invitus sompnos oculus capit, algor acumen
irritat morbi, calor extat causa salubris,
lippa labe madet oculus morboque ministrat
135 crebro materiam frigens autumpnus et horam.
Si dolor ex stomacho procedit, cedit ad horam.
si morbi causam caput abdit, continuata
passio continuum capitis docet esse dolorem.
Errantem tibi demonstrant haec signa frenesim.
140 si loquitur errore vagus, privata colore
urinae tenuis substantia, tegmina carpit
mobilitas manuum, vultus suprema lacescens,
instabiles oculi furibundo singula visu
perstringunt, retinent sompno pereunte perennes
145 excubias. nunc rixa loquax, nunc risus in ore,
nunc reboans clamor, nunc muta silentia, nunc pax,
nunc rabies. stratis non numquam prosilit aeger
ut quovis succinctus eat, febris ardor acutae
artus exurit. vis amplior insita membris
150 si quovis casu sompnus datur horrida promit
sompnia, crebro venit nec non cito praeterit ictus
arteriae, vultus rubet aut citrina recludit
naturam colerae facies, nigredo palatum
inficit, et linguae sermonis subtrahit usum
155 ariditas oris, quas non dat passio mentis
diffuit in lacrimas oculus, qui sorde madenti

131 acriorem (*pro* acrior ē) in p. m | accessit m | 136 *ru*
Signa utrum sit a stomacho vel a capite m. cf. *Io.* Si sit
capite est continuus, si ex stomacho est interpolatus | /////
(*detrit.*) m

139 *rubr.* Signa frenesis XXIII m || 140 Sino loqu(.
detrit.) m || 142 lacescens m || 152 cf. *Io.* nigredo linguae, n
tatio coloris cutis in citrinum si ex colera, vel in rubeum
ex sanguine (*sic Io., non Plat.*) || 154 linguam m | *sub f*
versus (usum) in marg. fatetur scr. m

commaculat faciem, scintillant plena rubore
lumina fervens in pectore cauma,
spiritus angustus falso suspiria promens.

- o In febre continua, colerae substantia putris
quam parit, exoritur. nonnumquam suscipit ortum
ex typica, synochique manet quandoque sequela.
rarius in laevo sexu crebroque virili
exoritur, summoque venit cum temporis aestu,
5 cum colerae motus augmastica provocat aetas.

- Haec litargiae vitium tibi signa locuntur.
os pallens parce praetendens signa ruboris,
sompnus torpescens, quem si violentia pellit
absque mora didicit pede festinante redire,
10 motus membrorum deses, substantia pinguis
urinae crudo pallens effecta colore,
limosi dentes, invicta silentia linguae,
frigidus irrorans sudor caput, oris hiatus
claudere quod nescit mens inmemor, ore supino
15 expassi vultus, quos si violentia vertit
in latus, ad solitum converti scema laborant.
incumbit stratis aeger sua scemata mutans
ordine perverso, loca verticis occupat alte
planta pedis sublata situ. natura pudendi
20 inmemor officii sordes effundere cessat
quas anus retinet. solito plus more negatur
exitus urinae. febris inmansueta molestans
infirmum quae continuum conservat acumen.
tardans arteriae motus mollescit in ictu,

157 scintillat *m* || 158 lumina fervens (*sine lacuna*) *m* ||

160 putris: patris (patris) *m* | rubr. frenesis quandoque febrem
continuum sequitur vel si non in qua egritudine fiat frenesis
m || 165 aumastica *m*

166 rubr. Signa litargie XIII *m* | loquuntur *m* (*cf. v. 614*) ||
167 parce: parte *m* (*cf. v. 76*) || 168 sompnis t. que si violenci
p. *m* (*cf. v. 175*) || 172 cf. os limosum *Barth. in cod. Vrat. C. S.*
II, 107 (= IV, 376). limositas linguae *Plat. ib. II, 106* || 174
quod: quos *m* (*cf. Const. viat. I, 14* neque meminerint os clau-
dere) || 178 alte: alto *m* || 184 artarie *m* | molescit *m*

- 185 si sit causa recens. sed si praescriptio longi
 temporis exacuit morbi ferale flagellum,
 aet lingua, tumet facies, et labia pallor
 obnubit, nigrant unguis et concava fiunt
 lumina, durescit pulsus qui parvus in ictu
 190 sentitur, pes atque manus contracta rigorem
 perdunt intensum, fit perniciose bolismi
 esuries, cervix frigens sudore madescit,
 inferius labrum laxius loca mutat habenis
 et tremor in membris praesaga lege vagatur.
 195 mortem vicinam morbus senis imperat annis.
 Crebrius in laevo sexu sub tempore brumae
 promittit emitriti conclusio facta minoris
 hunc morbum, vel continuans putredinis horis
 cottidiana febris, cum typus accidit algens
 200 qua splenis regio protenditur, et color ater
 egestas tingit faeces vomitumque colorat.

- Lege melancolicae conturbat mania pestis
 humanum cerebrum, sed discretiva locorum
 distinguit species. nam cellula prima nocivum
 205 fumum suscipiens animalis praepedit actum
 officii, lapsusque subit fantastica virtus.
 laesa melancolicum producit cella secunda,

185 (post ictu) *rubr.* Signa inveterate litargie X
 p̄scrip̄tō m (cf. de med. comp. 4, 605 Quos firmat v.
 praescriptio facta dierum ... expugnat ... morbos sc. tiri
 praedictio, ut v. 366 || 188 unguis m || 189 lumina m
 durescit p. (sic) m || 190 rigore m || 191 perdunt intensum?
 cf. 544 fit m || 192 esuriens m || 194 l. vagatur
 ////at^o (-atur) m || 195 annis: annos m || 196 *rubr.* in qu
 et qua specie veniat frequentius m | Crebrius: ab hoc
 incipit (post primum abscissum) folium secundum cod. Buz

197 conclusio fca m: fcaq3 caloe b (qui om. conclusio)
 horis b: horas m || 199 cottidiana m: continuata b || 200 c
 ptendit^o m: q̄ (quam) ... p̄tēd^t b | ater m: ante b
 202 *rubr.* de mania et melancolie (sic) m, de diff
 manie et melancolie b | mania b: inania (sic) m || 205
 m: p̄dedit b || 206 officium (off^m) b

cum nutat rationis apex, discretio fallax
 mentitur, cum succedens se subicit error.
 210 Prodit utrumque malum, sine febris caumate, causa
 multiplici. vini potus si cedat in usum
 nec mensura regat, vel si fervore nigrescat
 sanguis, vel colerae furor interiora calore
 concremet, aut frigus algentes comprimat artus,
 215 si biberit virus, vel sanguis flumine multo
 erumpat vel si solitos deperdere discat
 egressus, si mandragorae vel sucus edatur
 iniqui, si non capit oblectamina sompni
 palpebra, si cerebro dominatur lima calor
 220 ariditas, si laesa caro livore nigrescit
 dente canis rabidi, si drimifagia chymos
 incendiant, si corruptum spiracula sumant
 aera, si mentem conturbat turbo timoris
 aut irae rabies studii vel pena quieti,
 225 vel si longa nimis solvant ieiunia corpus,
 vel faba vel similis sit in usu grossior esca,
 vel si conturbet animum pressura doloris.
 Si sanguis causam dat morbi, versibus aeger
 alludit vario vocem modulamine formans,
 230 solvitur in risum mimorum gaudia falso

210 rubr. de causa manie et melancolie *b*, Manie et melancolie cause XXIII *m* || 213 interiore *m* || 214 concremat *mb* |
 algēs cū oprimat *b* || 215 bibit *m*: bib̄ (bibitur) *b* || 216 erumpit *mb* | solidos *m* || 217 sucus *m*: succus *b* || 219 cerebro (cēb)
b: creb^o *m* || 220 si lesa caro *m*: lesa si caro *b* | nigrescit *mb*
 (ut dominator — capit) || 221 dimifragia *m*, dimifrigia *b* | chimos
mb || 222 incendiant *m*: accendat *b* | sumant (sūat) *b*: sumunt
m || 223 si mentē *m*: sumtē *b* | conturbat (sic) *mb* | timoris
 (horis) *b*: tumoris *m* || 224 quieti: quietis *mb* || 225 solvunt
 (sic) *mb* || 226 hunc versum post v. 227 sic addit *m* Si faba vel
 similis ... || 227 conturbat *b* (-bet *m*) || 228 rubr. Signa si sint
 ex sanguine mania et melancolia *b*, Si sit ex sanguine signa
 sex. pp. cā sit fri. et hu. *m* | causam dat *m*: dat causam *b* ||
 230 mimorum *b*: nuptorum *m*. cf. saltant Plat. (= letantur
 cod. Vrat. C. S. II, 124)

- coniectans, urina rubet pinguedine spissa,
 vena tumet, mollis pulsus velociter instat.
 raro succedens sub verni temporis hora
 crebrius infestat et in horis sanguinis instat.
- 235 Si colerae furor in causa est, rixatur et irae
 asperitate furit, ferit et latrante susurro
 usurpat canis officium quod morsibus implet.
 gestibus hic gallum similat falsoque volatu
 se mentitur avem, dum commovet aera palmis
- 240 brachia concutiens et solvens organa vocis
 in cantus. effrena rapit manus arma. coloris
 vultus citrini, macies exterminat artus.
 praeterit insomnis nox atque dies sepelitur,
 lux intus conclusa latet. velociter instat
- 245 arteriae motus, qui duro verberare cedens
 inmutat digitum. rutilat citrino colore
 urinae tenuis substantia. fervidus aestus
 aestatis generat huius discrimina morbi,
 et vigor et virtus maior diffusa per artus
- 250 viribus humanis maiores efficit actus.
 hic vitio mentis delusus sacra deorum
 testatur iuratque sibi dampni capitalis
 advenisse malum, palpat quaeritque vaganti
 occipitis suprema manu quae credit abesse.
- 255 hunc si corripens monitis astringere temptes,
 invenies animo factis sermone rebellem.
 in venerem viget affectus, levitas facit artus

231 coniectans *b*: fomentans *m* || 232 mollis *pu*
Barth. in C. S. II, 126 (v. 2 ab inf. m. = IV, 376) || 2
b: nervi *m* || 235 *rubr.* Signa si sint ex colera mani:
 lancolia *b*, Si colera sit *max.* signa XVI *m* | in cā ē *m*
b | ire *b*: ille patiens (*sic add., quasi ex marg.*) *m* || 23
m (iplot *b*) || 238 hic *m*: hiis *b*. *cf. Io. Quidam extend*
ut cantent videntes gallum cantare (non Plat.) || 240 *co*
m: concludens *b* || 243 sepelitur: *cf. v. 793* || 244 latet *i*
m || 253 *qritq*; *m*: *qrcūq*; *b* || 255 corripies *b* | astringere
 stringere *b* || 256 rebelle *b* || 257 in vēire *b*, in vetēm *i*
m: actus *b*

ad motus faciles, informat lingua loquelam
 cursu praecipiti, visus disponit acumen.
 160 horrores morbi colerae magis asperat hora.
 hoc errore solet plus delirare iuventus.
 Si colerae natura nigrae praestat rationis
 offensam, maestae promens incommoda mentis
 pendula tristatur facies, quas praevia causa
 165 non generat lacrimas undanti flumine fundit
 in luctum pronus oculus. suspecta voluntas
 errores variat, hic prono vertice mundum
 confirmat sufferre caput clausoque pugillo
 machina ne mundi pereat divisa veretur
 170 explosas gestare manus, hic promptus adimplet
 quidquid praecipitur, mors huic exosa timorem
 incutit ut quidquid videat contexere causam
 mortis coniectet, hic fata novissima summo
 expetit affectu gaudens habitare sepulcris
 175 tristibus ut latitans hominum contagia vitet,
 estimat hic fieri vas fictile dum fugit omnes
 contactus hominum, saevis huic dictitat error
 anguibz impleri ventrem. plus postulat aequo
 ambitiosa fames, oculis exosa fugatur
 180 sompni blanda quies, torpentes efficit artus
 segnities, pulsus duri tardique frequentes
 inculcant ictus, os pallens livor obumbrat,
 discolor et tenuis effusio, cessat ad horam
 lingua loqui claustrum taciturna silentia servans.
 185 saepius hic error senii sexusque sinistri

259 visus: visū *m*, vīsu *b* || 260 horrores morbi *m*, erroris morbi *b* || 261 deplirare *m* || 262 *rubr.* Signa si sint ex melancolia mania et melancolia *b*, Si sit ex colera nigra signa *XXI m* | Si colere nigre natura parat rōnes offensa *b* || 264 pensula *b* || 268 pusillo *m* || 270 pmt⁹ *b* | adimplet *m* (adinplet *b*) || 271 quicquid ... (*deinde*) quidquid *m*, q̄q̄ *b* || 273 giectz *b*: cōnectet *m* | hic *m*: nunc (nc) *b* || 274 appetit *b* || 275 ut: et *mb* latitans *b*: lanians *m* | vitet *m*: vitat *b* || 276 hoc et *Io*. Quidam putant se esse vas de argilla factum et timent tangi ne rumpantur || 278 impleri *m* (īpleri *b*) || 280 artus: actus *mb*

annos infestat, et passio fortior horis
 mota melancolicis autumpni tempora servat.
 Si morbi ~~causam~~ ^{listomachus} stomachus capit, ingruit illic
 passio quae motu violento viscera turbat.
 290 post escam stomachum gravat indigestio, morbus
 lege loci cogente suos interpolat actus.
 Si cerebro vicina latens occasio gignit
 errores, caput infestat qui fixus ibidem
 continuat tormenta dolor, nec devius error
 295 cessat, nec ratio redit intercepta per horas.
 His fit nota notis apoplexia passio maior.
 destruitur virtus motiva, superstite solo
 motu pulmonis, qui cordi debita solvit
 aere spirato. tamen hoc vix munere gaudet
 300 naturae virtus iam desponsata ruinae.
 officium cessat sensus, nec lingua loquendo
 interpretis mentis animi secreta recludit,
 nec rerum formas oculus rerumve colores
 suscipit impressos, nec pervia vocibus auris
 305 dat verbis aditum, nec discretivus odorum
 deservit sensus animae, nec lingua saporum
 gustando species examinat, omnibus una
 artubus unitis tactus vacat. obluit ora
 spuma citae praesaga necis, conamine tractus
 310 aer stertenti subigit spiramina nari.
 terminat hoc cita meta malum. nam fata suprema

286 forcor *b*: forcus *m* || 287 autumpni *m*: augment
 288 *rubr.* Signa si sint ex stomacho mania et melancol
 Signa si sint *α* stomacho III *m* || 290 morbus *m*: morb
 292 *rubr.* Signa si sint in cerebro *b*, Signa si sint *a* ce
 III *m* || 293 capit *m*

296 *rubr.* Signa maioris apoplexie *bm* | Hiis *b* | fit *l*
m | appopletica *b* || 299 munere *b*: murmure *m* || 304 auri
 -res *b* || 305 dat *m*: *om. b* qui auditum || 306 sapor *b*: -ren
 307 una *m*: unus *b* || 308 unitis: unitus *b*, virtus *m* | oblu
 oblinet *m* || 309 necis *m*: uocis *b* | tractus *b*: tactus *m* ||
 subigit: subicit *mb* | spiramina *m*: spiracula *b* || 311 *h* |
 (hec) *b* | scita *b*

prima dies morbi vel triste secunda minatur
exitium, nec concedit lux tertia lucem.

Huius pena minor morbi minus impedit actus
memororum. sensus animae sua debita solvit,
imperfecta tamen, et liberiore meatu
spiritus oppresso pulmoni iura ministrat.
nec redit haec morbi species, nec more maligno
insultus iterat renovati pena flagelli,
nec sicut yeronoxa suas interpolat horas.
dum cessat semel, obruitur. nullas positura
insidias iterum vivendi prorogat horam
indutiis de more datis. stat passio fixa
per septem protensa dies et protrahit horas
ulterius, donec cessante causa resumat
virtutes natura suas. Haec dampna ministrat
excessus crapulae, vel balnea crebra liquentes
quae chymos reddunt, vel quae generantia morbos
otia corpus alunt. premit haec oppressio corpus
pletoricum. si materiam de sanguine sumit
passio, turgescunt venae, rubor occupat ora.
flegmatici si materiam dat copia chymi,
pallescit facies. et aquosae sordis ab ore
rivulus emanat, humor si quartus habundat.
illis inspectis intentio sedula signis

312 triste m: teste b || 313 nec m: neci b || 314 rubr. Signa
(et cause b) minoris apoplexie bm || 315 solvit m: solvunt b ||

316 imperfecta m: -te b || 318 nec m: n (nisi) b || 319 in sal-
tus b || 320 yero(a m)noxa mb i. e. sacra passio, ut infra v. 342.
Simon s. iera, Io. de S. Paulo pr. II, 6 et dicitur yeronoxon i.
sacra passio (f. 141b). || 324 al. Io. interficit usque ad quintam
diem (om. Pl.) || 326 rubr. Signa apoplexie III m (om. b). cf.
Io. procedit autem hec valitudo his qui nimium vinum bibunt
et qui sepe lavant et colunt caput et qui frequenter sudant ||

328 gnancia b: guancia (gravancia) m || 330 rubr. Signa ex
sanguine m (om. b) | plectoricum mb. cf. Sim. s. pletoricos
pletoricus plenus repletus etc. || 333 rubr. Signa ex melancolia
m (om. b) || 335 rubr. Signa previa apoplexie IIII m (om. b) |
illius mb | intncio m: ispeccō b

proferat examen. plenam complexio quaevis
 dat super hoc consulta fidem. praesaga minantur
 talia signa malum, capitis vertigo, frequenter
 caligans oculus, omnis diffusa per artus

340 segnitie, praeter solitum mortis simulatrix
 sincopis, occultos quae cordis sincopat actus.

His claret signis duplex sacra passio. maior
 stirpitus extinguit sensus motusque per artus
 mortificat. nares olfactu, lumina visu,

345 gustu lingua, manus tactu, vocalibus auris
 est privata sonis. nam primos noxius humor
 ventriculos cerebri prorsus replet. altera laedit
 parcius ex parte naturae munera sensus
 diminuens, quos non ex toto supprimit. auris

350 voces, res lingua sapidas, visusque colorum
 naturas, palpanda manus, fragrantia nares
 discernunt quocumque modo. sed noxia causa
 in tribus est contenta locis, ut ducat in actum
 tres morbi species. nam vertice clausa moratur

355 materies quandoque mali, vel noxius humor
 in stomacho latitat, vel causa nociva remotis
 partibus ingeritur. et trina voce notatur
 haec triplex species. quibus est in vertice clausa
 causa mali, caput his gravitas assueta molestat

360 et maior sensus tenet imperfectio. casum

337 dat *b*: hic *m* || 341 sincopis (*m*, syncopis *b*) ut *sem*
medio aevo (*cf. Sim. s. v.*)

342 *rubr.* Signa et cause maioris epilepsie *b*, Signa mai
 epilepsie VII *m* | Hiis *mb* || 343 strepitus (*sic*) *b* || 344 offcū
 345 auris *m*: aures *b* || 346 primos *b*: primus *m* || 347 *r*
 epilepsie signa minoris VII *m* (*om. b*) || 348 ex parte: et *pcit* (*q*
cit) *mb*. *cf. Io.* ex toto non sentiunt (*opp. ea parte sentiunt*)
 349 auris *m*: aures *b* | *rubr.* analensia *in marg. m* || 350 *r*
 Cathalempsia *in marg. m* || 351 palpanda *m*: -do *b* || 354 *r*
 epilepsia *m* || 355 *rubr. i. m.* analensia *m* || 356 *rubr. i.*
 cathalensia *m* || 358 *rubr.* Signa epilepsie III *m* (*om. b*) ||
 capud hiis *m*: capitis (*capis*) *b* | asueta *m* (*cf. 442*) || 360
m: tenet sensus *b* | casum *m*: causam (*cām*) *b*

praecurrens signum non praedicat, arripit aegrum
 passio furtiva. stomachum cum noxia morbi
 causa replet, dolor accusat qui virus ibidem
 allegat latitare mali. gravis esca molestat
 365 officium digestivae, praenuntia signa
 casum praescribunt, cum perniciose movetur
 materies, dum subrepat violentia fumi
 sensibilis, qui serpendo suprema lacessit
 sincipitis. si causa manens in parte remota
 370 commovet hanc pestem, signum praenuntiat aegro
 insultum morbi, dum repit causa nociva
 corporis ad templum. semel haec completa retransit
 passio, fallaces dum quodam iure maligno
 insidias ponit, medio quia tempore cessant
 375 mentitur requiem, sed post recidiva reformat
 exitum subiti renovans discrimina morbi,
 more febris se continuans. haec pena per horam
 affligit, quandoque quater renovata per unum
 multiplicat tormenta diem, quandoque nocivos
 380 triplicat insultus, renovat quandoque ruinam,
 nonnumquam semel infestat. Si sicca sit eius
 materies, cum luna suis defectibus orbem
 diminuit, cedit. si causa sit humida, lunae
 cremento crescit morbus. cum plena sit eius

362 rubr. Signa analensie III m (om b) || 366 cām m: cām
 (causam) b || 367 surrepit b || 368 lacescit m, latescit b || 369
 rubr. Signa cathalempsie I m | in parte remota sc. in extremi-
 tatibus ut in manibus vel pedibus Plat. || 371 rubr. i. m. Inter-
 polata est m | rapit m | nociva b: nocivi m || 372 cataleptici
 casum praesentunt quasi reptationem formicarum vel motum
 cuiusdam aerae ex materia sursum ascendente Plat. | ad
 templum i. ad cerebrum Io. || 373 quedam (qda) b || 374 ponit m:
 posuit b || 375 post m: plus (pl's) b || 378 rubr. quandoque qui-
 dam rarius cadunt m | affligit m: affligi^o (-gitur) b | unum m:
 anum b || 381 infestat m: insistit b || 382 de luna (ex Galeno?)
 Const. pant. I, 22 unde et Io. de S. Paulo: Ep. que fit in
 incremento lune, humidam, que in defectu, naturam (al.
 materiam) habet siccam (aliter Plat.) || 383 cedit: ledit mb
 (cf. v. l. 708)

- 385 orbita, lex morbi motu redit orbiculari.
 labitur hic in mense semel, duplicata ruina
 illum subvertit, tribus hic a casibus extat
 mensibus immunis, illaesum quatuor illum
 conservant menses, hic bis subcumbit in anno,
 390 ille semel, variatque vices sic causa malorum.
 si causam fluor informat, maturius instat
 insultus replicans citiusque vacante priore
 succedit pressura sequens. compacta moratur
 materies stabilisque manet morbique refrenat
 395 motum praecipitem, renovata pericula sero
 instaurans, aliquisque malo manet usus in illo.
 si sanguis sit causa mali vel flegma vel humor
 quartus vel colera, sint signa tibi color oris,
 aetas, urina, tempus, complexio, vita.
 400 Gestibus haec variis deformat passio formam
 informis. nam deformes hunc promere rictus
 cogit et huic spasmus labrum detorquet ad aurem,
 dentibus hic frendet, hic murmure pernicioso
 intonat, hic stertit, tremor huius concitat ossa,
 405 huic cervix distorta iacet. fluit huius ab ore
 labra rigans spumosa lues, huic palpitat artus
 nervis contractis et, quod pudet edere dictu,
 quae retinere nequit invitae debita solvit
 naturae, stomachi faeces regione reclusa
 410 inferiore foras eliminat, effluit ima
 humorum testis effusio. si senis annos

385 mot⁹ (-tus) redit (red^t) b, motu ∂ ledit (sic) m || 386
 in mense m: lune se b || 387 causibus m || 389 succumbit m ||
 391 rubr. De diversis sinthomatibus per accessionem sub-
 venientibus b, quod quidam plus cadunt quidam minus m (*quod
 pertinet ad praeced.*) | maturius m: moderacius (mod'acius) b ||
 392 replicans m: -cat b | cicius (om. que) m || 394 materies
 m: -rie b | morbuque b || 397 rubr. om. m, Quare quidam plus
 cadunt b || 399 Etas urina complexio vita dieta (sic) b, scil.
 vita i. dieta (Plat.). cf. v. 450 || 401 informi b | rictus m: ructus
 b || 402 et huic s. labrum m: et hunc s. labii b | aurem m:
 aures b || 404 huius m: huic b || 406 luens m || 408 que m: quod b

inpetit haec pestis, spes sit cassata salutis.
 si patitur puer, hunc absolvit grandior aetas,
 cum faciem vestit lanugine summa iuventus.
 15 Huic matrix immunda malo quandoque ministrat
 materiam, decocta sibi cum pabula sumit
 embrio quae sanguis largitur menstruus, unde
 exoritur virus. causam quandoque gulosa
 esuries gignit vel membris esca nociva
 20 vel potus nimius vel membris noxius aer
 corruptus. transgressa modum dampnosa diana,
 irarum stimulus, excessus frigoris, aestus
 invitant morbum, loca publica, cena, theatrum,
 fana, forum, choreae plausus, excelsa locorum.
 25 Obnubit scotosis crebra caligine visum,
 dum turbat vertigo caput. qui visa rotatu
 asserit involvi, dum mens delusa moveri
 aestimat in gyrum quae raptus praepete fumo
 spiritus intitulat animae finesque figurat
 30 explicitos. amplis dum tractibus aera sulcat
 fumus in ascensu, muscas fantasma volantes
 mentitur. tenues error contexere lanas
 novit in hoc casu vel quas contexit aragne
 corpore mutato telas dum stamina firmat
 35 in trabe vel tigno. geminata visa figura

412 sit *m*: fit *b* || 413 patitur *b*: paciatur *m* || 415 *rubr.*
 cause epilepsie *b* (*vac. m*) || 417 embrio (*sic*) *mb* || 421 dyanæ
 (*scil. e ex a ips. corr.*) *m*, diane *b* (diana *i. venatio*) || 422

exgssus *m* || 423 invitant *m*: irritant *b* || 424 fama *b*

425 *rubr.* de scothomia cause et earum signa *m*, De signis
 et causis scothomie *b. hic ubi deficit Platearius, sequitur Garipol.*
I, 4. cf. Io. de S. Paulo I, 5 (sec. Const. viat. I, 13) || 426 qui
(q) m (scil. visus): q̄ b || 428 ppete b || 429 animae finesque
(cf. antidotar. 4, 1337 ut rerum fines moderamine certo me-
tiri nequeat animae delira potestae . . .): aīe (animae) faciesque
m, gyrum funesque b || 430 explicitos b: explicatos m || 433

casu: cāū mb | argne m, arane b || 435 tigno m: ligno b. cf.
Passion. I, 5 (Escol.) et ea quae vident quasi duplicia sunt

- visibus occurrunt. plus haec incommoda sentit
dum caput inclinat patiens vel in ardua figit
intuitum vel cum radios transmittit in amnem
praecepitem vel succinctis in ardua scandit
440 passibus. Includit stomachus quandoque nocivam
materiam nec continuat scotomia dolorem,
infestat stomachum gravitas assueta, locari
illic materiam digestio laesa fatetur.
aegra caput si causa replet, desistere nescit
445 passio, sed semper sub eodem fixa tenore
continuat penam capitisque offensa redundat
in sensus, capitis dolor ingens instat et illic
innuit includi causas, quas noxius humor
ostentat. tibi describet complexio tempus
450 aetas vita locus pulsus effusio vultus
hoc detrimentum naturae, parturit escae
grossities crapula digestio laesa nocivo
casu dediscens sua respiracula sanguis.
- Si dolor infestans oculos ex sanguine sumit
455 principium, vehemens est passio, rivulus ora
irrorat lacrimis, quas inmutatio mentis
non promit, sed materiae natura fluentis.
os rubor assimilatur oculis, expulsa tumescit
palpebra, turgescunt venae, dulcedine gustus
460 inficitur. morbi penas exasperat hora
sanguinis, in pingui color edit signa caloris
urina, pulsus mollis citus inpetuosus

436 occurrunt *m*: -rit *b* || 437 dum *m*: cum *b* || 438 ianem
ianem *m* || 439 vel: vel cum (cū, c) *mb* | succinctus (-t⁹)
ardua *b*, succinctis edita *m* || 441 scotomia *mb* || 442 asueta
444 *rubr.* Signa si materia scotomie sit in cerebro *b* (*om.* 1
446 penas *m* || 447 capitis (capitē) *b*: capta *m* || 448 includi
q̄s *b*: includicans quis *m* || 449 ostendat *m* | describit *b* ||
respiracula *m*: receptacula *b* cf. *de ur.* 306 sua respirac
nescit *cum versu infra* 592

454 *rubr.* Signa si dolor oculorum sit ex sanguine *b*,
scotomie causa sit sanguis *m* || 457 Nō *b*: Nam *m* || 459
gescit *m* (-cūt *b*) || 461 calor ... calori *b*

rarus. ad haec signa tibi sit habitudo diaetae.
 Accusat coleram mordens pungensque doloris
 463 scorpio puncturis acuum tormenta figurans
 aut calidos cineres. fax ignea concremat orbes,
 sicca lues oculos obducit, macra rigore
 palpebra contrahitur, cerae color aemulus oris.
 saevius insurgit colerae dolor auctus in horis.
 465 igneus urinam tenuem tingit color, escas
 exosas fallax reddit sapor, inpetuosum
 velocem crebrum durum dat motio pulsum
 arteriae. confert habitus speciesque diaetae.
 frigidus exarmat aer calidusque dolores
 467 incitat, oppositis pereunt contraria causis.
 tertia vi colerae lux est exactio penae.
 Flegmatis imperium monstrat mitis calor, oris
 pallor, nocturnis afflictio maior in horis,
 os tumidum, lippus oculis fluvius lacrimarum,
 469 discolor et pinguis effusio, lingua saporis
 nescia, femineus pulsus. fomesque doloris
 algor, pars anni, crasis, locus, usus edendi.
 Si niger est humor occasio, pena doloris
 parcior est, livet facies ignara tumoris.
 475 noxia vox in principio, viscata cohaeret
 palpebra, faex tenuis humorum discolor. escas,

463 sunt habitudo dieta *m.* cf. v. 473 etc. || 464 *rubr.*
 Signa doloris oculorum ex colera *b*, Si causa sit de colera *m*.
 Accusat *b*: /////cerat (*litterae initialis rubrica detrita*) *m* || 465
 puncturis *b*: -ras *m* (dolor punitivus ... quasi ex acubus fac-
 tus *Plat.*) | figur(ant) *m*, -rat *b* || 468 9tct⁹ (contractus) *b* ||
 469 auctus *b*: acutus *m* || 470 u. tingit tenuem *b* || 471 redivit
m || 473 habitū spēm^q *mb* || 474 coloris (? *detrit.*) *m* || 476 pene
 (? *detrit.*) *m*: plene *b* || 477 *rubr.* Signa doloris oculorum ex
 flegmate *b* (*om. m*) | color *b* (*m*? *detrit.*) || 478 nocturnis etc.: *hoc*
om. Plat., habet Const. II, 1 (in nocte inviscantur, humores nimii
 effluunt et ipsi sunt viscosi), unde *Ioannes II, 10 (f. 143b)* Si
 ex frigidis sit humoribus, gravantur magis in nocte cum mul-
 titudine lacrimarum et lippitudine et retinositate (tenebrositate
Berl.) oculorum || 484 ignata timoris *b*

potus mentitur acres sapor oris. ad ictum
 debilis et durus, succedens crebro, morosus
 pulsus. confirmant dubium fideique ministrant
 490 ingressum species inspecti temporis, usus
 vitae consultus, regio, complexio. penas
 quarta dies replicat magis uberiusque molestat.

Humor, vermis, aqua, ventus, verruca, nocivus
 aer, convectae sordes, contusio laedunt
 495 auditum. si causa nocens sit noxius humor
 aut aer, tempus vitam speciemque doloris
 urinam vultum pulsus genus atque figuram
 corporis attendas, quae consistentia prosit
 aeris aut noceat. si vermis motus in aure,
 500 sensibilis fragor immensus, discursibus amplis
 errabunda locum permutat passio. signat
 laedentem laticem praecedens perfluis imber
 balnea vel capitis ablutio, passio maior
 in motu capitis vel cum depressa deorsum
 505 submissa cervice dolens suspenditur auris.
 pneumatosi nota tinnitus, dolet inscius uno
 stare loco, validus inmoto vertice motus
 interior. stomacho subrepens causa dolorem
 sincopat, in capite latitans occasio penam
 510 continuat. verruca, lues limosa doloris
 nescia diminuit auditus, huic tibi fiat
 ex visu manifesta fides. contusio fedam
 emittit saniem, tumidam dum sublevat aurem.

487 adictū b: adulter m || 489 confirmat ... ministrat b ||
 490 tempis m, tips b

498 rubr. De doloris aurium signis et causis b, de dimi-
 nutione (ut Const. 2, 7) auditus cause VIII cum signis m
 H. aqua ventus vermis b || 494 inde ab hoc versu (494) in ex-
 tremo volumine usu adeo detritus est m ut sine ope codicis b
 legi omnino non potuisset convecte m: collecte b || 500 imēsis b,
 -sus (?) m || 502 pcedens b: pcedens m || 507 stare m: stāte b ||
 508 subrepens m (surrepens b) || 510 Si vero aliquē cecidit aut
 caro superflua vel verruca. atque sordes de superfluis humori-
 bus insunt orte. in propatulo videntur Io. de S. P. (f. 137) ||
 511 hīc b (m? detrit.)

Fit dolor his dentis, humoribus aere potu
 515 verberare verme fame dape. parturiente dolorem
 sanguine vel colera dolor est gravis, aggravat ille,
 hic pungit. rubet huic facies gravidata dolore
 in tactu mollis, huic indurata rigescit,
 assimilatur tacto. ver hunc, hanc excitat aestas,
 520 illa die media, magis hic in mane molestat.
 huic exit tenuis, huic inspissatur, utrique
 tincta manens faex humorum. pulsum muliebrem
 sanguinis, et colerae reddit natura virilem,
 crebrius hanc iuvenis et quam complexio firmat
 525 consimilis patitur, dolet illo plus adolescens.
 multiplicat sibi conveniens utramque diaeta
 atque locus causam. calor officit, expedit algor
 sensibilis. facit illa sitim, sputamina sanguis.
 Flegma notant facies pulsus urina diaeta
 30 hora dolor corpus — pallens, muliebris, aquosa
 turbida, consimilis, hiemalis, nocte molestans
 lentus, flegmaticum. mollis maxilla tumescens,
 ubertas sputi fluidi. contrarius algor,
 cauma iuvans. regio, sexus. Si terreus humor
 35 offendit, dolor est cum sera crepuscula lucem
 obfuscant, acuitque stilum cum tempora fructus

514 rubr. De doloris dentium signis et causis b, doloris
 dentium cause VI cum signis m | potu m: potis b || 519 initium
 versus in suprema folii recisi parte mutilatum sic videtur habere
 b | ... milat acto uena huic. contra m sic assimil ... ver h'e |
 hanc (excitat) b (m?) | hunc, hanc: cf. Vindic. p. 487, 3 sanguis
 crescit verno tempore ... cholera rubea aestate || 520 illa ...
 hic (sic) mb. cf. Vind. p. 487, 11 | media m: medio b | hic mb ||
 521 utrique m (?): uterque b || 526 multiplicat m (?): -cans b |
 diaeta b || 527 officit: efficit mb || 528 sputamina m (?): sputi
 mine b || 529 rubr. Signa si dolor dentium sit ex flegmate bm.
 NB. substantivorum enumerationi correspondet eodem ordine series
 adiectivorum Facies pallens, pulsus muliebris, urina aquosa tur-
 bida, diaeta consimilis, hora hiemalis etc. (ut saepe apud poetas
 mediæ aevi) || 531 yemalis b || 536 obfuscant m (offuscant b) |
 fructū b. hoc versu terminatur anterior facies voluminis m nunc
 revolvendi, ex altera tamen hac parte aequae detriti

- producunt infirma novos, fragilemque senectam
 crebrius hic laedit occasio. durus inermis
 pulsus, ~~livescens facies~~, ~~urinae~~ coloris
 540 nescia quam tenuis signat substantia crudam,
 ista melancolicis. specialis causa gravamen
 appropinquat, minuit fluxum sputaminis acri
 arida materies, modico maxilla tumore
 erigitur, quam durities intensa vigentem
 545 efficit. albor obest, confert calor. inspicere sexum,
 naturam scrutare loci legemque diaetae.
 Si cibus aut aer potusve doloris origo
 extiterit, simplex facies ignara tumoris
 mercatur causam similem confessa dolorem.
 550 res augeat causae similis, res dissona morbum
 diminuit. super his prodest consulta diaeta
 et locus et tempus, demum confessio fida
 infirmi. si defectus sit causa ciborum,
 squalida marcescit facies, quae macra seniles
 555 in rugas trahitur, dependet follis ad instar
 laxa cutis. venit hoc crebro sinthoma sequela
 febris continuatae, vel per ieiunia longa
 corpore consumpto. concussio signa relinquit
 exterius, nam terrestri livore notari
 560 causa nociva potest, vel subportante tumorem
 maxilla, quem producit circumfluus humor.
 vermes insinuat enorme doloris acumen,
 pruritus mordax, spatiosa foramina dentis
 et caro corrosa manansque lues saniosa.
 565 Fetidus oris odor causam quandoque recondit
 in stomacho, dape qui sumpta ieiunia solvens

538 ledit *m* (-d^t) *b* || 541 spāl' cā *b* (? *m*) || 542 appat *b*
 (apperat ? *m*) || 545 sextū *b* (*m* ? *detrit.*) || 546 loci: loca *b* (? *m*)
cf. natura localis 714 || 549 mcat^o *b* (? *m*) || 554 squalida *b*: gol-
 lida (sic?) *m* || 558 concussio *m*: confusio *b* || 560 subptante *m*
 (sb'por- *b*)

565 *rubr.* De fetoris oris signis et causis si sit ex stomacho
b, De fetore oris cause et signa *m*

alliat et velat vitium, redimitque reatum
 t culpam dum suscepta mendicat ab esca
 unus aromaticum. quod dum ieiunia servat
 mittit. pulmo flatus quandoque recondit
 xosos, quem corruptum substantia putris
 eddit continuans fedo spiramine fumos
 aribus exosos, nec sumpta remedia praestat
 sca. notam fidei thoracis laeva dolore
 ars oppressa dabit. causam fetoris habentes
 gingivas digitus iudex examinat ori
 nmissus, qui si fetoris signa reportat
 aribus applicitus, illic latitare fatetur
 nateriam visuque potest res vera notari.

Naribus erumpens sanguis quandoque salutis
 iuntius est, cum naturae devicta resurgens
 virtus in morbo causa subeunte triumphat,
 altima cum morbum crisis sententia dampnat.
 saepe mali gestat titulum dampnumque minatur
 naturae. nam fundit eum nunc vase repleto
 copia luxurians, cum victa gravamine multo
 iura retentivae virtutis debita perdunt
 officii. tunc plectorium tibi lucida corpus
 signa dabit, quae confirmat complexio lege

571 putrix mb || 572 feto m || 576 de digito immisso (ex
 Const. viat. II, 24) Ioannes II, 18 (non Plat.): Si digiti fricati in
 gingivis fetent de vitio est (sinthoma est Darmst.) gingivarum
 vel dentium. Aliter putor erit de vitio stomachi. plantus (ex
 Const.) Bartholomeus in practica (C. S. II, 174 = IV, 381)
 cognoscitur ex fricatis supra digitis et deinde naribus admotis,
 quibus fetentibus ex gingivis constat esse fetorem. itaque ex
 Barth. Egidius || 578 applicatus m || 579 visu pt res illa b

580 rubr. De sanguinis narium fluxus signis et causis b,
 De fluxu sanguinis e naribus m (in quo initia versuum scqq.
 maculata latescunt). interdum vi nature ... salutaris etc. Io.

II, 15 | erupens m: eruptis b || 581 natura b (n) || 582 morbo
 ca b: morbi caum m || 585 eum: om. m | nc (nunc) v. repleto
 m: nō v. represso b || 586 cū uicta grauamie multo m: giucta
 (coniuncta) gravedine multo (sic) b

- 590 sanguinis inscripta nec non natura locorum
temporis aetatis vitae. vel menstrua cursus
consueti spreto canalibus, aut minuendis
pigra manus per quam detractio sera nocivas
indutias sumpsit, vel vena pericula praestans
595 inferius solito fluxu cessante, meatu
sanguinis obstruso. teneras nunc surgit acumen
sanguinis in venas, qui nota repagula rumpens
adiutus colerae stimulo venaque soluta
emicat in medium. corpus locus hora iuventus
600 vita fidem firmant et sanguinis igneus ardor
pungentis nares, et mendicata coloris
effigies crocei vel, res aspectibus apta,
herbarum pictura viror. Si splene repleto
ad nares repit humoris copia, citri
605 hunc color informat, fluxus de nare sinistra
plenior erumpit et eadem parte dolores
infestant quandoque latus. si sanguinis undas
ad nares transmittit epar, pars dextra doloris
punctura quatitur et naris dextra fluentis
610 alveus efficitur chymi. puroque colore
praeditus elucet sanguis, si frigidus aer
venam corrugans dissolvit sanguinis aedes.
consultum super hoc tempus vel discolor oris
effigies fidei manifestae signa locuntur.
615 Obstruit atque replet nares humore nocivo
passio coryzae, qua discretivus odororum

591 vel *m. etc.*: sic *mb* (scil. fundit v. 585) || 593 se
seua *mb* || 594 prans *b*, prans *m* || 595 interius *m* | sc
om. m || 596 cf. *Io. l. c.* aut ex plenitudine sanguinis (v. 58
aut ex acumine eius (v. 596—603 cf. *Plat.*) || 597 repaci
600 *z* (et) *m*: a(sang'is) *b* || 601 medicata coloris *m*, m̄dicat
loris *b* || 602 cœci *m*: cœi *b* | 9sp̄tib; *b* || 604 citri *b*: tete;
cf. *Plat.* || 605 hūc *m*: nūc (nunc) *b* | informāt *b* || 609 q̄
q̄rit̄ (queritur) *m* || 612 edes *mb* || 614 loquuntur *m*

615 *rubr.* De corize signis causis et speciebus *b*, De
causa cum signis *m* (*om. Plat.*) || 616 corize *b*

laeditur olfactus nec flatum turgida naris
 aeris admittit, sed hiantis perficit oris
 officium quae non complent spiramina nares,
 et naris delicta vicarius oris hiatus
 defectum supplens redimit. pluit imbre frequenti
 in lacrimas stillans oculus, sinthomatis index
 crebra movens cerebrum fit sternutatio; stilla
 naribus emanat laticis quae limpidi oris
 aemula continuat subtili reumate fluxum.
 Si calor in causa est, rubet os, color aemulus auri
 urinae rutilat quam grana minuta colorant,
 exurit nares vapor igneus atque nocivus
 egrediens humor pungenti caumate carnem
 excoriat. super hoc dubium proscribere possunt
 tempora vita locus complexio. sanguis habundans
 vasa tumere facit, oculos ardore ruboris
 infundit, linguam reficit dulcore. rubentem
 impinguat sanguis faecem, succingit ad ictum
 arteriam mollem. sitis, arens vultus, amarum
 os, tenuis faex ignea sanguinis, inpiger ictus
 arteriae durae coleram saevire fatentur.
 Si cerebrum molle constringit noxius algor
 coryzam generans, facies, urina minuta
 sursum grana ferens est discolor, edit inermem
 arteriae motus pulsum, qui defluit humor
 sensibili frigidore nocet. si flegma liquescit,
 mollificat pulsum, quem dat vesica liquorem
 impinguat, gustus aqueus sapor inficit. humor

618 yantis *b* || 620 et delicta naris *b* | yatus *b* || 621 imbre
m: orbe *b* || 623 crebre *b* | stilla: *cf. Const. 2, 14 (ex quo Io.)* |
 626 calor (. . . 638 algor): *cf. Barth. C. S. II, 109 et Petr.*
IV, 294 (quandoque ex frigidis, quandoque ex calidis) || 632
v. tumescere dat b || 633 dulcore *m*: dulcedo *b* || 634 in-
 pingat *m* || 635 arteria *b* || 636 f. ignea sanguinis inpig-
 (pigit *b*) ictus *mb* || 639 corizā *b* || 640 ihermē *m* || 641 artie
b: arde *m* | qui defluit *m*: quem destruit *b* || 642 sensibilis *b* |
 fridore *m* | fleuma *m*: flā *b* || 644 impingat *m*

- 645 terreus obdurat pulsus, acredine linguam
obducit, tenues urinas efficit. aetas
hora diaeta locus et complexiva potestas
et nocturna magis invitans hora dolorem,
haec tibi lucidius poterunt describere causam.
- 650 Squinantis species tres humor lapsus ad ysa
procreat. in prima replet ysmon tota nociva
materies, nec signa mali testantur adesse
perniciem, nec testis adest tumor, immo doloris
praedicat immunem non inmutata figura
- 655 nec color adversus. humanae subtrahit aegro
officium vocis et fandi denegat usum
passio, dum nutu claustrali more figurat
conceptum mentis et linguae iura silentis
usurpat digitus. cervix stat nescia flecti,
- 660 pectoris angusto motu tractuque moroso
cordis ad officium flatus qui caumatis aestum
castiget trahitur, nec pertransire ciborum
pabula nec potu refici violentia morbi
permittit nec sugendo sorbere salivam.
- 665 ultima fata dies primus vel triste secundus
provocat exitium vel tertia terminat aegri
supplicium vel quarta necis determinat horam.
Altera squinantis species in parte recondit
intus materiam, pars exterior locatur
- 670 parte gulae semivacuae, conceditur ysmo

647 et complexiva p. m: et complexio consuetudo
650 rubr. De squinancie causis et signis b, de saq
cause cum signis m. in textu squinantis, ut sincopis
cope. quinantia, squinantia, sinantia Plat. (trina sp
rectius in cod. Vrat. C. S. II, 201 quam in edito, i
nantia, sinantia, squinantia) | Squinanci m, -antis b
(ισθμὸν) mb = fauces (ex Plat.) || 653 Spniciem m || 654
m: nec (n) b || 655 color: dolor mb (sed dolor est aci
teste Plat.) || 657 nutu b: muti m || 658 et m: cum
castigat b || 664 sugendo mb || 665 fca (facta) b || 6
de altera specie m (om. b) | squinantis mb (sqnātis u
b) || 670 gule m: gula b | semivacua mb | conceditur

vera spirandi libertas maior et usus
 sermonis licet exilis. fomenta ciborum
 et potus quocumque modo natura misella
 in stomachum transferre potest. discrimina morbi
 sit licet exiguus tumor innuit et dolor aegrum
 parciore infestat. crebro medicamina prosunt,
 vix tamen absolvit, vix artis liberat aegrum
 sedulitas physicae, quin iura novissima solvat
 naturae. Species immunem tertia prorsus
 sermonem conservat, dum causa nociva locatur
 exterius. sermo portatur liberiore
 auriculo, cibus ingrediens potusve subintrans
 offensam nescit, consuetudo pulmo meatu
 moraci solita sub libertate ministrat
 vera quem reicit iterum, tumor occupat amplius
 actibus et longo transcurrit limite collum
 sensibus expositus. minus haec metuenda veretur
 magis est species spe confirmata salutis.
 materiam calidam signant urina colore
 mea, robusti velox instantia pulsus,
 insultu maiore dolor letale gravamen
 caecus. si causa mali sit materialis
 sanguinis ubertas, sapor est acceptus in ore,
 livida fit radiis effusio turbida, vultus
 cum vena turgente rubet, sub mollitiei
 blanditiis tactum pulsus demulcet habundans.
 irrigat ora fluor, locus in quo laesio levis
 actibus occurrit. colerae comes est sitis, oris
 qualiditas, tenuis effusio, gustus amarus,
 pulsus durities, asper locus unde doloris
 exoritur stimulus, croceus color. algidus humor

conditur ysmo m || 675 timor b || 678 phisice mb || 679 tertia:
 ve dicitur sinancia sec. Plat. (non quinancia, ut prima) in
 Col. Sal. II, 201 || 680 loquatur m || 685 reicit m: reficit b |
 mor m: mior (minor) b || 686 tractatibus m || 687 uet² b ||
 681 insultu b: insulcit m || 696 blandiciis tactu m: bland'r
 etu b || 697 irrigat m: inrogat b | lenis m

- collectus cohibet venae pulsatis ictum,
 subtrahit urinae formam nimiumque coloris,
 deformat vultum minuens ignita ruboris
 705 signa, locum signans pallente colore dolentem.
 humores aqueos morbum generare fatetur
 pulsus mollities, pinguis faex sanguinis, oris
 insipidi gustus, locus in quo laesio cedens
 tactibus atque dolor deses. rarissima causa
 710 terreus est humor, tamen acri mente require
 quae nota quae signet hanc circumstantia causam.
 omnibus his causis confert quae vita, quis insit
 sexus, quod tempus, quae sit complexio, quae pars
 aetatis vel quid possit natura localis.
 715 Signat emoptoicam sanguis commercia signans
 cum sputo. qua, venarum compage soluta,
 triplex emergit casus. nam vasa relaxat
 humor anastomasim faciens, nec signa doloris
 exponunt quo vena loco laxata fluente
 720 sanguinis emittat, puroque colore retento
 sanguis pus nescit. calor ingens, motus habundans.
 hanc humor causam generat. sociat sibi ptisis
 rupturam, per quam deperdunt vascula rupta
 pabula membrorum. describunt signa soluto
 725 continuo quo vena loco sit rupta, doloris
 iudicio praestante fidem. substantia pura

702 pulsatis *m* || 703 nimumque *b*: minimūque *m* ||
 cedens *b*: ledens *m* || 709 rarissima: numquam ex melanco
Plat., ex melancolia vero fere numquam *Io.* || 710 tñ *b*:
 (tam) *m* || 711 que etc. *m*: et nota que signāt hec (h) circ
 stancia causam *b*

715 *rubr.* De emoptois causis et signis et speciebus *b*,
 emothoica passione *m* | emothoicam *m*, emoptoicū *b* | sign
m: fluxus *b* || 716 qua: quam *mb* (q̄ *b*, quā *m*) || 717 caū
 (eodem compendio infra v. 728). cf. *Io.* generaliter tan
 triplex est causa || 718 anastomasim (sic) *mb* (cf. *Alex.*

Sim. s. v.) || 720 emtat *mb* || 721 calor *b*: color *m* || 722 pt
b: rixas *m* || 723 depdūt *b*: dependent *m*

sanguinis ignara tabidi ruit ubere fluxu.
 praevenit exterior casus, clamor, labor, ictus,
 sarcina, lucta, ruina levis saltus, venus usu
 noxia multiplici, cursus, non molle cubile.
 frigidus aut siccus aer quandoque periculum
 provocat. interior occasio vel furor irae
 vel studium vel amor, vel salsi flegmatis ardor,
 vel colerae stimulus quam vini gignit acumen,
 vel cibus incendens humores allia porrum
 cepe piper, vel thoraci contraria tussis
 sanguinis irritat fluxum, corrosio venae
 diabrosim faciens, quam procreat humor acutus,
 et dolor insinuat ubi fiat laesio. sanguis
 impurus saniem portat tabeque repletus
 et lue fedatus venarum praedicat ulcus.
 sanguinis hic rivus diversis corporis ortus
 partibus orditur. fit fluxus huius origo
 pectus pulmo caput guttur fauces diafragma
 splen stomachus epar et gingiva meri kilis. edit
 vulnera pulmonis spumosos sanguis, anhela
 eductus tussi, laevae submissa mamillae
 causa mali sensu discernitur, orbicularis
 et velut insculptus sputo de sanguine nascens
 annulus apparet, propriae quem laesa sigillo
 informat formae similique numismate sputum
 inscribit trachea. stomachi iactura notatur
 sanguineo vomitu vel sputo simplice tussis

727 tabidi *b*: tabi *m* | ubere (^sube) *m*: obice *b* || 729 sarcia
 ructa *m* || 735 allia *b*, allea *m* || 736 cepe (*sic*) *mb* | ^htoraci
b: choral *m* || 738 dyabrosim *b* (*ut infra v. 1467*) || ^h740
 impurus *m*: impuram *b* | tabe: tabo *mb* || 741 fedatur *m* ||
 742 diversis predicat (*hoc ex v. praeced.*) ortum Parti-
 bus orditur *m*, diversi corporis ortus Partibus orditur *b* ||
 744 dyafragma *mb* || 745 meri kilis *m*, mery kilus *b* || 747
 educt⁹ *b*: Est ductus *m* | maille *b*: ⁱmgille *m* || 748 discnit² *b*:
 discmⁱ (discrimen) *m* || 750 annulus *b* | ⁱq̄ *b*: quā *m*

- motu cessante. dulcem gingiva saporem
 755 continuat linguaeque solent concedere fauces
 munus idem, signum fidei praestante tumore
 si fluit hinc sanguis. thorax diafragma doloris
 iudicio loca laesa docent, et concomitatur
 tussiculam sanguis. ysophagi laesio leni
 760 fluxu quem tussis non evocat intitlatur,
 et cibus ingrediens potusque doloris acumen
 instaurans facit inde fidem. splen sanguine grosso
 et lateris laevi vulnus profitente dolore
 noscitur offendi. kilis edit vulnera laesae
 765 spina dolens. epatis dampnum pars dextra dolore
 infestata docet, et purus sanguis inundans.
 si capitis sanguis laesi sit nuntius, assunt
 signa dolor tenuis, pruritus factus in uva
 dum fluit inferius serpendo sanguis ad instar
 770 vermiculi verrens sulcato tramite guttur.
 haustus aquae quandoque sitim dum placat avaram,
 gignit emoptoicam. nam cum sitis arida quemvis
 absorbet laticem, latitans illabatur intro
 non missura gulam nisi plena cruoris hirudo.
 775 Hostem naturae promunt non simplice causa
 ulcera pulmonis ptisim. conamine quovis
 exoritur, veneris usu, sudore palestrae,
 saltu praecipiti, pressura ponderis, alti
 clamoris tonitru, conflictibus, imbre catarri,
 780 angusto motu, studiis, muliebribus intus
 obstrusis vel emorroydis, cum stilla pudendi

756 tumorem *m* || 757 fluit *b*: fluat *m* || 758 conco-
 tur *m* || 759 *cf. s.* isofagus *Simon* (*οισοφάγος*) || 760 *q̄ b*
m || 763 levi vultus *b*, dextri vulnus *m* | prostrante *m*
 inhundans *m* || 768 in uva (*ivna sic*) *b*: *om. m* || 770 *v̄re*
v̄tris b || 771 avarā *m*: amaḡ (-rum) *b* || 774 non missu
 sonmissura (*sic*) *m* | gulam *b*: eutem *m* | hyrudo *m*, *yr*
 775 *rubr.* De ptisis causis et signis et speciebus *b*, De
m || 776 ptisim: ptisis *b*, tussim *m* || 777 un̄is *m* (*pro veni*
 778 p̄cipito *b* || 780 angusta *m* | studii *m*

imbris abest, colerae furiis et flegmate salso
sanguine subtracto membris cum squalida macros
destruit ariditas artus, empimate longo

- vi cronici morbi. cadit hunc effrena iuventus
crebrius in pestem, spreto moderamine motus
ardua dum quaevis temptat temeraria virtus.
describunt morbi sinthomata noxia tussis,
lenta febris, squalens macies, rubor oris, acumen
extremae naris, horrendus anhelitus, ungues
contracti, spatulae dolor et pressura sinistrae,
sputamen nunc sanguineum nunc signa viroris
portans nunc croceum nunc livens, luce sepulta
inclusus latitans oculus. mortale minatur
exitium fluxus ventris, coma fomite fumi
deficiente fluens. sputum carbone solutum
succenso fetente gravem facit aera fumo.
a sputo sanies discernitur, illud in amne
enatat, hoc fundum petit et pinguedine quadam
inquinat laticem quam febris cauma resolvit.

Efficat empicos saniosus pulmo resolvens
pus mixtum sputo, proditque empima catarro,

782 abest *b*: adē *m* (cf. v. 899) || 783 squalida *m*: calida
b || 785 vi *b*: † (vel) *m* || 792 nitoris *b* | de sputo cf. Barth. in
pleuresi (C. S. II, 225 = IV, 384) || 794 sic Io. de S. Paulo (non
Plat.): Solet autem in ptisicis fluxus ventris (cf. Const. 3, 7) et
capillorum esse signum mortis et ut dicit ypocrates. si quidem
(quod?) expuunt. grave fetet supra carbonem effusum et pili
a capite defluunt mortale est (cf. Barth. sputum fetidum si
super carbonem infunditur ... in fine etiam morbi cadunt ca-
pilli). differentia autem, utrum sit sanies vel flegma quod
per os eicitur, hec est. si ponendo in vas plenum aqua per
unius hore spatium in fundum descenderit, sanies erit, sin-
autem, flegma (cf. Barth. si sputum in pelvi vel in vase ali-
quo in nocte recipiatur et mane aqua calida superfundatur,
apparet in superficie aque quasi quedam crassities, in fundo
putredine remanente) || 796 fluens *b*: nitens *m* || 797 fetente
b: fomite *m*

801 rubr. De empimatis causis et signis et speciebus *b*,
de empimathe *m* | empicos *b* (sic medici omnes Plat., Barth.,
Io. etc.): empites *m* || 802 prodit empima (om. que) *b*

costarum iecoris pulmonis apostase parte
 discussa, potu nimio, frigore nocivo,
 805 ruptura venae. Tibi morbi signa revelant
 tussis, tabescens facies, macilentia colli,
 sputo commixto sanies, quandoque tumore
 subtumidus vultus, gravis inspiratio. febris
 non numquam macros artus exterminat, inde
 810 flamma volas manuum tenues febrilis adurit,
 ariditas maior oculorum concavat orbis.

Pleuresis implendo laterum declivia costis
 insidet, infarcit ypocondria concava. cuius
 haec sunt quae passim clarescunt signa. labore
 815 febris continuans, tussis, decisa facultas
 aera spirandi, costae pressura, superne
 livens urina, vultus rubor. Haec specialem
 insinuant causam. si sanguis materialis
 causa sit, inpinguat subtusque rubore colorat
 820 urinam. sapor acceptus, sitis abbreviata,
 pulsus femineus, aetas primaeva, diaeta
 sanguinis instaurans dampnum, moderantia veris,
 consimilis regio, vasorum plectora, sputum

803 *apate m: apate b (ut. v. 840 etc.). cf. lex. Alfita* apostem
 apostasis idem (*Cassius Felix p. 198 Rose*). *cf. Io.* fit autem
 empima ex apostematibus et ex fluxu sanguinis procedente
 ex egritudine longa et ex vini plenitudine || 804 discuss
b: discusso m | fridore (i. frigore) b: frigore (a frigore, fr
goris cf. lex. Th. Prisc. p. 514) m || 805 morbū b || 806 rub
Signa IX m || 809 in (inde) m: ardens b || 810 volas b: volan
m (cf. Plat. potest enim febris dinosci ex calore qui est i

volis manuum et plantis pedum) | febrilis b: febris (febs) m
 812 *rubr.* De pleuresis causis et signis et speciebus |

pleuresis cause *m || 813 ifarcit m: r fartit b | cui⁹ m: cuix b*
 814 signa laborē (*pro -re*) *m: añ (ante) laborē b || 815 decia*
m: d'icila b || 816 supne b: supme m. cf. Io. (item M. I
= Petroncellus in C. S. II, 219) in superficie livida (ul
distincte livens Plat.) || 818 si sangs mālis b: sic sagnis rtis m
 819 *ipiguat b: inpingat m || 820 abpuata m, abriata b (ut infr*
brītas) || 822 ueris b: mtis m || 823 plectora (sic) mb. cf. ad v. 33

- sanguineum dubiae fidei discrimina tollunt.
 5 **Materiam** fellis monstrat sputamen amarum.
 aestatis fervor, aetas augmastica, pulsus
 durus, avara sitis, complexio sicca, molestans
 punctio, sputamen croceum, pinguedo remissa
 urinae, sicca regio similisque diaeta.
 10 **Pleuresis** ex crudo si flegmate nascitur, aetas
 ultima, femineus sexus, complexio signis
 flegmaticis inscripta, sitis brevitatis, hiemalis
 hora, remissa magis effusio pinguis, in ictu
 venae mollities, fluxus sputaminis albi.
 15 **Occasus** solis, plaga conscia, flegma diaetam
 multiplicans, os insipidum fidei removebunt
 offensam. Livens sputum, complexio, tempus,
 vita, locus, pulsus, aetas, faex sanguinis edent,
 sit licet hoc rarum, quartum putrescere chymum.
 20 **Opprimitur** laeva pulmonis apostase mamma,
 quam nota notificat signorum, spiritus aeger
 pectoris angustum motum confessus, anhela
 tussis, faex livens humorum parte suprema
 inferius rutilans rufedine turbida pinguis.
 25 **Si sanguis vel flegma** nocet, si felleus agger
 aut colerae nigrae cumulus sit causa nocivae
 materiae mediocris, erit sputum saniosum
 ex colera croceum, rubeum de sanguine, livens
 felle nigro redolet, natura flegmatis albet.
 30 **Mala rubens, aeger exosus** scema iacentis

825 materiem *b* || 827 molestans *m*: -tant *b* || 829 urine
b: -na *m* || 830 *rubr.* de flegmate *m* || 838 edent *b*: odj *m*

840 *rubr.* De peripleonie causis et signis *b*, De peripleu-
 monia penes signa *m* | Opprimitur *b*: Exprimitur *m* | mânia *b* ||

841 eger *b*: eg ⁱ *m* || 843 faex humorum = *urina* (cf. 910 etc.) ||

844 turpida *m* || 848 rubrum *b* || 849 redolet *b* || 850 in *m* prae-
 mittitur versus ex duobus sequentibus erronee conflatus Sola
 rubens subnixa regit febrile quietem (sequitur Mala rubens etc.) |
 scema *b*: parte *m*, unde haec seqq.? (cf. Gal. et. Aurel. ap.
 Garip. 2, 10 et 2, 11)

membra sedens subnixa regit, febrile quietem
 cauma negat, frigidor extremos occupat artus
 cum ~~nequit~~ ~~inclusus~~ ~~calor~~ ~~ad~~ postrema refundi
 cordis in angusto motu, sputamina multa
 855 rara facit, dolor in spatulas ascendit, inundat
 in facie sudor, solito plus clara relucet
 ex oculis radians albedo, tumore levatur
 palpebra turgescens. nothus de sanguine morbus
 vel colera vel felle nigro, de flegmate verus.
 860 confirmant fidei fedus dubiumque relegant
 inspectum tempus, aetas, complexio, pulsus,
 vita, locus, sexus, discors infectio gustus.

Asmatis in species trinas diversa secatur
 pernicies. nam difficili trahit aera motu
 865 inspirans longo tractu compressio dura
 sansugii, graviter expirat anhelitus, aequa
 lance bipertitum facit orthomia gravamen.
 causa mali nunc in pulmone reconditus humor,
 nunc simplex talem pressura procreat absque
 870 humoris vitio, nunc debilitata movendi
 virtus, vicinis nunc artubus accipit ortum

852 fridor (*sic*) extremos *b*: fluor extremus *m* || 854 s:
 mina multa *m*: sputamina sputum *b* || 855 spat'as *b*: sca:
m || 857 albedo = *Aurel. 2, 11* || 858 palpebra *unde?* | :
 (νόθος) *m*: natus *b* (*qui alibi* nothus 1409. 2100) || 860
 firmat ... relegāt *mb*

863 *rubr.* De asmatis speciebus causis et signis *b*
 asmathe *m.* cf. *Sim. s. asma* | diversa *m*: divisa *b* || 866
 sugium a sanguisuga dicitur *sec. Plat.* quia laborans hac s
 laborat in attractione aeris quemadmodum et sanguisug
 attractione sanguinis. hoc suffugium ex *Aurelio-Esc. male*
tur ap. Gar. 2, 13: nam sic habet Escolap. c. 19 dispnia a
 samsucum (*sic cod. Aug., ubi suumsotium SGall.*) nomi
 semper interius ad se trahens anelitus (*quae appellatio i*
c. 20 omittitur, eliminatur in cod. Casin., ubi dipsnia aute
supra docuimus nominatur ...) || 867 bipertit² (-tur) *m* | o
 mia *i. e. orthopnia* (*Gar. 2, 14*) | gravat *m* || 868 reconc
 -tur *mb* || 869 Nūc *b*: Non *m* | pressura: -rā *mb* || 870 i
 nō *m* | movendi *b*: nocendi *m* || 871 uicinis *m*: in cunis *b*
Io. (ex Constant. 3, 11) interdum ex vitio spiritualium 1

huius origo mali, dum quodam iure locali
 compatitur sibi contiguis communia dampna
 efficiens pulmo, stomachi diafragmatis aegri
 875 splenis vel iecoris offensa. laesus in ipso
 non aliunde trahens haec taedia saepius ortu
 molitur. sunt signa tamen dolor abdita torquens
 pectoris, offensus pressura spiritus, alte
 subportans spatulas gravitas spiraminis, oris
 880 sintetici macies, tenues contractio nares
 exacuens, fandi nimis abbreviata facultas,
 tussiculae gravitas, velox instantia pulsus,
 augmentans penam motus, geminata iacentis
 passio praecipue si membra supina reflectat.
 885 annexus causae breviores efficit algor
 et raros flatu, augmentat caumatis ardor.
 Efficit asmaticos ex crudo flegmate tempus
 brumae, femineus sexus, defecta senectus,
 concors vita, locus similis, gula nescia finem
 890 inposuisse cibis, manus audax intima terrae
 scrutari rude dum fodit educitque metallum,
 humida lactentis infantia. si puer huius

brorum, interdum ex colligantia aliorum, ut stomachi epatis
 splenis atque matricis, et si quidem sit anhelitus et dolore
 membrorum vicinorum, pulsus parvus erit et spissus etc. ||
 872 h⁹ m: hē b | iure m: ūce (in marg. āt iure) b || 873
 9patit^o m: dū patit² b | contiguus b || 876 ortu b: ortū m ||
 877 mollit² ft' sig^a b: om. m (album in cod.) || 879 subportans
 m: supportans b | spatulas gravitas: gravitas spat'as (scapulas
 m ex ipsius scribae ut puto corr., cf. v. 855) bm. (cf. Const.
 3, 11 cum infirmus anhelosus totum corpus usque ad spatulas
 et a spatulis usque ad cubitos moveat ... unde Io.) || 880 sin-
 thetici b, synthetici m (e conv. 993). syntheticus extenuatus Simon.
 s. synthesis pro syntecticus = συντηκτικός | contractio ... ex Io.
 et Const. (de macie cf. Plat.) || 887 rubr. De causis asmathis m
 (om. b) | Afficit m || 890 hunc versum plane om. b | cib⁹ m |
 terre: ēre (curre) m || 891 dum b: om. m | educitque m: edūctque
 b. cf. Io. contigit autem in yeme maxime et in senibus et his
 qui metallica operantur (ex Galeni pass. i. e. Aurelio ap. Gar.
 2, 13) || 892 lactantis b et (ante ips. corr.) m (lactantis)

- inpetitur morbi specie, robusta iuventus
absolvēt, sed si iuveniles inpetit annos
895 passio, vix cedit, sed eadem terminus hora
annorum morbique venit. si forte supremam
torqueat aetatem, proscribit pena salutem.
efficit asmaticos ex sanguine plectora venas
extendens, lex naturae subversa pudendi
900 sanguinis obstruso mulieribus imbre, fluenta
aut kilis venae oessantia, tempora veris,
conveniēns regio, restaurativa diaeta
sanguinis, inpubes aetas, complexio concors.
ex colera vel felle nigro facit asma localis
905 mansio, vivendi modus, aetas, tempora, sexus.
ariditas si causa nocens fuerit, tibi nota
his erit, extrema macie, sputamine nullo,
corporis exhausta vi praeveniente labore.
ut certam turbare fidem dubitatio nutans
910 non possit, faeces humorum consule, vultus
quis color informet, vel quis sapor accidat ori.

- Sincopis est causa venarum plectora, mentis
passio, defectus humorum, grande doloris
exitium, calor immensus, frigidoris acumen
915 mortificans. si deficiens hanc efficit humor,
inducunt haec signa fidem, macilenta figura,
corporis exhausta virtus, pallor faciei,
abbreviata cibi potusque diaeta, fluenta
sanguinis absque modo manantia, cum mulieris
920 invigilans natura bona mensura tributa
exigit aut ani secreti sanguinis imber

900 obstrusa *b*. cf. *Gar. l. c.* || 901 ā uilis al' kal' vene
(sic cum *al. lect. in textum scripta sed postea deleta*) *b*: amnis
† vene *m* (corr. ex ā kilis = aut (cf. vel v. 781) kilis || 902 restau-
ratā (-tia *b*) dyeta *m* || 906 ariditas *b* (cf. *Plat.*): Frigiditas *m* ||
909 natans *b* || 911 informat ... accidit *b*

912 *rubr.* De sincopis causis et signis et speciebus *b*, cause sin-
copis *m* (ex *Const.*, unde et *Io.*, om. *Plat.*) || 914 f̄doris *m*, fridoris *b* ||
918 abriata *b* || 921 ani secreti s. *m*: ani pudendi s. (ex *glossa add.*) *b*

- evacuat venas, patulis vel naribus exit
 irriguus sanguis stomachi, vel nausea chymos
 educens vel deponens contenta deorsum
 25 ianua naturae, vel respiramina sudor
 efficiens cessante modo. Si lipotomiam
 humorum facit ubertas, turgente notatur
 vena, carnosa membrorum mole diaetae
 luxuria. quam producit pressura doloris,
 30 cardiacae, colicae, cephalae, perniciosae
 iliacaе, gravis artericae, diafragma prementis
 matricis comes esse solet. quam passio mentis
 procreat, ex ira prodit vel cum metus ingens
 intima constringit cordis vel facta repente
 35 gaudia dilatant. si morbi cauma doloris
 causa sit, hoc signat tempus, locus et labor, oris
 ignitus calor. alboris signatur acumen
 pallenti facie, brumali tempore regni
 horrendi frigdore situ glacieque nivali.
 40 Inducit tussim compassio vel specialis
 passio thoracis. si munere compatientis
 efficitur membri, prodit de splene tumentis
 aut epatis vitiis aut angustante meatus
 pulmonis stomacho vel destillante catarro,
 45 pleuretici vel mole mali vel apostase laesi
 pulmonis. quam dat specialis passio tussim,
 efficit ariditas, humor, frigdoris acumen.
 Si nocet ariditas, macie perpenditur oris,
 defectu sputi, punctura pectoris aegri,

923 irriguus *m* || 926 lipotomiam *m*, lipothomiam *b*.
 lipothomia i. malfactio *Aurel. ap. Gar. 2, 19* = sincopis (*de qua*
Io. Sincopis est defectio cordis) || 931 yliae *mb* | arthetice *b* |
 p̄ntis *b*, p̄ntis (pretentis) *m* || 932 hunc totum versum *om. b*
 (*ubi* ... prementis | procreat ...) || 939 frigdore *b*: fridore *m*
 (*cf. supra* 642. 914)

940 *rubr.* De causis tussis et signis et speciebus *b*, De
 tussi *m* || 943 angustate *b* || 945 ap̄tase *m*: ēpimate *b* || 947
 fridoris *m* || 948 *rubr.* Signa tussis *m* (*om. b*) | p̄penditur (*sic*)
mb (*l. portenditur? sed cf. v. 1089 etc.*)

- 950 corporis exhausta vi, fumo pulvere morbi
offensam praestante prius. si noxius humor
causa sit, ubertas sputi, carnosus figura
propellit dubium. si fiat sanguine tussis,
vena tumens, facies ignita, diaeta ministra
955 sanguinis, os dulce, pinguis depicta rubore
faex epatis, tempus, regio pro testibus adsunt.
flegmatis offensam signant urina remissa
pinguis, hiemps, aetas postrema, screatus habundans,
albedo sputi, color oris pallidus, escas
960 insipidus sapor inficiens, et aquosa diaeta,
debilius sexus, locus algens. si niger humor
efficit hanc pestem, livent sputamina vultus
aemula, deficiens aetas, sexus muliebris,
vita locus chymo similis, variatio discors
965 autumpni, pallens epatis faex, et mediocris
acredo gustus fidei munimina praestant.
si tussim rubeus facit humor, gustus amarus
sputamen croceum, color oris cereus, aetas
altera post primam, sexus melior, gravis aestas,
970 consimilis regio colerae, cibus auctor adusti
humoris testis, tenuis faex sanguinis edent
indiciū fidei. si tussim frigidus aer
procreat, insinuant patientis pallor in ore,
temporis argentis frigidus, plaga frigida regni.
975 Algorem narrant stomachi digestio tarda
ructus acetosus, ventosa inflatio sumptas
escas concomitans, vehemens affectus edendi,

950 pulv^u b: corpore m. cf. fumo <et cod. Berl. f. 98a 2> pulvere
precedente Plat. C. S. II, 207 (unde Io.) || 951 offensam m: -sa³ b ||
953 dubiū b: dubiam m | tussis b: tussim^s (sic) m || 956 adsunt:
absunt m, assunt b || 958 hiemps b (hiems m). cf. 2178 || 960
insipidus s. inf b: insipidus sapor insipidus (sic iterum) inf.
m || 965 aptūni (sic) b: aut ituitu m || 966 fidei b: federi m ||
970 colere b: color ē m | cib³ mb || 971 edent b: edant m ||
973 patientis b: om. m || 974 fridor m | regni b: renū m
975 rubr. De stomachi spe causa signis comitatu(x) b (om.
m) | tarda b: tumba m | 977 concomitans b: commutans m

faex epatis pallens, cephalae passio, grosso digestiva cibo stomachi subversa facultas.

90 Ferventis stomachi signum digestio velox, ructus fumosi, velox corruptio parvi subtilisque cibi, mage congrua grossior esca, oppositae natura nocens, urina colore aurea, desiccans tennes sitis arida fauces.

95 Inducit causa triplex fastidia, nervus obstrusus, superans humorum copia, verna virtutis tenuis subtractus spiritus. edunt sensibiles nervos obstrusos, nulla ciborum gloria, nulla iuvans condelectatio, nullus
100 sensus percipiens stomachi, si frigida fundum esca petit vel si pungens fervore subintrat. spirituum numerus brevis hinc perpenditur, oris sintetici macie, defectis viribus aegra
ex stomachi virtute dapes quae digerit aut his
105 quae vires minuunt humani corporis, amplo fluxu qui ventris humores evocat atque morbo quem reddunt diuturnum tempora febre excedente modum vomitu vel mole laboris immensi vel consimilis molimine causae.
110 efficiens humor fastidia fervidus istis

980 *rubr.* De signis calidi stomachi *m* (*om. b*) | signum est

b || 988 *ne* (nature) *b*

985 *rubr.* Fastidii species signum cause comitantur *b*, De causis fastidii *m* || 986 verna (*i. e.* servus = instrumentum *Plat.*):

vēna m, *vna b* || 987 subtractus *spc*: *cf. Plat.* ex defectu spirituum | edunt *i. e.* indicant || 988 obstrusas *m* || 991 pungens

b: pignens *m* || 992 nus (numerus) *b*: langor (*ex glossa?* = defectus *Plat.*) *m* | hinc: *h' m*, *h¹ b* | perpenditur *b*: perplectitur

m || 993 *sinthetici b* | egra *m*: egri *b* || 994 *exstō¹ m*, *exstōi b* | aut his: *cf. Plat.* aut ex aliis causis que humanum corpus attenuant | 995 *hūani b*: *hūatu m* || 996 ventris *m*: veniens *b* || 997 diuturna *b* (-*nū m*) || 998 vomitu (*unde quinque a. v.* 998 *versibus omissis pergit v. 1003*) croceo sub amaro *m*

promitur indiciis, ructu fumante, vapore
 ignito pungente gulam, siccante palatum
 ariditate, siti, vomitu croceo, subamaro
 gustu. frigiditas humorum promitur acri
 1005 ructu, virtutis stomachi quae decoquit escas
 defectu, vomituque fidem quandoque probante.
 Nausea vel vomitus algoris acumine solo
 caumatis aut vitio sine chymo nascitur, aut his
 annexis causis humoribus, aut medicinae
 1010 viribus ignitis, vel vi mordente ciborum,
 aut esca superante modum. si cauma sit huius
 causa mali simplex, iuvat alior, provocat aestus
 hanc pestem, vomitu nec defluit humor, aburit
 os vapor, exsiccatur sitis. igneus humor eisdem
 1015 concipitur causis, et praeter dicta notatur
 in vomitu croceo vel quem viror afficit, atque
 exoso gustu, vel avari felle saporis.
 simplex alior habet haec signa, doloris acumen,
 vim digestivam tenuem, ructamina cruda,
 1020 frigida sumpta nocent, fervens exterminat esca
 pestis perniciem. laedens elucet eisdem
 indiciis algens humor, tamen insuper istis
 adiecto quod cum vomitu quandoque notatur.
 emitti solitum si clauditur et latet humor
 1025 in villis stomachi, vix hunc eliminat instans
 naturae virtus. spatiosis tractibus extra
 si fluidus fuerit, virtuti cedit et absque
 nisibus emanat. si fervida vis medicinae
 aut cibus ignitus aut ambitiosa voluntas

1001 *cf. Io.* (sequitur sitis. incensio. punctio) fumosa ructatio (*om. Plat.*) || 1003 siti (*Plat.*): sitis *b* || 1004 gustus *m* ||

1005 *q̄ b*: *q̄ m* || 1006 vomitu quandoque fidemque *pr. b*

1007 *rubr.* De vomitus causis et signis et speciebus *b*, De vomitu *m* || 1014 os *b*: ac *m* | exsiccatur *b*: siccat *m* || 1015

cōcipitur *b*: serpitur *m* || 1016 *q̄* (*quam*) *m* | afficit *m*: efficit *b* || 1023 adiecto *m*: -tis *b* || 1024 solidum *m* || 1026 extra *b*: egrat *m* || 1028 nisibus *b*: visibus *m* || 1029 cibj *mb*

100 vescendi stomachum saturans sit causa, require indicium fidei dubium patientis ab ore.

Nascitur ~~valgoris vitio~~ singultus et esca exsuperante modum, vel cum subvertitur amplo fabrica naturae fluxu, cum deficit humor
 105 corporis humani fomes, cum menstrua nimis sanguinis erumpunt membris, vel ventris habundans officium corpus macerat, vel nausea chymos luxurians reicit, aut ani profluus imber artus extenuat emisso sanguine, longa
 110 cum vires minuunt ieiunia vel diuturna passio membrorum. si noxia frigiditatis actio producit pestem, fit nuntius aer, forma diaeta locus urina fides patientis indicium perhibent. defectum sanguinis edunt
 115 debilitas macies pallor. si noxius humor offendit, facies habitus sapor atque diaeta et locus et tempus necnon quandoque recludit hanc vomitus causam. si causa sit amplior escae aut potus usus, fastidia consule, ructus
 120 aut habitum ventris, aut indicium patientis.

Frigiditas stomachi simplex quandoque bolismum parturit, aut humor algens aut caumatis ardor insertus membris. si simplex efficit algor, deficient ructus nec ventris defluit humor
 125 officio. si chymus adest, pro testibus assunt ructus acetosus, portans egestio mixtos

1030 vescendi *b*: farcendi *m*

1032 *rubr.* De singultus causis et signis et speciebus *b*, De singultu *m* | singultus *b*: signatus *m* || 1035 cū *b*: ē (est *pro c*) *m* | nimis *b*: munus *m* || 1036 vētris *b*: ūntus *m* || 1037 corp⁹ *b*: cordis *m* | macerat *m*: -ret *b* || 1038 reicit *m*: inicit *b* || 1040 minuūt *b*: minuit *m* || 1042 nuncius *m*: nūcci⁹ (*ut semper*) *b* || 1044 phibēt *b*: phibente *m* | defcūm *m*: defcūs *b* || 1046 ossūdīt (*sic*) *m* | habitus *m*: hiatus *b* || 1049 ructus *b*: motus *m*

1051 *rubr.* Bolismi causis et signis et speciebus *b*, De bolismo *m* (*cf. supra ad v. 191*) | Friās *b* || 1052 aut humor algens *m*: aut algens humor *b* || 1054 pfluit *b*

humores. tibi frigidoris sit notio pallor
 vultus, urina similis, potusque nivalis
 et cibus infrigidans. diuturni passio morbi,
 1060 si calor offensam generat, licet accidat usu
 raro. respicias super hoc, quis sit color oris,
 quae faex humorum, quae praevia vita, quis insit
 pulsus. signa mali tibi sint communia, fluxus
 ventris, debilitas, macies, effrena voluntas
 1065 et sine fine cibi potusque gulosa cupido.

Iliacam generat humor, distensio facta
 pneumatosis, lumbricus, apostasis, intus habundans
 arida faex stomachi. frigans perpenditur humor
 ex habitu vultus, humorum faece remissa
 1070 spissa vel tenui. si flegma sit aut niger humor
 qui noceat, pulsu tardo, leviori doloris
 pena, ructatu crudo, laedente saporem
 flegmatis insipido gustu vel ad instar aceti
 acri laedente linguam. si terreus humor
 1075 exsuperet, vomitu crebro fundente nocivam
 materiam, genus humoris generante diaeta,
 tempore consimili, simili regione, dierum
 aetatis cursus brevitate. si progeneretur

1057 fridoris *m* | ifrians || 1058 urina *b*: humani *m* || 1059
 infrigidans (ifrians) *b*: infrigidans *m*. cf. infrigidat 2156 || 1060
 accidit *m*. cf. Barthol. pr. (C. S.) IV, 387 = Coll. Vrat. (C. S.)
 II, 246: contingit autem quandoquidem teste Galeno bolis-
 mum innasci ex calore omnium membrorum ... || 1061 calor *b* ||
 1064 effrena *m*: offensa *b* || 1065 cupido *b*: voluntas (*iterum*) *m*
 1066 rubr. Yliace causis et signis et speciebus *b*, De yliaca
m. cf. Sim. s. ylia ("unde yliaca") | distēlio (*sic*) et *b* || 1067 pneu-
 matosis (*gen.*) = ex grossa ventositate distendente Plat. | lum-
 bribz *m* || 1071 doceat *m* || 1072 sapore *mb* || 1074 ledēte *b*:
 ledentem *m* || 1075 exuperet *m* | fluidente *m* || 1076 hunc versum
om. b qui post nocivam subdit tempore materiam (*sic*) simili
 regione. dierum ... || 1078 cursus *m*: -su (-sū) *b* | si progene-
 retur: sitis si progeneretur *b*, sitis generantur *m*. cf. Io. de
 S. Paulo (cap. de yliacis et colicis) fit vero ex colera exsiccante
 et indurante stercus. et tunc adest sitis continua. vomitus
 colericus. dolor maximus et acutus quasi punctum acuum.

haec pestis colerae furiis, dolor instat acutus,
 fortior est pulsus, effusio tincta rubore,
 interius ~~cauma~~, ~~vultus~~ rubor, oris amari
 exosus gustus, vomitus croceus, sitis ampla
 excrescens, punctura frequens stomachi. manifestet
 ut res vera fidem, speciem scrutare diaetae
 praeteritae, tempus, aetatem. noxia claret
 pneumatosis, prodit cum nausea nescia chymi,
 cum dolor instabilis nunc hinc nunc inde vagatur,
 tertio si fiat cum murmure ventris. habundans
 lumbricus motu perpenditur interiori
 vitalisque rei sensu. si squibala dura
 officiant, patientem consule, si gravitate
 emitti solitum sic clauditur et latet humor.
 si sit apostaseos speciem perpende doloris.
 fit signum morbi causa quacumque manente
 ventris constrictus, umbilici regionem
 passio complectens. vomitus quandoque pericli
 fassus perniciem, quod abhorret lingua fateri,
 officio privans anum determinat ori

aut fit ex siccis cibis stipticis durum creantibus stercus. et
 tunc sentitur quasi gravitas intestinum comprimat et scindat.
 manifestatio fit ex cibo quem ante comed(er)at. aut fit ex
 flegmate viscoso et opilante. et pulsus tardus diurnus dolor
 gravis. et in egestionem aliquando flegma apparet. aut fit ex
 ventositatem grossa et intelligitur ex dolore ambulatorio.
 gurgulatione et inflatione ventris. aut fit ex apostemate.
 quod ex tactu intelligimus. apparet enim extrinsecus in in-
 ferioribus ventris. aut fit ex lumbricis. quos aliquando eger
 vomit vel egerit. aut ex debilitate intestini. quia diu
 retenta egestio (sic ex *Viatico Constantini* 4, 17 de colica unde
 et Barth.) || 1083 manifestat mb | 1084 spēm b: spēs m || 1086
 hunc versum om. m (in spatio unius versus vacuo) | 1090 sen-
 sus m || 1091 officiant b: inciant m || 1092 hunc versum om.
 b | sic: si m || 1093 si sit: fiat mb || 1094 fit b: si m. cf. *Gar.*
(Gal.) 3, 24 (de colicis), unde et *Io. de S. Paulo* | 1095 umbilici
 b, utabilici (sic) m. sc. umbilici, ut *infra* v. 1131 || 1096° cf.
Gar. (ex Prisc.) 3, 28 || 1097 fassus: passus m, falsus b | lingua
 b: signa (pro lingua) m | 1098 privans anum m: privatus ani b

- probrosos actus, dum secretis iubet uti
 1100 officiis ani, cogens sic stercora fundi.
 Iliacae simili causa procedit eisdem
 clarescens signis colicae violentia, distans
 hoc solo, dolor acrior est, hinc inde lacessens
 pectinis hirsutas dum tangit et occupat oras.
 1105 Lumbricos triplex species complectitur. unus
 latior in longum protenditur. accipit alter
 mensurae brevitatem modum, quem linea quaerens
 elongat, cohibet tamen altera tractibus amplis
 linea dilatans. procero corpore surgit
 1110 tertius angusti lateris. de flegmate dulci
 exoritur primus, producit flegma secundum
 insipidum, recipit de salso tertius ortum
 Lumbricos haec accusant, os discolor, oris
 fetor, pruritus naris, per viscera motus
 1115 sensibilis, virtus fragilis, ieiunia maior
 passio concomitans, dolor intestina flagellans,
 irritans vomitum nonnumquam nausea, clamor
 assiduus penamque docens miseranda querela,
 naribus erumpens aut ore vel inferiore
 1120 egrediens porta lumbricus, mole soporis
 corpore detento stridoris dentibus horror
 exorians, violenta fames similisque bolismo.

1099 probrosos *m*: probo suos *b* || 1100 cogens *b*: *om. m*
 (*ubi album*)

1101 *rubr.* De colice causis et signis et speciebus *b*, De
 colicis *m* || 1103 lacessens *m*: latescens *b* (*cf. v. 368*) || 1104
 irsutas *b*: ut *cum albo* (*velut ex exemplari lectu difficili scribens*)
m | oras (*cf. v. 1132*): horas *mb* (*cf. usque ad pectinem Plat.*)

1105 *rubr.* Lumbrici causa cum signis et speciebus *b*, *om.*
m (*qui ad v. 1113 suprascr. de vermibus*). De tribus speciebus
Plat. ex Stephanone (quae non habet Const.) | unus: longi et lati
Plat. (2) || 1106 alter: curti et rotundi *Plat.* (3) || 1107 querens
 (*q̄res b*) *mb* || 1109 dilatat *mb* || 1110 tertius: longi et rotundi
Plat. (1) || 1112 salso *b*: solo *m* (*cf. Plat. in gen. Lumbrici ex*
solo flegmate generantur) || 1113 accusant *b*: excusant *m* ||
 1119 inferiore (*sic*) ... porta *m*: inferiores ... portas *b* || 1120
 saporis *m* || 1121 detēto *b*: deīto *m* | stridoris *b*: fridoris *m*

Tres dissenteriae species distinguere sensus
 visibilis dicitur. in prima sanguinis unda
 cum stomachi faece rapitur, rasura secundae
 villorum comes est, admixto sanguine frusta
 tertia producit. nunc intestina suprema
 hunc faciunt fluxum, mediis nunc flumina laesis
 sanguinis erumpunt, nunc laesa novissima ventris
 officium stimulant. laesis punctura supremis
 ex umbilici prodit regione suprema.
 nascitur inferius attingens pectinis oras
 intestina tenens dolor infima. si locus ille
 laeditur, ex laesis supremis ultimus exit
 sanguis, qui multo respersit sanguine faeces,
 et dolor accepta pungit violentior esca.
 infima si laedit occasio, flumine parvo
 faeces percurrit sanguis. Fit passio causa
 multiplici, colerae furiis quam promit ad usum
 1140 actio naturae, vel si calor excoquit actus
 naturae perimens, humoris acumine quarti
 quem calor exurens naturae perniciosum
 producit, forti salsedine flegmatis aegri,
 vel epatis vitio dum laesa staltica virtus
 1145 deficit, aut sanguis legem transgressus inundat
 artubus absumptis, vel mordaci medicina.
 si colerae furor offendit, faex visa fatetur
 cerea vel viridis vel nigro sanguine tincta.
 si sitis incendit fauces et regnat amarus

1123 *rubr.* De dissinterie signis causis speciebus *b*, De
 speciebus dissenterie *m* (et in *marg. rubr.* Cruda lyen | sim-
 plex que | diar cū sāg | urīe dissen = *v. 3301 C. S. V, 97 ubi*
sanguine dissen) | dissenterie *m*: dissinterie *b* || 1125 rapitur *b*:
 erumpit *m* || 1129 lesa novissima *b*: *om.* (in albo) *m* || 1131
 umbelici *b* || 1132 horas (*hic iterum*) *b* (*non m*) || 1134 ex: et
mb || 1137 laedit: ledat *m*, dedit *m* || 1138 p̄turīf̄ *b* || 1139 mul-
 tiplici: multiplicās *b*, -plicz *m* | q̄ *b*: q̄ (quem) *m* || 1140 si *m*:
 q̄ (quod) *b* || 1144 vel: & *b*, ut *m* | dūlesa *b*: delesa *m* | staltica:
 celtica *mb* (contentiva *Plat.*) || 1145 aut sanguis legem *b*: aut
 vicium virtus legem (*sic*) *m* || 1146 absumptis *b*: assumtis *m*

- 1150 ore sapor, punctura nocens ferit intima, salsum
 insinuat flegma torpens salsedine lingua,
 sanguinis admixto fluvio faex alba vacillans.
 ne peccet ratio, circumspecte tempora, vitam
 praeteritam, sedem, naturam corporis, aetas
 1155 quae superest. saevi si vi medicaminis illud
 accidat aut membris truncatis, ex patientis
 iudicio discas, vice signi suscipe verbum.
- Esca lienterico subducitur integra fluxu
 multiplici causa veniens, ex flegmate multo,
 1160 ex dissenteria quae praevia praebuit ortum
 huic morbo, vel virtutis cum laesa fatiscunt
 iura retentivae, vel cum gravat interiora
 fortis apostaseos afflictio, vel cibus hirtos
 cum lenit stomachi villos viscosus habundans.
 1165 his notum fit flegma notis, ructamine crudo,
 faecibus albenti cum muscillagine mixtis,
 tempore, natura patientis, more diaetae.
 si dissenteriae vitio praecessit acumen,
 sordidat et morsu ferit intestina feroci
 1170 punctio, praecessit fluxus cum sanguine. virtus
 debilitata notis his editur, artubus aegri
 exhaustis macie multa cessante vigoris
 funditus auxilio. si laedit apostasis, ingens
 est dolor atque tumor cum febris caumate. villos
 1175 lenificans cibus indicio patientis habetur.

1150 ferit *b*: fex *m* || 1151 insinuat *m* | torpens *sag* (?)
 salsedine (*sic*) *m* || 1152 admixta *b* (-to *m*) || 1153 peccet *m*:
 pateat *b* || 1154 p̄tiatam (*sic*) *m* (p̄tītā *b*) || 1155 Q¹ (*pro* q̄) *m* |
 saevi si vi: si vileni *m*, se vi *b* || 1156 tētatis (tractatis) *m*
 1158 *rubr.* De lyenterie causis signis speciebus *b*, De
 lienteria *m* || 1159 veniens: *scil.* esca, ut apud Ioannem quia
 cum cibus veniat et tangit illa (vulnera) etc. || 1161 lesa *m*:
 lora *b* || 1162 iura retentivae: ut v. 587 (cf. *ant.* I, 794 etc.) | cū
 gravat *b*: 9gravat *m* || 1163 cib; *mb* | irtos *m*: hirtus *b* || 1165
 luctamine *m* || 1166 muscillagine: *sic* *mb* (= *ant.* 3, 977) || 1169
 sordidat *m*: mordicat *b* || 1170 praecessit (*Plat.*): p̄ced^t *b*, p̄cessit *m*

- Digerit et fundit fluidas sine sanguine faeces
 educens chymos a ventre diarria causis
 pluribus exoriens, virtutis iure reciso
 quae faeces retinet, colera vel flegmate multo,
 o absque modo sumptis escis vel potibus, usu
 salsorum, drimifagiis, stillante catarro
 dum secat intestina fluens qui decedit humor.
 Sic tibi fit nota virtutis laesio, membris
 debilibus, macie. colerae furor interiore
 15 punctura, vehemente siti, fervore nocivo,
 faecibus emissis croceis similique colore
 vultus, exoso gustu. si flegmatis unda
 hunc faciat morbum, tibi muscillago fatetur
 faecibus admixta, sapor insipidus, color oris,
 10 parva sitis. super hoc usum perpende diaetae,
 quod tempus, quae sit aegri complexio, vitae
 quae sit pars praesens. si causa sit esca repleto
 ventre nimis, ructus acres, fastidia, verbum
 aegroti te certificant. inspecta diaeta
 15 praecedens, intestini vel punctio mordax

1176 rubr. De dyarria *m* (om. *b*) | et fundit *m*: effundit *b* | fluidas *m*: crudas *b* || 1177 dyarria *m* || 1178 exoriens *m*: exoritur *b* || 1181 salsorum dimifragii st. c. (sic) *b*, sed in cod. *m* post Salsorum pro reliquo versu album, ubi ad finem lineae rubro additur signum $\frac{+}{-}$, deinde alieni inferuntur (ex margine codicis descripti) versus de aborsu sex hi (quos addito in margine verbo significat) notabiles

Salto clamore nimio procedat aborsus
 ira timor casus percussio menstrua venter
 tempore conceptus dum febris sive thenasmon
 occupat aut nimia si sternutacio vexet
 hoc superante modum cause sunt semper aborsus
 a quibus infirmam medicus preservet adultus

nunc (repetito in fine signo $\frac{+}{-}$) pergit textus dum luit (sic *m*, secat *b*) intestina fluens q. d. h. || 1183 sic *b*: ut *m* | sit *m* || 1184 macie *b*: macies *m* || 1187 vultus *b*: vult⁹ *m* | gusto *m* || 1188 muscillago (iterum) *mb* (ut 1166) item infra v. 1205 || 1189 calor *m* || 1190 pva *b*: Qua *m* || 1192 q̄ *b*: an *m* || 1193 acris *b* || 1194 certifiens *b*, -cent *m* || 1195 intestini vel (scripti): aut intestini *mb*

edunt si salsa vel drimifagia laedunt,
et propriis fluidum signis perpende catarrum.

- Triplex angustum producit causa tenasmon,
frigiditas, humor duplex et apostasis artans.
1200 accidit huic speciale malo sinthoma voluntas
officium ventris stimulans sed parva facultas,
ingens conatus, compressio multa, dolore
pectinis oppressae partes. his flegma notatur
viscosum, gravitate loci quasi pondere quodam
1205 oppressi stomachi, cum muscillagine faece
emissa, frigore loci patientis. acumen
exprimitur colerae punctura, caumate, faece
citrina crocea viridi. vi sanguis utrique
effluit expulsus crebro, dum nisibus amplis
1210 vasa crepant. super hoc tibi circumstantia firmet
visa fidem, tempus, regio, natura, diaeta.
noxia frigiditas perpenditur aere, bruma,
absque nota chymi mananti faece. fidelis
indicio patientis apostasis editur, acri
1215 pena, febris, nichil hic humoris faece tenente.
Prodit apostaseos epatis pars dextra periculum
laesa dolore gravi. puncturae scorpio, febris
ardor continuae, tumor exteriora novellae

1196 dimifigia^{ra} (sic) *b*, olienifragia *m* || 1197 sig^{is} *b*: sāgnis *m*
1198 *rubr.* Thenasmon causis et signis et speciebus *b*, De
speciebus tenasmi *m* || 1200 voluntas *m* (*Plat.*): voluptas *b* ||
1203 fleū^a (fleuma) *b*, fl'a (ut vulgo *mb*, gen. fl'atis etc.) *m* || 1206
fridore (ut semper fere) *m* || 1207 exprimitur *b*: opprimitur *m* ||
1208 ut'q3 *m* (*Plat.*): utrūq3 *b* || 1209 dū visibus (sic) *b*, ducatibus
m || 1212 aere bruma *b*: clere pīna (sic) *m*. De frigidityte (cf.
Copho coll. Vrat. C. S. II, 282) et de apostemate nihil *Plat.*,
sed cf. *Ioannes* contingit hec passio ex frigore nimio vel fri-
gidis potionibus (ex *Garip. 3, 21*) || 1214 editur *b*: om. *m* ||
1215 febre nich' h¹ *m*: febris nio (oder mō) *b* | tenente *m*:
manante *b*

1216 *rubr.* De causis signis speciebus epar patientis *b*,
De apostemate epatis *m* | Prodit *m*: Edit *b* || 1218 tumor (*Plat.*):
timor *m*, minor (mior) *b*

in scribing lunae specie, si noxia gibbum
 laedit materies. si concava claudit eandem
 sima, frequens singultus adest et nausea crebra
 instat et interius quasi passio clausa profundum
 possidet. humoris calidi si copia morbum
 efficit, ista fidem firmabunt signa, doloris
 maior saevities, sitis inmoderata, febrile
 maius cauma, citus pulsus, rubicunda deorsum
 summa parte nigrens inops vel tincta virore
 aut simulata croco faex sanguinis. algidus humor
 si nocet, affligit partem dolor et minor instat
 fervor, pigrescit pulsus, sitis abbreviatur
 urinaeque gradu color inferiore locatur.

Obstrusum turgescit epar partesque redundat
 in varias. latitans occasio. nam mediatrix
 quae massam ptisanæ similem transmittere novit
 in sima vena constringitur. est tibi signum
 officium ventris fluidi, qui reicit albas
 et faeces ptisanæ similes, urina remissa
 pinguis, pauca sitis, gravis intestina molestans
 tortio, defectus sompni, decisa facultas

1219 lune (Plat.): line *m*, limē *b* gibbum (Plat.): gibbei
m, gilbū *b* || 1221 sima *m*: syma *b* || 1222 instar *b* || 1223 hu-
 mores *m* || 1227 iops (ὀλῶψ) *b*: iopos *m* (niopos Plat. ed., sed
 inopos, ut Maurus etc., idem Plat. in Coll. Vrat. C. S. II, 292),
 ὀλῶνός quod ipse sic explicat Egidius in suo commento de
 urin. 198 est autem inopos color sicut vinum (ὀλῶς) quod
 vergit ad nigredinem, ut est vinum quod venit ex Calabria.
 cf. Choulant p. XVII || 1228 simulata *m*: sil'ata *b* || 1229 ptē
b (dolor gravativus sub dextro ypocondrio Plat.): pte *m*
 1230 abbreviatur mb || 1231 que om. *b* gradu ... inferiore cf.
 livida Plat.

1232 rubr. Epar opilatur causis signis speciebus *b*. hoc
 capitulum (v. 1232—72) plane om. *m*, qui transit ad hydropem:
 deest etiam apud Plat. cf. de oppilatione epatis Const. 5, 2.
 de calore et frigiditate ex Const. 5, 1 scribit Ioannes, uberior
 (unde?) Egidius || 1233 varios *b* || 1234 quae: q̇ *b* | ptisane
 sil'e *b* (similiter de hac vena Maurus q. d. C. S. III, 3) || 1235
 symā *b* | est: z (et) *b* || 1236 albas *b* || 1237 z feces *b*

- 1240 virtutum, vultus habitudo squalida, torpens
 antèrius versus stomachum distentio simae.
 obstruso gibbo laticis splendet ad instar
 limpida non pinguis effusio, posteriorem
 in partem plus declinans distentio, tardus
 1245 exitus urinae conceditur. creditur istis
 hoc vitium signis, laedente gravamine partem
 oppositam laevae, vultus errante colore,
 pressura maiore cibo potuque resumpto,
 membrorum macie defectis artubus. Aegri
 1250 in scirrosim si transit epar, palpata resistit
 tactibus et silicis pars dextra retundit ad instar
 palantis digitum, quae tendit turgida sursum.
 Infrigidatur epar potu laticis diuturno
 atque cibo simili visu, frigore nocivi
 1255 aeris aut cronico morbo. super hoc tibi detur
 certa fides, pallet vultus, distentio crebra
 offendit partem dextram, digestio laesa
 incrudat faeces epatis, torpore fatiscunt
 membra gravi, renuit oculus gaudere sopore,
 1260 alicibus torpent artus, suffusa tumore
 turgescit facies, scotosi quandoque gravatur
 caligans oculus, ventris natura paratur
 ad fluxum facilis, adsistit faucibus acer
 aut sapor insipidus. Epatis si caumatis ardor
 1265 ingerit offensam, notat hoc color aemulus oris
 cereus aut viridis cutis, oris gustus amarus,
 sintesis, ariditas, insompnia tempora, venter

1240 squalida: calpida *b* (cf. 1287) || 1241 symā *b* | distentio
b (etiam 1244) || 1242 gilbo *b* || 1249 macies *b* || 1251 cf. *Gar.*
(Gal.) 2, 56 (manus ... quasi lapidem sentit) et 2, 58 (insen-
 sibilis). 59 || 1253 infra^o (= infrigidatur cf. 1059. 2156) *b* || 1255

[a]eis (in folii angulo mutilato) *b* || 1256 [cer]ta *b* || 1260 alicib₃
 (sic) *b* (cf. *Simon* s. alices et in fine dict. *Egid.* s. v.) || 1263
 assistit *b* (adsistit, ut v. 956 adsunt) || 1265 color: dolor *b* |
 oris (= faciei), cuius colorem citrinum ait *Io.* et *Petr. C. S.*
IV, 304 (II, 290)

parcus, deformans oculos croceus color, escae
torpens affectus, fastidia, nausea, partis
dextrae punctura, rutilans urina rubore.
multipli specie capitis solempne gravamen,
aures tinnitus conturbat pena frequenti.

Prima creatur ydrops cum noxia frigiditatis
humiditas comes est, cuius sunt signa remissus
urinae color et pinguis substantia, membra tumore
ingrossata nimis, caro mollis et aemula lanæ
ut cedat tacta digitis compressa resurgat,
livida membrorum substantia, pigra fatiscit
membrorum virtus, torpor gravis occupat artus,
obnubit vultum pallor, natura citatur
ventris ad officium fluidi, desiderat escas
plus aequo succincta fames. Sunt haec yposarcae
nuntia quam generat cum frigiditate iugata
ariditas, tenuis effusio pallida sive
albens, respirans a membris fetor, et artus
parcius ingrossans durus tumor, in cute nascens
et subito residens vesicula, squalida vultus
et marcens species, torpor gravis. Humiditati
coniunctus calor ascliten facit. haec tibi signa
huius, turgescens venter, percussus ad instar
respondens utris semivacui, tenuatae
extremae partes, gracilis macilentia colli
et vultus, maciesque manus et brachia nuda

1271 **multipli** specie: spū (*sic*) **multipli** *b* || 1272 **aures**
tinnitu *b*

1273 **rubr.** Ydropisis causas species signant tibi signa *b*
(librarii versus hexam., ut supra), De speciebus ydropisis *m* |
Prima scil. leucofleu(g)ma(n)tia *Plat.* | ydros *m*, ydropisis *b* (*ut*
Plat.) || 1277 cedat tacta *m*: tacta cedat *b* | *opressa m*: et pressa
b | resurgit *mb* || 1282 succincta: *cf.* succingit ad ictum 634 ||
1283 iugata *b*: uigendi (vigendi) *m* || 1284 **rubr.** Signa yposarcae
m (*om. b*) || 1285 **albens** *b*: pallens *m* || 1289 **rubr.** Signa asclithes
m (*om. b*) | ascliten *m*, ascliten *b* (*cf. asclithes ant. 3, 692*) ||
1290 **huius** *m* | ventris *m* || 1291 **utris** semivacui *b*: ventris
semivacui *m* (= semipleni *Plat., Gar. 5, 12*)

- nescia carnosae molis, color oris adulter
 1295 nunc croceus quandoque virens, urina superne
 livorem ~~gerit obscurum sed rufa~~ deorsum
 vel magis intensa pinguedine turbida. Signant
 haec ydropem nomen cui praestant timpana, cuius
 efficit ariditas ortum coniuncta calori,
 1300 ventris inoppilans tumor, et macilentia partis
 extremae colli manuum coxae faciei,
 aemulus in vultu croceus color atque virori
 nonnumquam similis. percussus timpana venter
 praesentat, faeces epatis caligo superne
 1305 obducit, fundum rubor occupat et mediocrem
 per potum mediocris eum substantia format.
 labitur ad testes sexus quandoque nociva
 crudaque materies, cum digestiva fatiscit,
 ingrossatque tumor geminos fratres. manifestat,
 1310 naturam morbi sitis insatiabilis et quae
 quo magis exhaurit magis exhaurire requirit.

Continet ictericum triplex divisio morbum.
 est aurigineus croceo qui membra colore

1294 molis *m*: mollis *b* (ut *v. 1447*) | calor *mb* || 1296 ruffa
b: luia (luia) *m* || 1297 vel *b*: fel *m* | incensa *b*, accensa *m* ||
 1298 *rubr.* Signa timpanitis *m* | Ydropem ⁿ *m*, li ydropē nom
b || 1300 inoppilans (?): iopinus (*sic*) *mb* (venter ... inflatus sed
 tensior quam in asclite *Plat.*) || 1306 p^ootū *b*: p^ootū *m* | eū *m*
 (*scil. urinae fundum*): eā *b* (urina rufa vel subrufa et tenuis
Plat.) || 1307 ad testes: *cf. de ascite Gar. 5, 12* || 1308 fatiscit]
hic desinit m, qui rubro subscribit Explicit liber de signis et
 causis metrice (*ubi male legit Murr Incerte, unde Incerti scil.*
auctoris aberrans Daremberg p. 175) sequitur post *vacuam*
lineam rubrica nova haec Versus magistrales || 1310 et quae |
 quo: atque | q *b.* *cf. Gar. 5, 12 (quo et utitur Io.)*

1312 *rubr.* Yctერი species cause signis patefiunt *b* | ycteri-
 cum (*semper*) *b* | triplex: *cf. Egid. in commento ur. v. 206* ||
 1313 auri(u)gineus: aurigeus *b* sicut *Plat. in Coll. Vrat. (C. S.*
II, 293) et in *cod. Berl. qu. 24, in Plat. ed. auriginos, morbus*
auriginosus apud Gar. 5, 13 ex Esc. (quod tamen om. codd.
Aug. Cas.), item Ioannes. est ab aurigo ictericia crocea que
generali vocabulo vocatur, ut ait Egidius in commento ur. v. 206 =
aurugo Cass. Fel. p. 128, 10 (cit. Sim. s. aurigo). cf. Isid. et. 4, 8, 13

inficit, est viridis agriaca migaleodis,
 15 ex **re** nomen habens deformes denigrat artus
 Ethiope[m] simulans cum pelle melanchiros atra.
 ex colera crocea species procedere prima
 edidit, furiosa facit prassina secundam,
 postremam generat niger humor. prima notatur
 20 urinae spuma crocea viridique secunda
 et postrema nigra. Virtus quandoque resurgens
 naturae facit ictericum, cum liberat aegrum
 absolvitque dies <creticus, qui> cauma febrile
 terminat et spondet optatae dona salutis.
 25 accidit hic casus per vim sinthomatis aegrum
 condemnans minitans suprema pericula febris
 continuae, si membra dies sic inficit aegri
 quartus. absque febre cutis haec infectio causa
 multiplici prodit, ferventi sanguine, poro
 30 obstruso fellis vel splenis, uberioris
 vi colerae cuius ubertas ampla per artus
 infectos dispersa ruit, virtute veneni
 hausti. Si sanguis fervens occasio fiat,
 praedicat hoc vultus color et calor inmoderatus
 35 corporis et pulsus velox chymosque diaeta

1314 agriatapegaleontis *b*, ut *Plat.* agriaca pegalilontis
Vrat. C. S. II, 293 (agriacapega filontis *ed.*, agriacapegasilontis
cod. Berl. lat. qu. 24 et Ioannes A.), *Esc.* (unde *Gar. corr.*)
 agriacas per(p)crisi iontas (*cod. Aug.*, ubi agria gelleris iniun-
 tas *Cas.*) cum *expl.* id est agrestis mustele et auratos habentes
 oculos (*cf. Aetii 10, 17*) || 1316 melanchiton *b* = melanchiron
Io. A. et Plat. Berl., ubi melanchilon *ed. et Vrat. C. S. cf. Esc.*
Aug. melancorum (-coron *Cas.*) dicunt scil. μελάνχλιον. sed
 melanchiron a chiros q. e. manus vel chimos q. e. humor ex-
 plicat *Egid. in comm. ur.* || 1318 furiosa: id est propter fu-
 riositatem (facit colera viridis etc.) || 1322 post cum (dies
 cū cauma febrile) album in *cod. b*, videtur male legenti
 excidisse creticus (i. e. criticus) qui (*cf. Plat.* vi nature solet
 fieri post VII dies et in aliquo die cretico cum deminutione
 febris) || 1326 munitās *b* || 1329 porro (*sic*) *b* || 1330 obtuso *b*
 (*cf. v. 1360*). *cf. Plat.* ex opilatione superioris vel inferioris pori
 cistis fellis. de splene *cf. v. 1360* | † splenis † uberioris *b* ||
 1332 infect⁹ (-tus) *b* || 1335 chim⁹que *b*

- incendens, succensa micans urina. notatur
indicio simili colerae rubeae dominantis
ubertas nimisque siti macieque suprema,
exoso gustu linguae capitisque dolore,
1340 auris tinnitu, pigris affectibus escae,
egestis colerae signum portantibus atque
consimili vomitu. si porus cistis amaram
transmittens coleram stomacho constringitur, ima
plus in parte sedet color aemulus et nichilum tunc
1345 aut modicum capiet pars aegri corporis altas
verticis attingens partes, egestio chymi
signa gerit. cistis fellis si clauditur alter
porus quo colera petit intestina, suprema
plus infecta patet pars corporis inferiore
1350 et nimium stomachum conturbat nausea chymum
laesivum reagens, siccat sitis arida fauces,
escas fastidit natura, doloris acumen
interius pungit, queritur maiore dolore
verticis anterior pars, linguam gustus amarus
1355 offendit. sed in his non est incensa duobus
casibus urina, quae confiteatur acumen
caumatis. exhaustum virus si causa sit huius
casus et morsus vel punctio reptilis, aegri
indicio poteris fidei stabilire tenorem.
1360 si porus splenis obstrusus causa sit artus
infecti, laeva gravitas in parte locatur.

Pneumatosi chymo duplici vel apostase splenis
terrea nigrescit substantia, cum tumor istum
erigit. obscurum si splenem terreus humor

1340 affectibus *b.* cf. 1404 || 1342 cistis: sistis *b* || 1343
ftō *b* || 1344 nichilum (*sic*) *b* || 1347 alter: altū *b* (*inferior*
Plat.) || 1349 inferiorē *b* || 1357 cf. *Io.*: Contingit quoque ex
calidis cibus et potibus. vel venenosa potione vel morsu ali-
cuius reptilis quod perpenditur indicio patientium (*de quo*
nihil Plat.) || 1360 *de splene nihil Io. et Plat., sed Gar. (Escol.)*
5, 13 aliquanti icterici facti sunt ex splene et stomacho et
ventre

1362 *rubr.* Splenetice species cause signis patefiunt *b*

obstruit, haec nobis fit notio. discolor oris
 et pallens habitus aut lividus aut niger, albens
 et tenuis radiosa nimis vel limpida crudae
 urinae facies, partis pressura sinistrae
 et tumor et pondus, virtus defecta per artus,
 coxarum gravitas, motus piger et labor ingens.
 est penae gravior stimulus si scandere quaevis
 ardua contingat vel si pes passibus instat
 festinus, maior satiatio passio ventre
 et minor ante cibum, post grossas fortior escas
 pressurae stimulus, ventris tumor amplior, arti
 pectoris ad tusses habitudo prona, sinistrae
 partis durities silicis quae substat ad instar
 attractata manu, tabescens macra figura
 corporis exhausti, sanguis quandoque sinistra
 nare <fluens> niger et grossus, constrictio ventris
 debita naturae retinens, fastidia vitae
 nescia iocundi risus, occasio quaevis
 allatura metum, similis quandoque bolismi
 affectus, color egestis in faecibus ater,
 deformis scabies plus inferiora molestans.
 parturit hoc dampnum, si longi temporis usus
 pabula restauret membris grossique diaeta
 sanguinis augmentet cumulum, per quam niger humor
 offensam splenis generet. complectere quae sint
 talia versiculo. caules, lentes, faba, pisa,
 dactylus et milium, res dulcis, pulpa bovinae
 carnis, caprinae, leporinae, fructus ad usum
 procedens novitate sua, pira, mespila, poma,

1377 cf. *Io.* induratur splen et magnificatur quod ex tactu
 est intelligere || 1380 nare fluit niger: n̄ nig^s (*sine albo*) b (cf.
 1381 n̄ = nature). cf. *Plat.* et quandoque per sinistram
 narem effluit sanguis || 1381 *pergit Io.* et corpus macrescit
 pro indigestione. pigritia et tristitia et visus parvitas con-
 sequitur || 1384 egest⁹ (-tus) b || 1386 usus: usu b. cf. ex
 longo usu melancolice diete *Plat.* || 1388 augmentat b || 1392
 carnes b

- cottana vel quaevis similis vel grossior esca
 1395 Efficiens colerae si sit violenta tumorem
 ubertas, tenuis effusio tincta colore
 citrino rutilat, radiis quae limpida visus
 pervia splendenti forma radiosa relucet,
 puncturae stimulus in laeva parte molestat
 1400 quam tumor extollit, os contristatur amaro
 gustu, crebra sitis exposcit pocula, vultum
 cereus obducit color, aegri corporis artus
 marcescunt, vigil est oculus qui munera sompni
 fastidit, piger affectus contemptus edendi,
 1405 venter ad officium pronus cum pungit eundem
 ubertas colerae, capitis cephalea sinistra
 maiorem excutiens partem, scabies subit artus
 pruritu producta gravi. solet esse sequela
 passio quartanae, cum notha tempora morbi
 1410 prolongat vel vera suum protendit acumen.
 Pneumatosi laedens splenem fit nota minori
 duritie, distensivo sociata dolori
 qui nunc offendit nunc cessat. Apostasis edunt
 perniciem circumscriptus lateris tumor, ardor
 1415 continuae febris, laevam pressura molestant
 partem. Si fuerit occasio frigidus humor
 aut calidus, propriis rem veram collige signis.
 Nunc renum geminum nunc torquet apostasis unum,
 quod notat in lumbis dolor et pressura negato

1394 coctana *b* (κοκτανά) || 1397 q̄ *b* || 1406 officiū colere

(sed in marg. al' ubertas) *b* | sinist'(-tra) *b* || 1407 maiorem: maior *b* || 1409 notha (sic) *b* | tempora: -re (tpe) *b* || 1411 minori (sic) *b* || 1412 distensivo (*b*) sic ex Plat.

1418 rubr. De renum apostematibus causis speciebus *b* (sic incipit etiam Io. In renibus fit apostema sed quandoque fit in uno tantum quandoque in utroque | unum: v. . *b* (in angulo folii finientis abscisso) || 1419 negat. . | *b* (item). cf. Gar. (Gal.) 3, 39. sequitur apud Io. (ex Const.): lacens autem infirmus in sano latere. sentit renem infirmum gravem et suspensum sed si est calidum apostema intelligitur ex febre acuta et siti nimia. dolor(e) capitis vomitu. et egestionem colericam difficultate

- 20 urinae fluxu. calidus si procreat humor
hanc penam, febris est acrior, maiorque doloris
insultus, viget ignito depicta colore
faex epatis, quae nunc viridis nunc tincta colore
sanguineo rubicunda micat, sanieque refusa
35 admixtam coleram vomitus et egestio portant,
et magis est velox pulsus. Si frigidus humor
collectus lateat, praedicta remissio maior
insinuat. Signis clarescit apostasis isdem
vesicae. super his te circumstantia firmet.
40 Inducit renes calor incendens diabetem
multiplici causa nascens, cataplasmate crebro
quo calor exoritur, urgentis immoderato
officio veneris, esca potuque caloris
exsuperante modum. tibi circumstantia signat
45 hanc causam, sitis insatiabilis, ardor habundans
in renum regione, frequens effusio multa
albens et tenuis, vis intercepta vigoris ...
Evocat urinam laesa virtute diampne

mingentibus. urina rubea aut sanguinolenta aut viridi. dolore et ardore et gravitate renis infirmi. Si sit frigidum apostema. febris lenis sequitur. urina est alba. dolor parvus... In vesica apostema factum intelligitur ex similibus signis... (*de renum dolore nihil apud Plat., pauca ex Cophone et Petroncello C. S. II, 315. 316*) || 1421 est acrior: acrior est (3) b || 1422 viget:

uig b || 1428 ypafis b. cf. Gar. (Esc.) 3, 34

1430 rubr. De dyabetice causis signis speciebus b || 1437 vigoris: scil. virtutis retentivae (Io.). videtur enim hic versus unus excidisse. cf. Io. nisi retentiva virtus esset renum defecta et idem antea fit ex vigore appetitive virtutis et defectu retentive (cf. Plat.), Copho C. S. II, 311 retentione virtutis digestive

1438 rubr. Dyampne cause cum signis et speciebus b. de eadem habent cap. Plat. et ex eo (ut tamen curam addat partim ex Passionario partim ex Const. viat. 5, 20 de commingentibus) Ioannes. diampne (est involuntaria urinae emissio P. I.) i. e. diapne (διαπνοή) provenit ex Passion. (Gar.) 3, 66 ubi de diapne ex Aurelio (Escolap.) c. 41 de vesicae causa (diapne cod. Aug., diabne cod. Cas. et ed., sed in fine capituli diafne Aug. f. 89a, dyabne Cas.), quae non exstabant apud Caelium Aurelium (vel

- naturae, nec habet mediatix iura voluntas,
 1440 quam lex instituit ut certis possit in horis
 detentas sibi cum placeat demittere faeces,
 sed sine sponte sua patientis crura madescunt
 fluxibus urinae. causa producitur ista
 passio multiplici, colerae cum pungit acumen
 1445 vesicam cogens violento <reddere> fluxu
 quidquid habet faecis, vel vincula flegma relaxat
 vesicae quae molitis concepta lacertis
 conservare nequit, vel frigiditatis acumen
 mortificat vires naturae. Signa furentis
 1450 sunt colerae punctura frequens quae laedit in ore
 vesicae mordax, effusio tincta colore
 ignito, tempus aestivum, pectinis ardor,
 aetas extrema, complexio, mansio, vita.
 flegmatis humiditas his fit tibi nota, remissa
 1455 urina pingui, senio, pallore, diaeta,
 vi complexiva vel lege loci. tibi signis
 noxia frigiditas descripta notetur eisdem,
 aut habitu tenui vestis, aut sede frequenti
 electa frigente loco, cum marmoris albor
 1460 consimilisque rei subitaneae membra sedentis
 mortificat. solet hoc signum metuenda minari,
 imber continuus cum cretica provenit hora.

Emanans comes urinae de pluribus exit
 eliciturque locis sanguis. nam fundit eundem
 1465 vel ren vel lumbus, epar, aut kilis aut patientis
 vulnera vesicae. nunc venae vulnere prodit,

Soranum). ['dicitur diamnēs quasi duorum damnum s. renum
 et vesice' *Io. Angl. in Rosa med.* f. 99b2 ed. Lugd. 1502] ||
 1440 quam: q̄ (que) b || 1445 reddere (vel mittere) *ipse supplevi*
 (violento fluxu b) || 1447 molitis g̃tēpta secretis b. cf. *Io.* fit
 autem ex mollicie lacertorum circumdantium collum vesice
 (= relaxatione lacertorum in collo v. *Plat.*) || 1455 pinguis b ||
 1462 inbre continua b

1463 *rubr.* Sanguineus minctus signatur in hiis speciebus
 b || 1465 kilis cf. ad v. 745

nunc per diabrosim venae compage soluta
 vi colerae, nunc ubertas occasio fluxus
 efficitur. si vulneribus sit vena soluta,
 170 fit dolor, et causa praecessit praevia casus
 aut iter aut pugna vel quaevis causa fatigans
 humanas vires, et puri sanguinis unda
 effluit. ubertas si causa sit, uberiore
 flumine prorumpit, sit signum plectora, venae
 175 molles, carnosae chymi sine sorde fluentae,
 nec dolor infestat. colerae si fundat acumen
 sanguineum minctum, mordax punctura molestat,
 et croceus notat hoc sanguis, corrosio venae
 sanguinis immundas cum faecibus eicit undas.
 180 hunc fluxum si fundit epar, prorumpit habunde
 et purus sanguis, gravitas ypocondria dextra
 infestat, postrema facit sua flumina sanguis
 urina manante prius. si renibus exit,
 in renum regione dolor discernitur, atque
 185 passibus aequatis currunt, effusio sanguis.
 si sit laesa kilis, illic perpende dolorem.
 vesicae vitio si perfluit, ocus exit
 urinae fluxus praecurrens, vasis in imo
 subsistit qui grossitie cogente deorsum
 190 labitur, et cumulus cruor est in vase globosus.
 quod si squamosus exosus naribus exit,
 absque fide dubia vesicae vulnera prodit.

Humoris duplicis lapidi natura ministrat
 materiam variisque locis hoc materiatur
 195 nascitur, in rene gemino, frigentis in ore
 vesicae. cibus hoc dampnum potusque ministrat

1467 dyabrosim *b* (cf. v. 738) || 1471 puḡna (*sic*) *b* || 1472
 et puri: ipuri *b*. Io. si sit ex ruptione vene purus emittitur.
 si ex corrosione vel (*corr. sine ut supra*) vulnere purulentus
 est || 1479 imūdās *b* || 1485 currunt *scil. urina et sanguis* || 1487
 occius *b* || 1488 urine p̄currens fluxus *b*

1493 *rubr.* De lapidis causis et signis et speciebus *b* ||
 1494 h̄ matīcū (*sic*) *b*

grossitie laedens, aut incentiva caloris
 exacuens renem. nam limo turbida limpha
 vel male discussae saniosus apostasis humor
 1500 in lumbis, quem petrificat calor annichilando
 partes subtiles, cuius faex grossa resistens
 in lapidem transit. lapis in quo rene creatur
 pars illi vicina dolet stupidamque relinquit
 eiusdem partis haec passio cum pede coxam.
 1505 si geminum renem lapis occupat, instat utraque
 et dolor in coxam penam transfundit utramque.
 in lumbis dolor infestat facilisque negatur
 exitus urinae, cuius comes abbreviata
 exit arena rubens. si colum calculus artat
 1510 vesicae, parcus venter male debita reddit
 et dolor intestina ferit. sub pectine maior
 atque peritoneon infestat passio, tardat
 exitus urinae, grandi quae pauca dolore
 exilit albescens, <comites quia> fluxus arenas
 1515 eicit albentes tenuis quas forma figurat.
 si lapis humore calido generatur, habetur
 inde fides, maior dolor est ubi causa locatur
 et viget incensa faex sanguinis atque rubore
 maiori tinctas urinae reddit arenas.
 1520 humor si fuerit algens occasio, signis
 oppositis perpende fidem. citius tibi cadet
 ambiguum, si respicias quis sexus et aetas
 quae fuerit, dederit quae lex consueta diaetas.

1497 incentiva: cf. v. 101 || 1498 līpha (sic) b || 1499 dis-
 cussi b || 1500 anichilando b || 1503 stupidūq b || 1505 utq b ||
 1506 utmq (utramque) b || 1508 abbreviate b (cf. harenule
 Plat.) || 1509 arena (Plat.): uria b | colum (colon sibi suppo-
 situm Plat.): collum b || 1514 albescens: albēt (cum albo spatio
 maiore) fluxus arenas b (lacunam sic expleas comites quia, ut
 fluxus sit nominativo casu || 1515 quas: quam (q̃) b || 1517
 dolor: calor b (urina erit rubea et spissa, dolor cum calore et
 punctura Petroncellus C. S. II, 316) || 1518 viget: nīg b || 1519
 urinae: vria (urina) b

si sit in augmento lapis, augmentatur arena.

125 si confirmetur, non crescit, sed minuetur.

Collige, tripliciter speciebus discissa facultas
mingendi. solitam dissuria prorogat horam,
scuria nil fundit, guttatim faece recludens
stranguriae pressura pluit. nunc simplice causa
130 exoritur, nunc hanc humorum copia penam
inducit quae viscoso glutinoque tenaci
inpediit urinae cursum. fit ad hoc tibi signum
minctus in urina pingui, viscosa diaeta,
plectoricus patiens. cum causam noxius algor
135 efficit, haec signant, pallor patientis et aer
brumalis, natura loci. si passio nervi
ariditate venit, macies, contractio membri,
longus praecedens morbus tibi sint vice signi.
si sit apostaseos collectio, causa dolore
140 atque tumore loci pateat. si calculus obstat,
hoc emissa tibi cum faece notabit arena.

Prodiga materiam praescripto velle refundit
humano generi naturae turpia texens
dampna gonorrhoeae violentia. pluribus ortum
145 suscipit ex causis. laticis nam stillat ad instar
sperma nimis fluidum, vel habundans vase repleto

1526 *rubr.* De dissur. suria. stranguir. signis speciebus *b*
cf. Plat. in cap. de lapide ex Gar. (Escol.) 3, 62—64. Io. in
proprio cap.: Stranguria est preclusio vesice quando urina
guttatim mingitur. Si vero nullatenus emitti potest nisi post
horam. dissuria appellatur. Si diutius autem urine officium
denegatur. scuria. Fiunt ex eisdem causis... Nascuntur
etiam ex crossis et viscosis humoribus oppilantibus collum
vesice. intelligimus hoc quia precessit dieta generativa crosso-
rum et viscosorum humorum. quandoque ex acutis humoribus
contingit quod cognoscimus per urine ruborem et ardorem.

fiunt autem ex frigido aere | Collige^o triplici (*sic*) spē dīcīsa *b*.
cf. sic collige 2322 || 1528 scuria: i. ischuria | recludens: re-
cludit b || 1529 strangurie b || 1532 h' b

1542 *rubr.* De gomorree (*sic*) causis signis speciebus *b* |
Prescripto fe(*sic*) velle = involuntaria *Plat., Io. || 1544 pluri-*
bus ... causis: tribus de causis Barth. C. S. II, 326

- cogitur elabi, vel lubricitate lacertis
 mollitis nequit includi cum vasa relaxat
 humiditas transgressa modum, vel flamma meatus
 1550 ampliat ardoris. Fluidum si sperma relinquit
 appropriata sibi loca, consule sensibus an sit
 huc illuc velut unda fluens. si copia fundit,
 plectora sit signum, complexio larga, diaeta
 et fluxus maior superans. si vasa remollit
 1555 humiditas, tibi notio sit caro mollis ad instar
 lanae, defectus sensus cum spermatis imber
 distillat, crebro collecta superflua sexus
 instrumenta gravant fluxu. perspecta diaeta
 aut aegri natura potest vel tardior aetas
 1560 confirmare fidem, vel faex de sanguine pinguis
 proveniens. si fervor adest laxosque meatus
 efficit, hoc actu calor edocet et color oris
 igni consimilis, effusio, flamma, inventae
 vis complexiva, calidae natura diaetae.
 1565 Indefessa solet genitalem tendere virgam
 porgesmos sumens satirorum <a> nomine nomen
 deflexum, nec ad effectum effrena voluntas
 pertransire potest, et si quandoque pigrescens
 decedit affectu completo lapsa resurgit
 1570 et rediviva suum solito de more tenorem
 continuat. talem ventosa cibaria pestem

1548 mollitis: Cū mollitis *b* || 1549 flamma: *cf. Be l. c.* (fit enim quandoque ex calore vasa spermatis aperie
 1557 distillat (*sic*) *b* || 1558 gravant: gravans *b* || 1561 lax
 (m. efficit *cf. aperit Barth.*): laxatq; *b* || 1562 h' (hoc) *b*

1565 *rubr.* De satyriasis causis signis speciebus *b* ||
 porgesmos: hoc vocabulo unus utitur Constantinus (in 1
 5, 2 passio est quae porgesmos vocatur) ex quo Egidius
 nomine Plat. qui ex eodem fonte sua traxit (cum Galeni
 tione et Stephanonis). vox corrupta innuit priapismos qui
 tur moriaphismos in Pantegni (Const. ed. Bas. 1539) 9, 4
 priapiscus apud Stephanum (Ali ben Abbas) in eodem loco
 addidit om. *b* (de nomine satyriasis ex Esc. Passionarius 3
 1571 ex ventositate crossa et inflativa Io. (ut Barth.
 II, 327 ex Paulo, quod ostendit comparatus Simon s. sati

efficiunt vel quae veneris succendere flammam
atque cupidineas possunt generare sagittas.

Humanovgeneriilapsuminatur amicos
affectus veneris aut oblectamina dulcis
extinguens operis aproximeron, variatis
exoriens causis. nam renum mortificatis
motibus insistit algor, vel verna minister
expediens veneri membra virtute remissa
deficit officii, vel causae materialis
principium dest humiditas. Si noxius algor
efficiat, pallens facies, complexio signa
frigidity habens, aetas, urina remissa,
segnities motus, locus, aut inspecta diaeta
argumenta dabunt fidei. si spiritus absens
defectum faciat, virtus defecta, laboris
praeveniens gravitas hominum consueta vigorem
abbreviare, dies prolongans passio longa,
haec tibi signabunt. si causa sit humiditatis
defectus, tibi res signis signabit eisdem,
insuper os pelli consumptis carnibus haeret.
Tres spasmi species triplex dat causa, recurvat
quae pars anterior caput emprostotonus, astra
dinumerare facit opistotonus ore supino
disponens gressus, aequali lance coartans
corporis utramque partem tetanus nocet atque
inflexum rigidumque docet consistere corpus.

1573 cupidineas ex Ovidio ait Egid.

1574 rubr. De approxymeron causis signis speciebus b.
huius quoque morbi nomen (scil. apraxia morion) ex Aurelio-
Esc. apud Gar. 3, 70 (unde Sim.), nunc autem non extat apud
Cael. Aur. p. 570. 575 (Amman) || 1578 verna minister: scil.
spiritus (Plat.) cf. v. 986 || 1581 deest b (i. e. deest poetice)

1592 rubr. De spasmi causis signis et speciebus b. De
spasmo nil apud Plat. (neque in C. S. Vrat.), sed supplet
Ioannes post paralysin ex Gar. (Theod.) 5, 1 et (Aur.) 5, 2 ||
1593 emprostotonus: 3 (pro ē) ptostenus b (emprostotonici ...
emprostotonici Io. cod. Ampl.) || 1594 opistotonus: epitonus b ||
1596 thetanus b

- Has generat species humorum copia nervos
 incurvans, dum contrahitur cui linea recta
 1600 mensuram trahit in latum, vel cui laterales
 distrahit in longum partes dum crescit. habebis
 inde fidem, si plectorico sit corpore plena
 sanguine vena tumens, si luxuriosa diaeta
 praecessit. si consumptis humoribus ortum
 1605 hic recipit morbus, macies, ieiunia, fluxus
 ventris vel vomitus nimius, in vulnere factus
 corruptus sanguis, labor ingens, tempore multo
 continuat morbus penam. fidei manifestae
 indicium praestat, si nervos noxius algor
 1610 contrahit. haec regio, tempus vel balnea signant.
 Anus in egressum peccat quem nisibus amplis
 protrudit patiens. superans quandoque lacertos
 humiditas molliet et lubricitate deorsum
 labitur. indicio tibi designabitur aegri,
 1615 si nimio nisu fiat. si membra relaxat
 humiditas, vis sensibilis pigrescit ibidem,
 humores secum mixtos egestio portat,
 et magis ut fidei firmentur robora, signant
 aegri quae fuerit complexio quaeve diaeta.
 1620 Imperio natura suo mensura remittit
 debita quae mulier mittit, cum tarda senectus
 pabula subducit membris, cum flore iuventae
 consumpto rugas sibi quadragesimus annus

1598 *cf. Io.* fit autem ex plenitudine et inanitione. repleti enim nervi etsi secundum latum extenduntur secundum longum tamen contrahuntur. ut saccus de corio stramine repletus. si evacuantur ad suum principium. corrugantur et convertuntur. ut pergamenum ad solem vel ad ignem appositum. Signa ...

(*Const. viat. 1, 24*) || 1599 cui linea recta?: $\dot{q}$ liēa rectū *b* ||
 1600 mēḥrā (*sic*) *b* | latum?: longum (*ut v. seq.*) *b* | cui: $\dot{q}$ (qui)
b || 1610 h (hec) *b*

1611 *rubr.* Exitus ani fit signis causis speciebus *b* || 1612
 frāns *b*

1620 *rubr.* Menstrua contenta signis causis speciebus *b* |
 Inperio *b* || 1623 quadragesimus (*sic*) *b*

3 **igit.** ex quovis haec respiracula casu
 deficiunt, necdum praescriptio temporis instat
 praedicti. **signum** defectus grande doloris
 supplicium caput infestans, fastidia, renum
 et dorsi gravitas, oculorum livor obumbrans
 radices, pondus ventris, stomachus vitiosi
 1630 nescius effectus, facie quandoque resultans
 pustula deformans, in motu membra pigrescunt,
 loturae carnis effusio vel picis instar
 nigra fluit. Facit hunc defectum corpora causa
 extenuans morbum, irae, ieiunia, cura
 1635 tristitiae, timor, excubiae, complexio sicca,
 sanguinis emanans rivus cum naribus exit
 vel fluxus aliunde fluit. tunc signa notabunt
 ista fidem, macies, defectus, pallor adulter,
 urinae tenuis substantia. Praepedit ista
 40 humor viscosus, pinguis habitus, carnosa figura,
 multus in urina, praecurrens grossa diaeta.
 tempore quo reddi naturae debita leges
 exposcunt nec nil augetur grossa deorsum
 muscillago fluens, sub pectore pondus honesta
 15 membra gravans, renes infestans passio, matrix

1624 casu: cf. Io. Menstruorum retencio seu ablatio aut
 est naturalis aut accidentalis. naturalis cum retinentur in
 senectute. accidentalis fit ex tristitia continua. gemitu timore
 ira ieiunio. vigiliis nimis. Ex fluxu sanguinis per nares vel
 per emorroydas. et ex febribus. deficiunt item menstrua ex
 apostemate matricis. aut ex humoribus grossis et viscosis ||
 1626 (*pergit Io.*) Signa defectus menstruorum sunt dolor
 capitis. colli dorsi et oculorum. gravitas inferioris ventris.
 fastidium. malus appetitus. et (l. ut) carbonum tofi et simi-
 lium. urina nigra vel eruginosa. aut quasi lavatura carnis
 (*sequitur cura*). Io. hic utitur Constantino (*viat.* 6, 9), cum
 Ioanne conflatur Platearium Egidius. cf. Archimatheus C. S. V, 358 ||

1631 de foris b || 1633 iam sequitur Platearii triplex causatio ||
 1639 pped^t (perpedit) b || 1642 nã (natura) b || 1643 ñ nil b ||
 1644 musillago b (nuscillago v. 1166. 1188, ut semper Platearius
 et Salernitani) | honesta b

palpantis digitos inviscat. Frigiditatis
 effectū si deficiant haec debita, pallor
 corporis; ~~urina tenuis spoliata~~ colore,
 sopitur ventris motus, praecordia stringens
 1650 albor sensibilis. tempus, complexio, vita
 atque locus fidei quae sunt obstantia tollunt.

Mutato quandoque stilo fluit inmoderato
 fluxu matricem depurgans sanguis. et huius
 flegmatis est causa non numquam copia venas
 1655 abrumpens. nota fit super hoc complexio signa
 sanguinis includens, venarum plectora, longa
 otia, transgrediens mensuram longa diaeta,
 uberior fluxus rubeus, color igneus oris.
 Hunc fluxum quandoque facit cum sanguine mixtae
 1660 ignea vis colerae, quam prorumpentis acumen
 sanguinis accusat dum venae mordicat ora,
 et color affinis croceo, macilenta figura
 corporis, affectus vultus ferventior, oris
 citrini tenuis habitus, complexio sicca
 1665 et colerae rubeae generatrix larga diaeta
 et calor aestivus. fluidus quandoque fluentia
 haec generat sanguis. super hoc tibi sanguis aquosus
 signa dabit, laticis fluidi qui clarus ad instar
 fluctuat. his testis accedit aquosa diaeta,
 1670 verius inde fidem complexio praedicat uda.
 lege retentivae laesa virtutis haberi
 inde fides poterit, quia victis viribus oris
 plenius exhausto tabescit corpore virtus.

Suffocat et laedit dum sursum tollitur, unde
 1675 passio nomen habet, matrix, dum turgida motus
 abbreviat cordis et dum sublata meatus
 pulmonis cohibet, dum sanguis menstruus eius

1652 *rubr.* De fluxu nimio $\bar{M}$ *b* || 1653 depans *b* || 1654
 flematis *b* || 1658 rubēs (rubens) *b* || 1665 et: Ex *b* || 1667 ^h (hic)
b || 1670 uda: vnda (*sic*) *b* || 1671 *cf. Barth. C. S. V, 35* || 1672
 oris: *i. orificii matricis (ut v. 1658)*

1674 *rubr.* De suffocacione matricis *b* (*cf. Trotulae c. 4*)

- clauditur obstruso fluxu fumoque soluto
 matricis fundum sustollit, pectoris artat
 80 concava, vel praeter solitum cum languida torpet
 insopita venus renumque remittere motum
 surrepens novitas causae compellit et usus
 assuetos cohibet veneris, cum spermatis agger
 corrupti virus generat vulvamque localem
 85 permutare situm cogit dum fumus in altum
 noxius hanc tollit. solet hoc dampnum viduarum
 attemptare gregem, vel quas nova vota virili
 a nexu cohibent, vel quas tutela coactas
 absque viro castum docet observare cubile,
 90 cum tamen hoc natura neget, vel quilibet humor
 exsuperans fundumque replens matricis honestae.
 Frigiditas quandoque parit morbique ministrat
 causam, dum tractat matricis vincula, per quae
 ancharum medium servans suspensa locatur.
 95 Nuntia praeveniunt hanc penam debilitatis
 insultus, coxae gravitas, et pectoris artans
 circumquaque dolor partes. cum prodit in actum
 passio, defectus sensus motusque per artus
 exoritur, regitiva perit nec corporis aegri
 00 membra movet virtus, vix inspiratio sensu
 percipitur digitusque nequit discernere pulsum.
 examinis patiens generat discrimen et infert
 ambiguum, nutat physicae rationis acumen

1679 subftollit² b || 1683 asuetos b | veneris: vētris b | agg²
 b || 1688 a nexu: annexu b | quas tutela: ptutela b || 1690 natu-
 ra neget: cf. *Const. viat.* 6, 11 || 1691 honeste (ut supra) b ||
 1695 Nūccia pveniunt (perveniunt) b || 1697 partes?: paucos
 (sic) b || 1703 phisice rationis acumen: *Plat.* nec in alio
 vita percipitur nisi in solo floculo lane naribus appposito. vel
 ex ampulla vitrea. ut dicit G. (*apud Const. viat.* 6, 11) etc.
 cf. *Io.* constringuntur spiritualia (cf. *Plat.*). sensus et motus
 toti auferuntur corpori. voce privantur. pulsus spississimus
 et defectissimus aut nullus invenitur unde mortue reputantur.
 Signum autem vite in eis hoc est. floccus lane naribus appo-
 situs movetur. vas parvum aque plenum super pectus positum
 movetur parum et in motu aque intelligimus vitam. confun-

an necis an vitae certam pronuntiet horam.

- 1705 Insultus iterat haec passio tempora certa
 observans, superans in acumine lipotomiam,
 durum continuans spatio maiore flagellum.
 A pedicon differt haec passio, membra quiete
 pressa iacent nec spuma fluit patientis ab ore
 1710 nec spasmus nervos retrahit nec palpitat artus
 nec sterit patiens, quasi mortua membra quiescunt.

- Labitur inferius matrix quandoque localem
 sedem permutans, dum pendit follis ad instar.
 accidit hoc tribus ex causis, dum superantis
 1715 humoris vitio matricis laxa residunt
 vincula vel sedes <dum> frigiditate lacertos
 mortificat, dum destruitur spoliata vigore
 lex contentivae conatu parturientis
 et nisu nimio. si causa superfluum humor
 1720 extiterit, crebro dictis hoc collige signis.
 si sedes vel conatus, verbo patientis.

Fluxus emorraiae exterminat, atque notatur
 his signis, facie citrina, pondere coxae,
 tortura ventris, renum gravitate, per anum

duntur femine confiteri propter turpitudinem. Ratio $\frac{1}{2}$ (sic)
 pandat quod verecundia celat. precedit (v. 1695) hanc passio-
 nem mentis debilitas atque pigricia oculorum humiditas cru-
 riumque defectus (seq. cura) || 1704 pronunciat b || 1706 lippo-
 tomiam b || 1708 apedicon b. cf. Plat. (differt a ceteris specie-
 bus sincopis etc.). Simon s. pedicon grece vocatur epilensia,
 seu pedarion quod est puer eo quod pueris frequentius accidat
 Alexander proprio capitulo (scil. de epilepsia: l. I c. 62). con-
 tingit autem hec passio infantibus. propter quod pedicon aliqui
 eam vocaverunt || 1709 iacent: tacet b

1712 rubr. De exitu matricis b || 1714 cf. Io. Exit matrix
 ex multitudine humorum adgravantium ipsam vel ex frigida
 sede vel ex frigido (ex Trotula c. 5) || 1716 sedes (scil. super
 lapidem Trot. c. 5) | dum addidi: om. b (ubi sedes frigiditate) ||
 1718 parturientis: paciētis b (parientis Trot.)

1722 rubr. De fluxu emorroydarum (immo haemorrhagia
 matricis) b | emorragiae (vel emorraiae cf. Theod. Prisc. gyn.
 p. 244, 9): emorroydas b || 1723 facies b

sanguinis eiecta stilla. fit acumine chymi
 quem color insinuat croceus vel punctio mordax.
 sanguinis ubertate venit, tunc plectora venae
 et multus fluxus et praeter grossa diaeta
 mensuram sint signa rei. si debilitate
 virtutis contentivae, tunc corporis aegri
 exhaustas vires circumspecte. per medicamen
 aut nisu nimio si fit, doceatur ab aegro.

eunt.
 m

Naturae parit offensas occasio vulvam
 efficiens sterilem, sed causis pluribus offert
 hoc dampnum. maris ex vitio <venit aut> mulieris.
 permanet haec mulier sterilis pinguedine multa,
 haec macie tenui, quaedam fervore caloris
 spermate consumpto, quaedam quia menstrua tardant
 exitus, et quaedam nimio quia flumine venas
 evacuant, quaedam quia vulvam torpidus algor
 mortificat, quaedam quia siccatur sperma receptum
 ariditas, quaedam quia villos lubrica lenit
 humiditas vulvae, quaedam quia torpida matrix
 vertitur in sclerosim. si sit pinguedine multa
 matrix obstrusa, sensus moderamine signa
 corpus plectorium, ventrem pinguedine fartum
 luxuria dapis et potus. si causa sit ingens
 ariditas, tenuis habitus, deperdita virtus,
 pelliculae stomachi tenues, nimis arida matrix,
 abbreviata suo defectu menstrua signa
 sunt fidei. matrix si frigiditate nociva
 mortificata negat fructum, pallor faciei,
 segnities, dulcis veneris sopita voluntas,

(sic)
 ssio-
 cru-
 po-
 cie-
 sia,
 lat
 m-
 ui

ix
 la
 cr
 .
 a
 n.

1733 rubr. De sterilitate b || 1735 maris ex vicio mulieris
 (versus sine albo lacunam ipse explevi). cf. Io. cap. de s
 Sterilitas interdum fit vicio mulieris interdum vicio viri.
 (= Plat. Impeditur conceptio nunc vitio viri nunc mulieris ...
 1741 r qdam b || 1743 torpida (ut v. 1765): tabida b || 17
 signa (sig) sic b || 1747 luxuria b || 1752 mortifica b || 17
 veneris: venas b | voluptas (sic) b (sed voluntas b v. 1755)

- pallidus humoris color, haec sunt nuntia veri.
 1755 si calor exurit iniectum sperma, voluntas
 exardet veneris, rutilat color igneus oris,
 actio prompta virum stimulat, citus inpetus iram
 excitat, urinam pingit calor. humiditatem
 immensam signat effusio spissa refundens
 1760 exsuperante modo mensam. superflua virtus
 in coitu, matrix nimis humida, plurima sensus
 instrumenta rigans humorum copia. sanguis
 menstruus inclusus si causam parturit huius
 defectus, vel si nimis auget flumina, signum
 1765 ex propriis inquire locis. si torpida matrix
 vertitur in sclerosim, sensu mediante docetur.
 Fit sterilis maris ex vitio nec germina promit
 matrix, si nimiae brevitatis <virga virilis>
 subsistit non attingens genitale sepulcrum
 1770 spermatis, aut si torta nimis non tramite recto
 materiam generis inicit. quandoque virilis
 humiditas fructum perimit, fideique notetur
 indicium fluida vel multo spermate spissa
 urina. si cauma viri sit causa nociva,
 1775 si veneris motus levis est et sperma subintrans
 urit matricem, color oris praedicat ignis
 ardorem, rutilat urina rubore, calore
 succendit digitos palpantis corporis ardor.

1754 humore *b* || 1757 pmta *b* || 1760 menfam (*sc. pro*
menf menfam corrigens) *b* || 1761 pl'ua *b* || 1764 † nimis
 (om. si) *b* || 1765 inquire: *sicut Platearius* Signa causas et curas
 retentionis et fluxus menstruorum in propriis requiratis capi-
 tulis || 1768 virga virilis *scripsi pro malis* (materialis) *b. cf.*
 ex curta et tortuosa virga *Plat.* (Est etiam causa huius vicii
 tortura vie virilis virge quod intelligitur si non recte mingit.
 Et aufertur concepcio si vulva sit longa et magna et virilis
 virga curta *Ioannes*) || 1771 generis (gnis) *b* | quandoque *etc.* —
 ex mala spermatis qualitate *Plat.* || 1775 si veneris: in-
 veneris *b* || 1776 urit: uiri (vi) *b. cf. Plat.* (quasi exurens) |
 pdica (*sic*) *b*

ariditas inmensa maris si germina tardat
 naturae, sic percipitur, macie, brevitate
 spermatis et visco tenui, de sanguine faeces
 educta. si frigiditas sterilem facit agrum
 naturae, stimulat pigra delectatio renes
 in venerem, pallet facies et detinet artus
 segnities, albet urina. fides stabiliri
 instabilis poterit, si sint tibi signa diaeta,
 aetas atque locus varians, complexio, corpus.

Arteticam generat naturae noxius humor,
 quo pedis inducit substantia laesa podagram.
 nascitur in manibus nodosa ciragra. sciarum
 laesa iunctura fit pena sciatica dura.
 procreat hanc penam crapulae gula, grossa diaeta,
 post escam stomacho satiato prona voluntas
 in venerem. si sanguineus discriminis humor
 causa sit istius, rubor et tumor et caro mollis
 in laeso sint signa loco, complexio, vena
 turgescens, maior vernali tempore pena,
 pinguis et intensa iecoris faex, atque diaeta
 aut aetas prima poterit tibi promere signa.
 si colerae furor insistat, tumor abbreviatur,
 aestas augmentat penas, croceoque rubescens
 infectus color artus inficit, et stimulatur
 punctura membrum patiens, urina colorem
 auri mentitur tenuis, nunc eicit anus
 materiam similem, vomitu nunc fundit eandem

1784 venere (venè) b || 1785 stabilire b

1788 rubr. De artethica b. sequitur post matricis aegritudines
 sciatica sicut apud Platearium (et apud Constantinum in viatico
 6, 18) || 1790 sciarum = coxarum Io.: cf. Simon s. scia inde
 sciatica que grece dicitur ischia et ischiasis (sic). in scia
 sciatica Plat., sciatica dicitur scie passio Io. || 1793 stō saciata
 (sic) b || 1794 discmī⁹ b || 1799 prima: cf. ultima 1810 | potit
 (sic) b || 1801 rubescens: rub'at (rubeat) b. ef. Plat. ex colore
 rubeo inmixto croceo (citrino Io.) || 1802 infect⁹ (sic) calor b ||
 1805 materiam similem (fil'em b) scil. coleram (Plat.)

- nausea, nunc subeunt fastidia. firmior ut sit effectus, fidei loca sexus vita iuventus ambiguae poterunt prorsus proscribere signum. si causam pariat ubertas flegmatis, aetas
- 1810 ultima, debilitas sexus, complexio signis praedita flegmaticis, hiemali tempore maior passio, pallescens effusio turbida, laesus infectus pallore locus, vel cruda diaeta, vel crapulae submissa fames, vel potus inundans
- 1815 ebrietate <nimis?> corpus, vel mansio brumae perniciem confessa situ, tumor et patientis maior mollities membri proscribere possunt ambiguum. si terrestris mala parturit humor, sit nota livescens membrum, faex sanguinis albens
- 1820 et tenuis, brevior tumor, aeris albor acumen irritans morbi, vitae pars ultima, membri durities gravis, autumpnus, locus atque diaeta, vis complexiva. si frigidus efficit humor, est manifesta magis afflictio, frigida membris
- 1825 esca nocet. si materiam contrarius humor exhibet, infestat simili dare pascua malo et magis affligit. causa quacumque nocente nocturnus dolor esse solet violentior omnis, cum negat incluso nox respiracula fumo.
- 1830 Templum naturae perimens contagio lepra pluribus ex causis oritur. generante diaeta sanguinis immundi cumulum, cum terreus humor

1806 sb'eāt b || 1811 yemali b || 1815 Ebetate corp⁹ i mātio brume (sic) cum albo non recte posito post corpus b. deest nimis (?) vel tale quid || 1817 pre(̄)scribere b || 1819 livescens: livēs (livens) b || 1823 cf. Barth. (C. S. II, 354) Artetice vero due sunt species, alia enim fit ex calidis humoribus, alia ex frigidis. quae autem fit ex calidis, aut fit ex sanguine aut ex colera rubea etc. || 1826 exibet b | fil'i dare pallio malū (sic) b. cf. pabula v. 1833 || 1828 omnis: hōis b

1830 rubr. De lepra et causa et signis eius b. cf. Barth. (C. S. II, 357 = IV, 362) Elephantia quam lepram vulgus vocat ... || 1832 im̄di b

pabula membrorum corrumpit, grossa diaeta
 quem generat. super hoc exemplo sint asinina
 et caprina caro, caules, milium, faba, lentes.
 exoritur cibo, per quem nigrescit adustus
 sanguis. in exemplo sint drimifagia, porrum,
 allia, cepa, piper, senacio, salsa diaeta
 extremae subiens aetatis tempora. noxa
 aere corrupto prodit, cum mansio vita
 alloquium nos infectis coniungit amicis,
 cum subit amplexus coiens et dulcia vota
 consummat cum qua carnali gaudia nexu
 leprosus complere solet, vel tempore primo
 conceptus si non licitis coeatur in horis
 cum natura sibi persolvi debita quaerit
 menstrua, materia cum corrupta caput ortum
 embrio praecurrat. Hunc morbum nuntia signat
 morphea quae vario distinguit membra colore,
 artus mortificans stupor, exosumque refundens
 qui fluit a pedibus vel asellis sudor odorem,
 lubrica vel gliscens quasi sit pinguedine tacta
 aut oleo perfusa cutis, raucedine vocis
 <os> laesum, horrendum scintillans lucis acumen.
 pustula producens scabiem quasi putridus exit

1833 papula *b* || 1834 $\bar{q}$ *b* | exemplū *b* || 1835 caules etc.
 cf. Barth. l. c. (p. 358 = 363) maxime a caulibus, a lenticulis ||
 1837 dimifrigia *b* || 1838 allea *b* | cepe *b* | senacō *b* (cf. sena-
 cion = senecion Simon Ian s. vv. et s. sedum). Lex. alfita s.
 senatio i. nasturcium aquaticum (a quo differat senecio cf. s.
 senecio = cardus benedictus) || 1839 extrema *b* || 1841 amicos *b* ||
 1842 nota *b* || 1843 gsuāt ea^q carnalia *b* (coitu mulieris ad
 quam leprosus accessit Plat.) || 1844 cf. Plat. aut cum fit con-
 ceptio in tempore menstruorum || 1848 embrio (sic) pcurrat *b* |
 nuntia signat: cf. antid. 4, 1525 preludia leprae || 1850 Barth.
 (II, 358) dormitio pedum et insensibilitas eorundem cf. p. 361
 (dormitio, ubi IV, 366 fornicatio) || 1851 qui: q (quod) *b* |
 asellis (= ascellis) *b* (ubi l = ll = sc) || 1854 Lesū horrendū
 (ab initio versus) *b* (om. os vel tale quid). cf. Barth. (O. S.
 II, 358) scintillantem habent aspectum ... caro unctiosa etc.

- sanguis percussa vena, cuius saniosa
 tota superficies fetentem fundit odorem.
 glandula verrucae plures, caecus scrophularum
 a pede vermiculus qui nomen sumit habundans
 1860 in multisque locis cursus serpiginis artus
 occupat, insolitae subito per membra novellae
 surrepunt maculae variae rursusque latentes
 effugiunt visum, nunc fornicatio carnem
 irritat nunc pruritus. Bis bina pericla
 1865 continet haec species. delicto sanguinis una
 nascitur, huic nomen alopecia. signa sed ista
 sunt huius, rubor in facie maculaeque rubentes
 artubus, in species percussa flamina vena
 sanguinis offendunt nares, effusio fetet
 1870 urinae, gravis oris odor, calor advenientis
 offendit tactum, mollis caro, turgida vena,
 ulceris immensa sanies cum sanguine mixta,
 acceptans linguam placat sapor, immoderati
 officii veneris numquam sanabilis ardor,
 1875 plana supercilia, signo privata virili
 mala carent <pili> lanugine sed tumor ortus
 extendit, crebro fundit gingiva fluenta
 sanguinis. Ex colerae prodit fervore secunda
 leprarum species, tropice feritate leonis
 1880 dicta leonina, quam signat sacrior ira,
 <vocis> raucedo maior, corrosio mollis

1857 fetēd^t b || 1858 cec⁹ b || 1863 cf. Barth. l. c. quibus-
 dam pruritus cum scabie || 1864 bis bina: cf. Const. viat. 7, 17
 (de lepra) est autem quadrifaria (unde Plat. et Io.) || 1866 allo-
 pica b | sed ista sunt huius: sed huius sunt ista b || 1868
 artub³ i spēs (sic) b | flamina: flāmea (sic) b || 1873 acceptans:
 cf. v. 1901 || 1876 carens b | pili addidi (cf. v. 2276): om. b |
 sed tumor ortus (omisi nares ex gl. add.): nares et tumor artus
 b. cf. nasus ingrossatur... gene tument Plat. || 1881 vocis (?): pⁿ⁹
 (pronus) b. cf. vox est rauca Io. (et versus similes quos habet
 Io. de Gadesden Angl. in Rosa med. ed. Lugd. 1502 f. 46 a 2 =
 C. S. V, 89

gingivae, cutis aspera, pustula dura coloris
 citrini, nares contractae, gustus amarus,
 parce membra tument, urina colore ruboris
 aemula non pinguis, contractos occupat artus
 spasmus, fissura iuncturas separat, arto
 pauca <nimis?> sputans tussis thorace molestat,
 instabiles artus tremor efficit, et quia tundit
 ariditas sitis os siccatur, furiosa voluntas
 in venerem fertur. Species de flegmate prodit
 tertia quam tyrus denominat. hanc manifestant
 pallor et albentes maculae. cum squalida scalpit
 membra manus, squamas albas ad furfuris instar
 devellit digitus. sunt ingrossata tumore
 membra, caro mollis, saniosum pustula fluxum
 efficit, educit sputamina plurima tussis,
 plurimus humectat oculos fluor, alba recondit
 in fundum quandam saniem quae turbat eandem
 faex epatis. cum detrahitur tibi sanguis aquosus
 et crudus, fugat ambiguum. minus officit aestas,
 acceptans sapor insipidus, sua debita reddit
 nec tardat fluidus venter. Niger efficit humor
 leprae postremae speciem, cui nominis usum
 attribuit mediante tropo cui robora firmat
 ossis durities elephas. haec signa notabunt

1882 g. c. a. postudara (sic) colores | citrini b (in marg. +)
 cf. v. 1906. Plat. ed. cutis exasperatur et rumpitur || 1883
 cū tracte b || 1885 contractos (-t⁹) b || 1886 arto: artū b in
 marg. + b. cf. Io. fissura manuum et pedum (ex Const.) || 1887
 pauca spuēs tussis thoracē molestat (sic def.) b. cf. pectus
 siccum Const. || 1888 tmo efficit b | et (?): os b || 1890 fertur:
 furtū b || 1891 tyria (tiria) Plat. (dicitur a tiro serpente
 Cophonis pr. C. S. IV, 502). cf. Viat. 7, 17 (de lepra) et 7, 10
 (de morsu tyri serpentis). cf. etiam Du Cange s. tirus || 1892
 pallor: pastor (sic) | albēfēstes b || 1895 flux⁹ b (ptula flux⁹) ||
 1897 pl'im (plurim^{um}?) b || 1898 qdā (quandam) sanies q̄ t. b
 (cf. v. 2034) || 1900 officit: efficit^t b || 1904 cui: t̄ (tibi) b. in
 marg. + b

- hanc speciem, dura terrestres pustula, nares contractae, raucoedo gravis, tumor abbreviatus, ulcera sicca, ~~terres oculus, color~~ aemulus oris livoris splenis, aspectus horridus, artus
- 1910 ad motum pigri, tardantis debile ventris officium, furiosa fames, contractio spasmi, iuncturas fissura secans quae separat artus, detractus sanguis niger aut livore notatus, pallens et tenuis effusio, dura screatus
- 1915 sputa ferens, tusses siccae, sapor instar aceti escas effugiens acres. ne firma vacillet aut nutet ratio, loca consule, tempora, vitam, vim complexivam patientis sive figuram.

Effimeram generant frigus, calor, ira, lavacrum, cura, timor, studium, potus, cibus, ardor amoris, tristitiae torpor, insomniam tempora, grandis artubus infixus dolor, immoderata laboris atque viae gravitas. Si causam frigidus aer parturit, os pallet, urina remittitur actu,

1906 ⁹pustula b || 1909 livori/splenis b | horrid⁹ z art⁹ b. in marg. + b || 1910 pigri: piger b || 1914 fura screat⁹ b || 1916 eff^{ns} b

1918 figuram: sic (sine puncto) finit huius columnae textus, quarta fere parte vacua relicta. nescio an aliqua desint, cum et Platearius et Ioannes de morbis exterioribus (cutis) plura praebeant. sequitur in novo folio rubr. Incipit de febribus et primo de effimera, extrema scil. carminis particula quae ex cod. Bodl. Can. misc. 455 (ch.) ubi separata traditur (hoc titulo Signa et cause febrium) iam edita prostat apud Daremberg Not. et extr. des mss. méd. Par. 1853 p. 178—197 (versuum 471). incipit autem sine omni praefatione, sicut apud Platearium || 1919 generant d: -rat b || 1922 infissus d || 1923 Causas singulas exequitur Egidius, cum recuset Platearius, quia ex eis quomodo nascatur febris manifestum est, et ideo ad presens pretermittendum ne nimia prolixitas pariat fastidium. fastidium scil. non curat poetae loquacitas, nec recusavit Ioannes apud quem ultimam partem operis (ut apud Egidium) et librum quintum faciunt febres. sequitur Passionarium (Gal.) 6, 14 et Viaticum 7, 1 || 1924 palle(t) d: pallens b

occurrit parce calidum. corpus, locus, aer,
 pars anni recipi poterunt super hoc vice signi.
 Occurrit calidi plus quam lex exigit artus,
 si calor aut ira, solito plus ignea lucet
 urinae facies, vultum rubor occupat, actu
 naturae pulsus veloces implicat ictus
 et fortes. Si causa mali fit cura, labores,
 insomnes noctes, studium, furiosa voluntas
 in venerem, macies vultus oculusque sepultus,
 deficiens virtus, facies citrina, remissis
 ictibus arteria pulsans, ignavia membris
 segnitiam generans, tardis aspectibus instans
 et piger ad motus oculus, quasi pondere pressa
 palpebra dependens. rutilans effusio firmat
 ambiguum. Si temporibus natura ciborum
 cauma parit vel vina modum transgressa bibendi,
 puncturae stimulus epar aggravat, aemula flammae
 scintillans urina rubet, se sensibus offert
 effrenis per membra calor. Si causa doloris
 passio fit membri, sensu moderante docetur.
 Offendens lavacrum signat cutis aspera dura

1925 *pro hoc versu (quem male legit Dar. sic Occurrunt, parce calet corpus etc.) b infert aequaliter incipientem (infra v. 1927), habet tamen recte poterunt v. seq. || 1927 hunc v. (pro quo alterum Occurrit parce cal'm hic posuit b) post v. 1929 dedit D., scil. in cod. b ponuntur sic qui mihi sunt v. 1924. 1927. 1926. 1925. 1928. 1929. 1930, sed apud Dar. sic 1924. 1925 (corruptus). 1926. 1928. 1929. 1927 (!). 1930 || 1930 hic (post occupat actu v. 1927) versu de loco suo deiecto legitur in d Occurrunt, calor (sic Dar.) plus quam lex exigit artus (ut supra v. 1925 b) || 1934 cf. oculi concavi, palpebre molles et graves ad movendum tarde Io. (Gar. 6, 14 = Gal. ad Glauco. XI, 12 Lips.) || 1935 arteria b || 1936 segnicies b || 1937 oculos b || 1939 Si temporibus b: speciebus (!) d || 1941 cf. Io. intelligitur per urinam nimium coloratam et dolorem et calorem epatis (incendit sanguinem calore sui et spiritum naturalem qui epar inhabitat etc. Const.) || 1943 effrenis: (sic) bd || 1944 fit b: sit d (item v. 1931) | membris b (ex bubonibus Io.) || 1945 lavacrum (sic) bd, ut de ur. v. 12 etc.*

tactu, quae manibus fundit palpata morosis
fumum, postremo qui libertate meatus
concessa claudi renuit porisque reclusis
exhalat, digitos urens fervente vapore.

- 1950 Tres ethicae species distinguunt signa. notatur
prima calore cibum sumptum brevior sequente,
occupat urinae partem pinguedo supremam
praetendens olei formam. sunt signa secundae
furfur in urina volitans, pinguedinis instar
1955 aut olei pars summa micans, minor inpetit artus
ardor ieiuno stomacho, qui sumit ab esca
laedendi stimulum. species postrema flagellat
officiens membris aequaliter omnibus horis,
fundum crinina tenent urinae, cuius olivae
1960 praetendit prorsus substantia spissa liquorem,
non residet sublata cutis sed tracta superne
in coni speciem nescit suspensa reverti
ad sedem solitam, digitis nisi pressa deorsum
mittatur. Tribus haec communia sunt speciebus

1946 morosis *bd i. e. mōrosis = immorantibus, quasi a mōra. cf. Const. viat. 7, 1* Febris ex balneis aquae stipticae et desiccatione cutem durior et siccior reddit quam illa ephimera quae ex frigidityte fuerit. quae cutis si manibus tangatur, apparet quasi infusa aliquandiu in galla cum mali granati corticibus. cum autem manus in locis immoretur aliquibus, quae ex impositione manus ipsius calefiunt, sentitur fumus exiens a corpore acutus (*Gal. ad Gl. XI, 13*) || 1948 concessa *b*: cum cessat *d* | poris (*pōis*) *b*: portis *d* || 1949 exalat *bd*

1950 *rubr.* De ethica *b* | tres: *cf. tertia sive secunda ant. 2, 553. tertia ur. 285 etc.* | distigūt (*sic*) *b* || 1951 cibum sumptum *d*: sūptū cibū *b* || 1952 supremam *Dar.*: -da *bd* || 1955 pars summa *m.*, minor *d*: suprema micans nitor. *b* || 1956 qui (*q̄*) *b*: que *d* || 1959 crinina *Dar. qui confert Egid. de ur. 285* crinodes (*quod ex Theophilo citat etiam Platearius cf. Io. interdum resolutiones similes petalis aut furfuribus aut crinibus sic Amplon.*): crina (?) *d*, cūina pro crinina *b. cf. Simon s. krynoides* (ad modum farris *Plat.*) | tenet *b* || 1964 cōia *b* (*Plat.*): omnia (*oīa*) *d*

- 5 signa, volas calor incendens plantasque perurens,
 tensa cutis frontis, et concava tympana, nares
 contractae, macies, intensa effusio, pulsus
 velox, infossus oculus, varius color oris
 nunc rubeus nunc citrinus, diffusa per artus
 0 debilitas, respirandi turbata facultas.
 Haud dubiis mors his ethici vicina notatur
 signis, si rigidos unguis flexura recurvet,
 si fluxus ventris, comes est iactura comarum,
 si natura cibum fastidit, si super unda
 5 eiectum sputum laticis suprema liquenti
 turbat et ingrossat pinguedine si moveatur.

- Flegma quod artificis naturae munere prodit
 putrescens typicae generat discrimina febris,
 et quavis iterat renovatque pericula luce,
 0 cum non contineant hoc vascula sanguinis. huius
 indicium morbi fit primo pallida pinguis
 post modicum citrina vel inferiore propinquo
 humorum faex tineta gradu. comes inpetit artus
 algentes tremor immensus lentique calor
 5 fax sequitur. solet haec artus invadere febris
 noctis principio, cum flegmatis aemulus aer

1965 volas (*Plat.*) *d*: volas *b* (*cum linea supra as postea deleta*) *cf. Plat.* calor in volis manuum et pedum || 1966 *cf. Io.* Color cutis est obscurus, lividus vel citrinus. tempora plana. membra comitata (*sic Ampl.*) nares acute ... || 1967 intensa (*cf. Eg. ur. 142*) *db* = pinguis (*Eg. ur. 259 i. e. urina oleagina Plat.*) || 1968 infossus *b*: insomnisque *d* || 1969 diffixa *d* || 1970 inspirandi *d* || 1971 ethici (*sic*) *db* || 1972 rigidos *d*: frios (*frigidus*) *b* | recurvet *d*: recucti (*vel recutti sic*) *b*

1977 *rubr.* De cottidiana interpolata de flegmate naturali
b | ñe *b*: nunc (*nē*) *d* ('de flegmate naturali' *ant. 3, 1041. 1218.*
cf. Plat.) || 1978 tipice *b* || 1979 *q̄vis* (quamvis) urat *r. b*, quavis
 iterat *r. d* || 1980 contineant hoc *Dar.*: continuant hic (*h*) *b*,
 contineat hec *d.* *cf. ant. 3, 433—34. cf. Plat.* interpolata febris
 est illa que fit ex materia putrefacta extra vasa || 1982 mōicū
b | inferiore *b*: -ra *d* (*cf. Plat. subcitrina*) || 1984 lenti *d*: lentis
b || 1985 fax *d*: lex *b* | *h* *b* || 1986 noctis *d*: natis *b*

natura simili disponitur. absque sapore
 escas mentitur sapor insipidus, faciei
 pallor, in accessu sitis abbreviata, remissus
 1990 et mollis pulsus, dolor intestina molestans
 aut stomachum renes aut occiput, acrius instans
 passio bis senis horis bis terque flagellans
 parcius et totidem vera latitudo quiete,
 ubertas sputi, pulsus muliebris et aetas
 1995 frigida, consimilis complexio, flegma diaeta
 instaurans, tempus hiemis, natura locorum,
 si dubitas, fidei portant inspecta sigillum.
 Si febris ex dulci sit flegmate, promitur oris
 accepto gustu, venae pulsantis ictu
 2000 molli quem fortis disponit motio. faecis
 spissa negat radiis aditum substantia visus,
 subrufo rufoque micans quandoque colore.
 frons gravis est oneris, comes est putredo rubentis
 aurorae, nullus praecurrit vel brevis algor,
 2005 sed calor exurit corpus, sitis abbreviatur,
 vix veram confert membrum brevis hora quietem,
 horrenti stomachi faex nares laedit odore.

Ex salso typicum productum flegmate morbum

1988 metitur *b* || 1991 *hic v. 1991 male ponitur post v. seq. 1992 in b (ubi ad v. 1993 in marg. +)* | occiput *d*: caput *b* || 1993 *pcius b*: *pacius d* | vera latitudo quiete *b*: veram latura quietem *d*. cf. *Plat.* XVIII horas habet in labore ad plus et VI. in vera quiete (*Io.* Cotidiana XII horas in summo labore. et VI in falsa quiete et VI alias in vera quiete) || 1995 *hunc v. (1995) plane om. b* || 1996 instaurans *d*: insta urias (*sic*) *b* || 1997 inspecta *d* (cf. *v. 2045*): inscripta (*īlc'pta*) *b*
 1998 *rubr.* De cottidiana ex flegmate dulci *b* | Si ... sit *d*: Sed (*S₃*) ... si *b* || 1999 accepto gustu: cf. *Plat.* adest dulcedo oris || 2000 quem *d*: quam (§) *b* (cf. *Barth. C. S. IV, 341 = II, 750* pulsus velox et spissus, mollis et plenus) | deponit *b* || 2001 cf. *Plat.* urina rufa vel subrufa per totum spissa || 2003 oneris *d*: hom (horam) *b* (capitis gravedo *Plat.*) || 2004 aurorae: circa mediam noctem ascendit *Plat.* || 2005 sed *d*: si *b* | abbreviata *d* (cf. fit febris ... sine siti *Io.*, sine tipo *Plat.*)
 2008 *rubr.* De cottidiana ex flegmati salso *b*

- insinuant linguae salsus sapor, hora flagellum
 10 nona mali renovans, fervoris praevisus alior,
 consimilis minio faex sanguinis et mediocrem
 nacta statum, pulsus velox et fortiter instans,
 pruritus, reboans crebro tinnitus in aure.
 escarum sopitus amor, sitis inmoderata,
 15 ad noctis mediam stimulus protenditur horam.

- Febris acetosi tibi praestat flegmatis ortum
 copia. membra quatit, cum vespertina laborem
 emeriti solis membris latura quietem
 caligo resecat, et subcitina remissa
 20 pallenti similis mediocriter attenuata
 faex epatis, calor algorem brevis inmoderatum
 subsequitur, gravitas onerosus artubus infert
 segnitiam, cibus in gustu vel potus acescit,
 debilis et segnis est pulsus, in parte sinistra
 25 pneumatosi maior stomachi, digestio cruda,
 rara sitis, ructus acres, vix debita solvit
 venter, sumendae dapis est effrena voluntas.

- Flegmatis effectus vitrei sunt, inpetit artus
 insultus primo vehementi frigore, lenti
 30 frigidorem sequitur fervoris flamma tepescens,
 pulsus in insultu brevis est et debilis, horis
 nocturnis renovat febris exitiale periculum.
 limpida resplendet albens urina, globosa

2011 minio *d*: frcimo (*sic*) *b* (urina rufa vel subrufa *Plat.*) |
 mediocrem *d*: -cris *b* (mediocriter tennis et mediocriter spissa
Plat. cf. Io.) || 2012 pulsus: *cf. Io.* pulsum velocem et spissum,
 sitim et nausiam ... || 2018 reboans *d*: rubrās *b*

2016 *rubr.* De cottidiana ex flegmate acetoso *b* | prestat
 (prāt) *b* (-stant *d*) | ortū *b*: orti *d* || 2018 emeriti: emeritis *d*,
 enūati *b* || 2019 resecat *bd.* *cf. Plat.* in sero incipit affligere ||
 2022 honerosis *b* || 2024 est: *sic db* | in *b*: *om. d* || 2025 pneu-
 matis est *m.* (?) *d* || 2026 ruptus *b* (rutus ? *d*) || 2027 dapes *b*

2028 *rubr.* De cottidiana ex flegmate vitreo *b* | eff'c *b* |
 sunt *b*: febris *d* || 2029 insult⁹ *b*: -tu *d* | frigore (*hic*) *b*: frig-
 dore (*male*) *d* || 2030 frigidorem *d*: -re *b* || 2033 *cf. Barth. in*
Coll. Sal. II, 751 (pract. C. S. IV, 342)

in fundo, ceu sit per frusta globus glacialis
 2036 dispersus, sed cum forti virtute caloris
 terrea ~~materies~~ dissolvitur, attenuatur
 per totum multoque venit cum flumine morbi
 finem portendens. gravis intestina molestat
 tortio vel stomachum cum putrida causa locatur
 2040 in villis, mucos fundit cum faecibus anus.
 pectoris angusta testudine putrida clausa
 materies tussim movet emittitque globosum
 atque tenax sputum. vultus color, hora, diaeta,
 aetas, natura, locus et genitale sigillum
 2045 naturae perspecta fidem poterunt stabilire.

Simplicis insultum tritei lux tertia quadam
 lege mali replicat, alterque gravamina nescit
 tranquillus lenisque dies, sed duplicis instat
 quovis pena die. rubeae putredine namque
 2050 orta febris colerae, cum praeterit hora diei
 tertia, membra quatit, rigor ingens praevis instat,
 et fax succedens inmensi caumatis artus
 accendit. ratio nonnumquam turbida fumo
 febris in accessu delirat, tempora, frontem
 2055 et dextram partem capitis pressura doloris
 maior dissolvit, privatur munere sompni
 palpebra. bis senis gravius torquetur in horis

2034 ceu sit *d*: crescit *b*. cf. *Plat.* in egestionem quiddam
 apparet in modum vitri vel glaciei || 2035 sed cum *d*: secum
b || 2036 terrea *d*: ferrea *b* || 2037 morbi finem p̄tendens *b*:
 finem protendens morbi *d* (portendens *Dar.*) || 2040 in villis *d*:
 in nullis *b* (*Plat.* dolor sentitur circa loca in quibus contine-
 tur materia) || 2042 movet *b* (*Dar.*): vomit *d* || 2044 genitale
 sigillum nature: *id est* sexus *glosa d* || 2045 perspecta *d*:
 p̄scripta *b* | poterit *bd*

2046 *rubr.* De terciana simplici et duplici *b* || 2047 repu-
 tat *b* || 2048 levis (*sic*) *b* | sed duplicis (*sc. tritei*): cf. v. 2104 |
 instat (*sic ips. corr.*) *b*: instat *d* (*sed instar corr. Dar.*) || 2049
 rubea *d* | nāque *b*: nexa *d* || 2050 col'e (colere) *b*: colore *d* ||
 2052 succēdes *b* || 2053 turbida *b* (*Dar.*): turbata *d* | fumo *b*:
 summo *d* || 2055 doloris *d*: -rē *b* || 2057 torqueris *d*

aeger, cui totidem fallaci membra quiete
 respirant, veram dat bis duodena quietem
 50 hora. citus pulsus cum forti verbere crebros
 ictus inculcat, tenuis substantia faecem
 sanguinis informat, rubeo quae tincta colore
 dispergit radios oculi, tinnitibus auris
 intonat. In stomacho si putrida causa locatur,
 65 nausea prompta venit, magis os offendit amarus
 gustus, crebro venit fumosi turbinis instar
 ructus, avara sitis, os siccans atque palatum
 ariditas maior, puncturam tortio ventris
 concomitans, morsus stomachi suprema lacessens.
 70 Intestina tenens occasio putrida torquet
 suppositas umbilico graviterque flagellat
 partes, egestas faeces quas eicit annus
 assimilat tinctura croco. Si fellis in aede
 aut epatis sima putrescit causa doloris,
 75 maius supplicium, maior tortura redundat
 in partem dextri lateris, magis aemula flammae
 faex epatis rutilat, croceae quam crebro coronat
 ampla superfluitas spumae. Si pectoris artat
 concava materies putris, sitis arida guttur
 80 exsiccatur, cui plus confert contractio crebra
 aeris argentis quam potus copia, tussis
 et rauco nocent. hanc febrem crebrius infert
 aestatis fervor, plaga torrida sicca, iuventus,
 causa cibus colerae, complexio fervida, sexus
 85 dignior. Ex colera citrina putrida febris
 exoritur, primo frigoris acumine membra
 quassat, post leni succedit caumate sero

2061 inculcat *d*: insultat *b* || 2062 quae tincta: $\bar{q}$ cuncta
b, quoque tincta *d* || 2063 dispergit *d*: dispd^t *b* || 2065 venit
d: voit (vomit) *b* || 2066 gustus . . . instar: *hunc versum om. d* ||
 2069 letescens *b* (cf. v. 142) || 2071 umbilico cf. v. 1095. 1131 ||
 2073 ede: cisti fellis *Plat.* || 2074 syma *b* (*gl. concavo d*) || 2079
 putrix *bd* || 2084 causa *d*: deest in *b* (*cum cartae angulo deletum*) ||
 2085 dignior: masculus *gl. d* || 2087 succendit *d* (*ut b v. 2052*)

infestans, summosque gradus est nacta coloris
 citrini rutilans effusio, quam mediocris
 2090 plus tenuis firmat substantia. signa minoris
 insinuant pene stimulum. nam gustus in ore
 parcius offendit, sitis est brevior, dolor instat
 lenius et pulsus torpescit tardior ictus.
 Facta vitellini febris putredine chymi
 2095 in vespertinis offensam frigoris horis
 primitus inducit, lenisque calor acumen
 subsequitur. subcitrinum transgressa colorem
 haud multum rutilat epatis faex et mediocris
 plus tamen in tenuem vergens, et signa remittit
 2100 aut hebetat notha materies, quibus auget acumen
 vera. solent haec et sibi proxima cauma febrile
 in longum tempus protendere fine remoto.

Simplicis insultus quartanae quarta resolvit
 sed replicat tormenta dies, sed duplicis unum
 2105 tranquillum transire diem permittit acumen,
 et sibi contiguus geminis tormenta diebus
 infestant aegrum. qui cessat luce sequenti,
 naturae niger humor opus. regio borealis,
 aetas postrema, complexio frigida sicca,
 2110 morbidus autumpnus, instaurativa diaeta
 humoris quarti, sexus caractere laevo

2088 calor *d* || 2089 *cf. Plat.* urina citrina mediocriter
 tenuis, plus accedens ad tenuitatem si ex colera citrina fuerit ||
 2091 insinuant *d*: -at *b* || 2093 lenius *Dar.*: leui⁹ (levius) *bd*
 (*cf. v. 2048. 2096*) || 2095 horis *d*: horam (hom^u) *b* || 2096 pri-
 mitus *d*: pruritus *b* | lenis *Dar.*: leuis *bd* || 2098 mediocris *b*:
 -crem *d. cf. v. 2089* || 2100 ebetat *bd* | notha *b*: nova *d* || 2101
 fibi *b*: tibi *d* || 2102 fine *b* (*ut voluit Dar.*): om. *d*

2103 *rubr.* De quartana simplici et duplici et de earum
 differentiis *b* || 2104 *s3 b*: et *d* || 2106 et (*z*) *b*: ex *d* (?) | con-
 tiguus *d*: continuis (9tinui⁹ sic) *b. cf. (Gar.) Pass. 7, 9* in duplici
 quartana biduo ab initio februnt, in medio habent unum diem
 sanum, et biduo iterum februnt (*cf. C. S. III, 26*) || 2107 qui
b: quod *d* || 2108 naturae n. h. opus: *scil.* ex melancolia natu-
 rali (*opp. innaturali*) *Plat. (cf. C. S. III, 23)* || 2109 postrema *b*:
 proxima *d* || 2110 dietae (*sic*) *b*

- signatus tibi tetrastei sunt nuntia veri.
 febris in insultu patientis dissipat artus
 albor et horrenti constringit membra tremore,
 15 quem calor insequitur lentus, duratque per horas
 pena quater senas. duplicato membra quiescunt
 horarum numero, donec restauret acumen
 putrida materies, quae summo turbine cordis
 inpetit angustos motus. urina caloris
 20 indicat effectum, cum iam sua iura resolvit
 hora paroxysmi, quae sic sub luce sequenti
 tincta manet, sed ab insultu cum membra quieti
 mancipat hora, micat albedine splendida visus
 admittens radios tenuis substantia. luce
 25 quae morbi finem spondet, si forte triumphat
 in morbum natura nigret, cum putridus humor
 eiectus mixtusque simul cum faece colorem
 appropriat tribuitque suum. Sub vespere pena
 inchoat, osque sapore vigil mentitur acetum,
 30 haud multum velox pulsus cum verbere duro
 inmutat, digito cum crebro suppetit, ictum.
 febris in incessu livent extrema, recusat
 sompni delicias oculus vigil, artubus aegris
 segnitie inferta manet, quandoque tumore
 35 tibia turgescit, pedis ingrossata minatur
 ydropisim caro, dum durat facit horrida sompnus
 sompnia, quae spleni pars est annexa sinistra

2112 signatus *d*: figt^u *b* (sic male deletio *t* = signa) | tetra-
 thei *bd* || 2113 patientes discipat *b* || 2116 duplato *d* || 2118
 q̄ sūma *b*: cum forti *d* || 2119 Inpet^t angust⁹ mot⁹ *b* || 2121
 poxi *b*, parossismi *d* | sic *d*: n̄c (nunc) *b* | sequentis *b* || 2123
 māticipat *b* || 2125 forte *d*: sponte *b* | triumphat *b*: -phet *d* ||
 2126 natura viget *d*, mīctura nigret *b* (cf. *de ur. 21, C. S. III*,
 23) || 2128 appiat *b*: approbat *d* | suum *b*: situm *d* | penā *b* ||
 2129 sapore vigil (sic) *b*, sapor vini *d* || 2130 haud *d*: hāt (vel
 hāc) *b*. cf. v. 2169 || 2131 digito: -tum *bd* || 2132 incessu: in-
 censu (icēfu) *b*, accessu *d* || 2134 inferta: inserta *d*, infirma *b* ||
 2136 ydropisim *d* (-sim *b*) || 2137 splenis (spleni *Dar.*) *d*: ipleta
b | annexa *d*: anoxa *b*

pondere comprimitur, stomachi baccatur in escas
affectus, quae naturae consueta requirunt
2140 iura negat venter. Non verae signa recludunt
quartanae color urinae qui caumata fassus
continue rutilat, rigor instat praevious, ardor
fortis subsequitur, pulsus velocior ictus
multiplicat, febrisque rigor sua tempora mutat,
2145 nam nunc anticipat nunc instat tardius horis.
citrinus color est, sitis inmoderata palatum
desiccat, quandoque sonant tinnitibus aures,
nausea nonnumquam subrepat, saepius anus
materiae fundit signum, dolor instat acutus
2150 verticis attingens partes. triteique sequela
esse solet vel continuatae, fervore nocivo
aestatis veniens, vel cum subit ariditate
autumnus res exsiccans. fervens plaga, vita
augmentans colerae cumulum, complexio sicca
2155 et fervens vero dubios examine firmant.

Errans exterius infrigidat epiala corpus,
dum calor interius fervet, versoque tenore

2138 stomachi *d*: sto⁹ (stomachus) *b* || 2139 affectus *d*:
affectat *b* | *ne* (nature) *b*: nunc (= *n*) *d* | requirunt *d*: -rit *b* ||
2140 non verae: *sequitur de quartana non vera (notha) is est (ut*
ait Plat.) ex aliis humoribus facta (cf. Pass.) | recludit *b*, redun-
dant *d* || 2141 ¹q caumatae (sic) fastus *b*, que caumata *faxus*
(= fassus) *d* || 2142 *pui*⁹ *b*: primus et *d* || 2150 *cf. Barth. C. S. IV,*
344 || 2155 *z* fervens regio verum examine firmat *b* (cum signo +)

2156 *rubr.* De epiala et lipparia *b* | ext^{at}⁹ (pro ext^{is}) *b* |
epiola *b*. *cf. ηπιολος et λειπυριος apud Foesium in Oec. Hipp.*
p. 264 et 379. De quibus dixit Io. de S. Paulo in extremo libro
quinto sic Epiala fit ex flegmate vitreo cuius pars in interiori-
bus putrefit pars in exterioribus corrumpitur. et non putrescit.
ideoque interiora incenduntur et exteriora infrigidantur. In
lippario econtrario interiora infrigidantur. exteriora calefiunt
et ardent. nascitur ex colera in exterioribus putrefacta et ex
flegmate vitreo. vel ex humore melancolico intrinsecus cor-
rupto et non putrefacto. utraque periculosa est et ad curan-
dum difficilis et artificiosa Febres errantes *breviter exp. Plat.* ||
2157 interius *b*: exterius *d*

exterius fervet lipparia, dum quatit artus
interius torpor, quem noxius efficit algor.

- 60 In venas gestans causam putredinis humor
continuae generat metuenda pericula febris.
flegmatis exortam vitio tibi promere possunt
maior ter senis pressura laboris, in horis
bis ternis moderata quies. cum flegmatis hora
65 infima disponit, cum lux expulsa diei
incitat ad sompnos oculos, renovata resurgunt
plus solito febris incommoda, pallor obumbrat
nec sinit in facie flammam rutilare ruboris.
haud velox pulsus cum molli verberare raptos
70 ingerit et renovat ictus. urina superne
appositis manibus livet citrina colore
per totum spissa. raro sibi pocula poscit
castigata sitis, animales impedit actus
subrepens quandoque stupor, lentus calor artus
75 incendit, turget vultus, succincta quietos
in sompnos oculi turgescit palpebra, ventrem
distendit gravitas, parcus dolor aggravat artus.
crebrius hanc inducit hiemps aut ultima febrem

2158 lipparia *b*: liparia *d* | quatit *d*: q̄rit *b* || 2159 algor
b: humor *d*

2160 *rubr.* Incipit de continuis et primo de cottidiana ex
flegmate || 2162 exortā vicō *b*: exoritur vitro *d* (?) | pñt *b*:
posset *d*. *cf. Io.* Cotidiana continua fit de flegmate putrefacto
intra vasa. Cuius signa hec sunt. urina alba et spissa. pul-
sus mollis. latus et tardus. et inequalis. quia quandoque
fortis quandoque debilis. facies tumida et subalbida. sitis
modica. aut nulla. X et VIII horis habet in summo labore et
VI in falsa quiete. fit sine rigore et frigore (*seq. cura*) || 2163
seris *b* (*sed in marg. +*) || 2165 lux *b*: nox *d* || 2166 resurgunt
(r'fgüt) *b*: resurgens *d* || 2167 pallōr (*sic*) *b* || 2168 sunt *d* |
flamma rutilante *d* || 2169 hunc *versum om.* *b* || 2170 ictusque
(ict⁹ q3) *b* || 2171 appositis manibus: *cf. v. 2263* || 2172 possit
b || 2173 animales *d*: cunales (*sic*) *b* | impedit actus *d*: ipet^t
artus *b*, *qui om. versum seq.* (subrepens — artus) || 2175 succita
bd | quietos *b*: quiete *d* || 2177 pt⁹ *b*: prius *d* || 2178 yemps *b*
(hiems *d*)

aetas vel laevus sexus vel tempora prima
 2180 aetatis tenerae vel desidiosa senectus,
 vel plaga frigescens, generans vel flegma diaeta,
 aut signata notis complexio flegmatis. hora
 cretica materiae durae gravitate moratur.

Putrida materies qua caupon destruit artus
 2185 clauditur in vena gracili quae proxima cordi
 pectori pulmoni stomacho loca continet. huius
 collige signa siti nimia, nigredine linguae,
 fervoris flamma, stimulo vehemente doloris,
 pulsu veloci duro qui fortiter instat
 2190 et crebro, mixta tenui mediocriter atque
 spumosa faece iecoris, tinnitibus auris
 insomnes oculis horas ducentibus omnes,
 et modica requie — rutilans aurora diei
 praenotat adventum, si palpebra munere sompni
 2195 gaudet, in ignitis versantur sompna flammis.
 Accusat coleram facies citrina rubore
 commixto, dolor in dextra plus parte flagellat,
 infestatque caput nimius, venterque rebellis
 materiae retinet quae solvere iure tenetur,
 2200 exardent oculi rutilans quos flamma ruboris
 accendit, pungit colerae furor et magis instat
 his punctura locis ubi causa nociva locatur.
 huic adiuncta malo sunt aestas sicca, iuventus

2181 vel pl. fr. d: frigescens plaga (om. vel) b || 2183 cretica:
 cf. Simon. s. creticus dies a crisi i. indicativus. sed grecus
 criticus

2184 rubr. De causone b || 2185 in vena gracili = in
 tenuissimis (subtilissimis Io.) venis oris stomachi cordis pul-
 monis et epatis Plat. (Io.). in venis cordi vicinis Const. viat.
 7, 2 || 2190 mixto b || 2191 yecoris b | aures b || 2194 si pal-
 pebra m.: sed palpebra munere b, morbi (male) munere d (m.
 si munere Dar.). cf. Io. requies nulla. circa mane modica
 remissio || 2196 citrino d (-na b) || 2197 commixta b || 2198
 nimius d: nimius color (add.) b || 2199 materie ... iure b:
 nature ... iura d || 2208 sic d, sed b habet hic addit malo
 complexio (9°) sicca. minatur (miat^u) cf. Const. viat. 7, 2 de
 colera ... nascitur ut plurimum in iuvenibus, quorum complexio

inpetuosa, plaga torrens, ignita diaeta,
 05 sexus agens, portans colerae complexio signa.
 septima crebro solet huic finis tempora febris
 accelerare dies et creticus ocius instat
 terminus absolvens aegrum, vel dampna minando
 naturae mortis venturae praedicat horam.

110 Continui tritei renovatum maius acumen
 tertia lux renovata facit. discrimen in horis
 augetur colerae, bis senas summa per horas
 passio continuat penam totidemque remittit
 parcius affligens. urina rubore relucet
 115 consimilis, tenuis mediocriter atque superne
 obscuram retinens faciem. cum causone febrem
 concordem faciunt hanc cetera signa, sed illa
 acrius infestat, minus hanc comitatur acumen.

Lentum continuat febris quartana calorem,
 120 cum niger in vasis putrescens clauditur humor,
 horaque supremum dat bis duodena laborem,
 et morbi numerus minuit geminatus acumen
 horarum falsa requie, dum membra resumunt
 virtutem, quartoque die revolutio morbi
 125 penas augmentat. tardatur motio pulsum

naturaliter calida et sicca est, et maxime in estivo tempore ... ||
 2205 portēs *b* || 2206 septimo *d* (-ma *b*) *cf. v. 2270* | crebrō:
 (sic) *bd* | tīpora *b* | febris *d*: filis (sic) *b* || 2207 accelerata *d*
 (corr. *Dar.* = *b*) | ocius *d*: c̄cius *b* || 2208 vel nuādo (nume-
 rando) | nē *b*, vel damna minatur | mature *d*

2210 *rubr.* De terciāna continua *b* | renovatum *d*: renovat
 si *b* || 2213 *cf. Io.* affligit parcius horas (*lac.?*) in summo labore
 et per XXIII horas in falsa quiete || 2215 consimilis: sc. cum
 causone, ubi *sec. Plat.* urina apparet rubicunda vel subrubri-
 cunda et tenuis quadam nigredine superius obumbrata || 2216
 causone: ut causon *nom. ap. Io.*, in causone *Plat.* | febrem *d*:
 febre *b* || 2218 hunc *versum om. b* (post f3 illa *seq. rubrica*)

2219 *rubr.* De quartana continua | Lentum *b*: Tantum *d*
 (*Dar.*) || 2220 niger *b*: magis *d* || 2222 ^aent geiat⁹ (*ips. corr.* =
Dar.) *b*: generatus *d* || 2223 resumant *b* || 2224 quarto (*om.*
 que) *b* || 2225 motio pulsum *d*: medico (sic) puls⁹ *b*

- efficiens, duro dum pulsans vena flagello
 inmutat digitum. plumbi color oris ad instar
 livescit, sapor in gustu simulatur aceto,
 potum rara sitis exposcit, pendet in ore
 2230 tristitiae signum. faex sanguinis attenuata
 discolor apparet quasi pallida, si tamen instet
 cretica lux morbi laurum latura triumph
 naturae, nigrere potest, quia putridus humor
 eicitur, faecemque sua nigredine signat.
 2235 cum nox invitat requiem quae luce fugata
 obvolvitur mundum caligine, fortiter instat
 passio febrilis, cum reddunt aera grossum
 frigus et ariditas, et in hora conveniente
 materiae stimulos acuit pressura laboris.
 2240 tardius hac in febre suum natura triumphum
 consequitur, longum proscripto fine duellum
 materies compacta facit, factusque rebellis
 naturae morbus bis denis iura diebus
 continuat pluresque dies quandoque requirit.
 2245 Putridus in venis sanguis discrimina duri
 trina facit synochi, sed servat homotonus horis

2226 pulsans: puls⁹ b, pulsat d. cf. Io. pulsus initio parvus, tardus et occultus, postea magnus et plenus || 2227 color oris b: coloris d || 2229 potum d: pm b || 2233 nigrare d | humor b: om. d (add. Dar.) || 2239 pressura d: psūma d || 2240 hac in febre d: in febre ac b | natura d: uectura b || 2241 legum proscripto seue (supra al' fine) duellum (sic) b, longumque proscripto fine (sic, om. duellum) d. hoc iam loco (post duellum) rubr. sequentem adscripserat b, quam tamen linea statim delevit (posito in marg. signo +) || 2242 factaque b, nam facta d || 2243 pro his duobus versibus 2243/44 (quos hic post v. 2242 praebet d) duos praecedentes 2240/41 repetit b sic tardius in febre hac sita natura triumphum | consequitur legum proscripto seue duellum. deinde rubr. repetitur De synocha et synocha inf'

2245 rubr. discrimina d: dū crimina b. ex Io. (nam Plat. species non explicat) Febris nascens ex putrido sanguine. synocha putrida dicitur. cuius tres sunt species. Omothonus. Augmasticus. Et epaugmasticus. Omothonus dictus est unius tenoris. quoniam fortiter incipit et graviter tenet usque ad finem || 2246 omotonus d: hōten⁹ b | horis b: om. d

- omnibus inceptum stimulum morbumque moratur
 nescia placari sub eodem pena tenore.
 morbi primitias augmento continuo
 50 insequitur febris augmastica. tertia totis
 viribus insistens primo, lenimine quodam
 mitius affligit processu temporis. Edunt
 hanc morbi speciem rubor oris, turgida vena,
 gustus dulcedo, fetens urina repellens
 55 subtiles visus radios pinguedine multa.
 In specie prima summe rubicunda superne
 et livens inops infra fixoque tenore
 hanc non permutans faciem, signatque secundam
 primitiis morbi primo rubicunda sed horis
 60 augmenti livens inops. postrema notatur
 urina primo rubicunda, posteriore
 tempore continuo magis existente remissa
 apposita livente manu. Communiter instant
 sompnia quae flammam coniectant lampadis, horam
 65 non habet immunem patiens, quia febris acumen
 proscrit requiem, dolor instat concava frontis
 fortius infestans, sitis ex fervore nocivo
 castigata tamen, venter vix debita solvit,
 velox et fortis pulsus mollisque recurrit
 70 ad digitum. finem solet huius septima febris

2250 augmastica (*sic pro acmastica*): cf. *Sim. s.* augmasticus species sinochi que semper augeri videtur. *Io.* Augmasticus sinochus dictus est ab augmento eo quod semper videtur augmentari (*cf. Gar. 6, 18*) ... Epaumasticus dicitur discescens. gravissime etenim incipit sed citissime incipit declinare (*Gar. 6, 19: Sim. s.* Epaumasticus grece species sinochi semper decrescens) || 2253 oris *b*: omnis *d* (?) || 2255 subtiles *d*: subtil' *b* | radios *d*: radiās *b* || 2256 summe *d*: summa *b* || 2257 inops *b*: inopos *d*. cf. *supra v. 1227* || 2258 secundam *d*: fetoris *b* || 2259 primitiis: -cias *bd* | horis *d*: oris *b* || 2260 inops iterum *b* (*fort. ex docta corr. librarii*), inopos *d* || 2263 opposita *d* || 2264 lampadis *b* (*Dar.*): -dus *d* || 2265 quia *b*: que *d* || 2267 infestans *d*: -tat *b*. cf. *Plat.* dolor frontis acutissimus et timporum | sitis magna *Io.* (vehemens *Plat.*)

accelerare dies, nisi metae tempora differt
 materies habilis. sanguis quandoque nocivus
 naribus erumpit. ~~li Hand. effectura~~ diaeta
 sanguinis et similis complexio, consona dictis

- 2275 aetas qua malas vestit lanugine parva
 congenitale pili signum, ne devius error
 subrepat, tibi signa dabunt. Elucet eisdem
 vis inflativae signis paucisque notatur
 istius a synocho distantia. nam rubicunda
 2280 et fetore carens effusio praedicat istam
 nescia livoris febrem, non sanguine putri
 efficitur, sed causa nocens est vena repleta.

- Trinus emitritens producitur ex geminata
 materia. minor est exortus flegmate putri
 2285 et colera, quotiens in vena clauditur illud,
 haec latet exterius. causis medius fit eisdem

2271 nec metæ tempora *d*, $\bar{n}$ tãto tpe *b*. *lego nisi cf. Io.*
 durant febres usque ad V vel ad VII diem. vel ad IX vel
 ad XI diem. aut parum plus || 2272 habilis *b*: humilis *d*.
cf. Io. fit (omothonus) de sanguine multo et habili ad suc-
 censionem .. quia fit (epaumaticus) de pauca materia licet
 habili ad succensionem | sanguis: *cf. Io.* terminatur sepe hec
 egritudo fluxu sanguinis e naribus. Si igitur in die cretico
 fluere differat precedentibus signis futurum fluxum sanguinis
 denuntiantibus provocetur.. (*brevius Plat.*) || 2273 Hec effectiva
d, Huius effectura *b* || 2274 sanguinis (sang's) *b*: sanguis *d*
 dictis *d*: sedes *b* || 2275 qua: $\bar{q}$ (que *d*) *bd* | vestit *b*: nescit *d* (?)
 parvas *d* (parva *Dar.*): pura *b* || 2276 pili: pilis (pil' *b*) *bd* |

ne *Dar.*: nec ($\bar{n}$) *bd* || 2277 surrepat *bd* | Elucet *d*: eluor (*sic*) *b*
 (in marg. +) || 2278 inflativae: *cf. Plat.* Sinochi inflative hec
 eadem sunt signa excepto quod urina etc. || 2280 effusio *b*:
 effluxio *d* || 2281 non ($\bar{n}$) *b*: nec *d* || 2282 cã *b*: tam (tã) *d* (?)

2283 *rubr.* De emitriteo *b*. *Egidius hic Petrum sequitur*
Musandinum, ut ipse ait in comm. de ur. v. 171 (cf. infra app.),
scil. in causis — nam in ipsis signis Platearium, ut semper (et
Ioannem). Musandini ex voce potius doctrinam sequitur (simul
et excusat) quam ex scriptis, qui scripto pauca tradiderit. Pla-
teario autem (et doctrinae vulgari) consentiunt etiam Curae Pe-
*troncells (cod. Mediol.) ap. De Renzi C. S. IV, 309 | geminata *b*:*
*generata *d* || 2286 medius fit eisdem *b*: mediusque fit idem*
*(isdem *Dar.*) *d**

ordine converso. putris niger abditus humor
 in vena, cuius fel est comes quod latet extra,
 maioris generat discrimina. Primus habetur
 90 indicio faecis epatis, nam spissa superne
 livet rufa vel inferius rutilat, magis instat
 tempore nocturno, dum crudi flegmatis hora
 aera disponit, et eodem tempore parvus
 infestat quandoque typus, tenet ultima frigidor
 95 corporis, extremae nares pes palma remisso
 caumate frigescunt, oculos oppressio sompni
 aggravat, infestat ter sex violentius horas
 et sex declinat gravitas, pulsus muliebri
 mollitiae nec cum veloci verbere venae
 100 occurrit digitis. Medii sunt nuntia livens
 urinae pars summa, color rubeus, mediocris
 vel modicum pinguis substantia, tertia semper
 lux gravior, colerae quaevis truculentior hora,
 cum rigor infestat modicus, sitis amplior, ictus
 105 fortior, arteriae durae, sompnus brevis, oris
 exosus gustus, calor ingens, ignea vultus
 forma. magis stimulat febris per ter duodenas
 horas, bis senis post mitius instat in horis.
 Signat emitriteum maiorem quarta revolvens
 110 et replicans tormenta dies discrimine magno,
 tempore dum medio minus aegrum pena molestat.
 aut viret urina vel cum nigredine vergens

2287 putrix *b* | abditus *b*: additur *d* || 2288 invenat⁹ fel
 est comes *b*: in vena cuius comes est fel *d* || 2295 palma *d*:
 pulmo *b* || 2298 muliebri: muliebris *bd* (cf. *Eg. puls. 228*) || 2301
 pars summa *d*: citrina *b* || 2302 substantia *d*: fusa sed *b* ||
 2303 quaevis: quavis *d*, quæ levis *b* || 2305 oris *d*: .h.oris *b*
 (sic cum *h punctis incluso*) || 2306 ignea *b*: nigraque *d* (cf. oris
 vivida forma v. 2333) || 2307 febribus ptū *b*, febris preter *d*
 (per ter *Dar.*) cf. *Plat. (Io.) XXXVI* horas habet in summo
 labore. XII in falsa quiete || 2309 quarta (q̄rta) *b*: geminata
d (?) || 2310 replicans *d*: reputans *b* || 2312 aut viret urina vel
 cum nigredine nig^r (sic = niger) *b* (fort. c. n. vergens cf. *de*
colore viridi aut nigro vergente Egid. comm. ad ur. 206 ed.

- ostendit mortem, furiosus in artubus ardor
 praetendit fervore rogam, minuitque loquelam
 2315 ariditas linguae, pulsus velociter instat
 qui digitum duris solet infestare flagellis.
 per bis ter denas fit pena molestior horas,
 bis senis residens. divino munere tantum,
 non medici, gaudere potest natura triumpho.
- 2320 Naturae rus exultum si primo novellam
 pullulat in messem spondens augmenta futura
 humano generi, sic collige. menstrua cessant,
 ubera turgescunt, variis affectibus escas
 exposcit stomachus, succedit nausea, torpet
 2325 pigra venus, matrix quasi sugens clausa virilem
 constringit virgam, coxarum pondere motus
 tardior est solito, conturbat tortio ventrem.
 pigrior aspectus oculorum motibus addit
 tranquillam requiem, quorum nova concavat orbes

Lugd. 1505, aut nimis infestat ut (et *Dar.*) cum nigredine
 linguam *d* (!). cf. *Plat. (de maiore)* urina ex adustione modo
 viridis modo nigra apparet. *Egid. de ur. 206* maiorem (*scil.*
 emitriteum) ... denique mortem indicat urina prasino tincta
 colore (cf. *v. 21* nigrior urinae facies ... mortem portendit) ||
 2318 ostendit modicum febrilis i. a. a. *b*, offendit, mortem
 furiosus i. a. a. *d* || 2314 ptendit *bd* | fervore rogam etc. *b*:
 fervore negat nimioque loquellam *d* || 2316 duris *b*: diris *d* ||
 2318 cf. *Plat.* Notandum quod ... teste Galieno (*scil. apud*
Garip. 6, 4) divino potius quam humano curatur auxilio || 2319
 hic sequitur in *d* capitulum (versuum 23) *inscr.* Signum febris
 pestilentialis quod spurium videtur et interpolatum ab *Egidio*
 auctore alienum nec extat in *b* (*Plat., Io*)

2320 *rubr.* De signis in pregnacionis *b*, De signis preg-
 nantis *d*. hoc capitulum manifeste *Egidianum* quomodo huc
 faciat dubites. sed cum antecadat de sterilitate argumentum
 (1733) atque etiam *Ioannes* in breviario subdiderit capitulo 'de
 sterilitate' caput 'de pregnantibus' aliudque ad matricis trac-
 tatum pertinens. 'de aborsu', addiderit etiam de mamillis, facile
 suspiceris carminis *Egidiani* ante epilogum praepropere sub-
 iunctum capitula quaedam excidisse, servatum autem caput de
 pregnantibus a loco suo proprio negligenter huc delatum esse ||
 2325 sugens (sic *b*) om. *d*

- 10 in vultu macies. oculus livore novello
 caligat, commissa tenet minus humida matrix.
 Insinuant haec signa marem, venter teres, oris
 vivida forma, citus pulsus, sopitus edendi
 affectus, motus agilis, color aemulus auri
 35 urinae. lac distillans si suscipit unguis
 plana superficies, tenti compressa figura
 gutta manet lactis nec defluit. auxiliatrix
 dextra manus corpus levat inclinata sedentis,
 si nova subrepens occasio surgere cogit.
 40 abbreviat sompnos oculus vigil. Accipe signis
 oppositis si fetus habet muliebre sigillum.
 Emeriti iam, Musa, stili suspende laborem,
 otia dum fessos reparent inducta iugales
 et dediscat equos currus temone supino.
 45 respiret calamus. iam sint optata quietis
 munera defessis. cessent manare fluentia
 fontis Adamatici, Parvipontana columna
 submissim deponat onus. innecte coronam,
 tiro recens phisicae, tu qui nunc primo novello
 50 naturae limen pulsas pede, qui rudis optas
 amplecti secreta fisis, tua commoda pensans
 profectum dimensa tuum mea Musa laboris

2334 motis *d* || 2335 distillans (*sic*) *bd* || 2336 tenti *b*:
 certi *d* || 2337 auxiliatrix *d*: auxiliātis *b* || 2339 subrepens *d*:
 surrepens *b* || 2340 abbreviat *d*

2342 *rubr.* Verba auctoris egidii *b*, Petit licentiam auctor
d | Emeriti *d*: Metrici *b* || 2344 et *d*: dum *b* || 2345 iam sunt
d, assint *b* || 2346 cessent *etc.*: *id est cesset labor limae rhetoricae quam debemus scholae Parvipontanae Adami Anglici* ||
 2347 adamantis *b*, adaratici *d*. *latet nomen Adami (cf. Du Cange s. adamatica arbor paradisi). cf. Musandini . . fluminis de ur.*
 341 (Pindarici fontis *Hor. epist. I, 3, 10*) | parvi pontana co-
 lumna *b*, parvi poritana colona *d* || 2348 submissum deponit
 (depoit) opus hon⁹ (*sic*) *b*, summissum deponat onus *d*. *fort. l.*
 submissim | innecte *scil.* mihi || 2349 tiro: *cui fatur* tiruncula
 Clio *etiam Eg. de puls. 244* | tu *b*: cum *d* | prima *d* || 2350
 nature limen *b*: nunc lumen (?) *d* | pulsans *d* | qui rudis optas
b: sacra voluptas *d* (!) || 2352 musa: causa *bd* (*cf. v. 1*)

suppeditavit onus. ergo qui morsibus instet
 obliquis si livoris detractio nostrum
 2355 subsannans condempnat opus, si forte cachinni
 materiam quaerat, tu promptus verbere verbo
 sis mihi pro muro, gladiis accingere iura
 si nequeas sermone meae defendere causae.

2353 honus (*iterum*) *b* | qui *b*: si *d* || 2354 noster *d* || 2355
 condempnat: *sic bd* || 2357 accingere: *sic succingere puls. 246* |
 iura *bd* || 2358 mee *d. cē b*: meam *d. causam d.* *Sequitur in*
b Explicit viaticus egidii, *sed d novem adhuc addit versus, qui*
alteram contineant clausulam frigida imitatione factam ad men-
tem prologi carminis Egidiani de comp. med. IV, 59—69. cos
exhibet Dar. p. 195:

Zoile, nunc tecum mihi sit sermo ultimus. alta
 livor adit, virtutibus invidet, ardua carpit.
 si mea livore perstringis carmina, monstras
 hoc ipso quod laude nitent, quod laurea nostri
 carminis extendet laudis decus. ergo repone
 spicula livoris. nam quem prosternere livor
 nititur extollit, et quod nocet expedit hosti.
 cum laedit sanat, cum saevit verbere mulcet,
 cum culpa culpam redimit, cum crimine crimen.

TABULA MORBORUM

CARMINIS EGIDIANI

rologus ('Aude aliquid' ...)
igna quattuor humorum abundantium

flegmatis insipidi (naturalis) 21

salsi 35

dulcis 40

acetosi 45

vitrei 52

sanguinis 62

melancoliae 71

colerae 79

f. Plat. II, 6) cephalaea 95

I, 1) frenesis 139

I, 2) litargia 166

I, 5) mania et melancolia 202

I, 4) { apoplexia 296

{ epilempsia 342

) scotomia 425

II) dolor oculorum 454

V) dolor aurium 493

VI, 3. 4) dolor dentium 514

VI, 1. 2) fetor oris 565

V, 1) fluxus sanguinis e naribus 580

) coriza 615 (cf. Barth. C. S. II, 109)

PRACTICAE PLATEARI

(ed. Lugd. 1595: ubi rubricae tractatum eorumque capitulorum numeri sunt ex additione editoris)

Prologus ('Amicum induit' ...)

Tr. I de febribus (ab Egidio ponitur ad finem libri, ut in passionario)

Tr. II De egritudinibus capitis

1 frenesi

2 litargia

3 catarro (cf. C. S. II, 108 om. E)

4 apoplexia et epilepsia

5 mania et melancolia

6 dolore capitis

III Cap. De egr. oculorum

{ Dolor oculorum

{ Fluxus lacrimarum

{ Defectus visus

IV Cap. De passionibus aurium

V De egrit. narium

1 fluxu sanguinis e naribus

2 fetore narium (om. E)

VI De egrit. oris

{ 1 pustulis

{ 2 fetore oris

{ 3 dolore dentium

{ 4 vermibus in dentibus maxillaribus

CARMINIS EGIDIANI

- (VII, 2) squinantis 650 (668, 679)
 (VII, 8) emoptoica 715
 (VII, 7) ptisi 775
 (VII, 6) empima 801
 (VII, 5^a) pleuresis 812
 (VII, 5^b) peripleumonia 840
 (VII, 4^a) asma 868
 (0) sincopis 912
 (VII, 4^b) tussis 940
 (VIII, 5) dolor stomachi 975
 (VIII, 1) fastidium 985
 (VIII, 3) vomitus 1007
 (VIII, 4) singultus 1032
 (VIII, 2) bolismus 1051

- (IX, 1^a) iliaca 1066
 (IX, 1^b) colica 1101
 (IX, 2) lumbrici 1105
 (IX, 3) dissenteria 1123
 (IX, 4) lienteria 1158
 (IX, 5) diarria 1176
 (IX, 6) tenasmon 1198

- (X, 1) apostema epatis 1216
 (0) obstrusio (oppilatio, sclerosis) epatis 1232 (*om. m*)
 (X, 3) ydrops 1273
 (X, 2) ictericus morbus 1312
 (XI) splenetica 1362
 (0) apostema renum 1418
 (XII, 1) diabetes 1430
 (XII, 4) diampne 1438
 (XII, 2) minctus sanguineus 1463
 (XII, 3^a) lapis 1493
 (XII, 3^b) dissuria (scuria, stranguria) 1526

PRACTICAE PLATEA

- VII De egrit. spiritualium
 1 relaxatione uvae (*om.*)
 2 squinantia
 3 raucedine vocis (*om.*)
 4 tussi et asmate
 5 peripleumonia et ple
 6 empimate
 7 ptisi
 8 emoptoica passione
 VIII De egrit. stomachi
 1 fastidio
 2 bolismo
 3 vomitu
 4 singultu
 5 dolore stomachi
 6 apostemate in sto
 et intestinis (*om. E*)¹
 IX De egrit. intestinorum
 1 dolore intestinorum
 iliaco
 colico
 2 lumbricis
 3 dissinteria
 4 lienteria
 5 diarria
 6 de tenasmon (*sic e*
Vrat C. S. II, 280)
 7 emorroidis (*om. E*)
 8 exitu ani
 X De egrit. epatis
 1 apostemate epatis
 2 ictericia
 3 ydropisi
 XI De splenetica passione
 XII De egrit. renum et v
 1 diabetica passione
 2 exitu sanguinis cum
 3 lapide in renibus et
 (et difficultate minge
 4 involuntaria amission
 nae (diampne)

1) hoc capitulum ('Apostema fit in stomacho et in intestir
 in codicibus manuscriptis (Berl. lat. qu. 24, lat. fol. 57) su
 sequenti de dolore intestinorum, praemittitur capitulo de lum

CARMINIS EGIDIANI

- (XIII, 1) gonorrhea 1542
 (XIII, 2) satiriasis 1565
 (XIII, 3) aproximeron 1574
 (0) spasmus 1592
 (IX, 8) exitus ani 1611
- (XIV, 1) retentio menstruorum
 1620
 (XIV, 2) fluxus inmoderatus 1652
 (XIV, 3¹) suffocatio matricis 1674
 (XIV, 3²) exitus matricis 1712
 (0) emorragia (emorroidae *cod.*)
 matricis 1722
 (XIV, 4) sterilitas 1733
 (XV) artetica 1788
 (XVI, 1) lepra 1830 (4 species:
 alopecia 1866, leonina 1880,
 tyria 1890, elephantia 1903)
 (XVI, 2) morphea 1849
 (XVI, 3) scabies 1855
 serpigo 1860

<De febribus 1919 sqq.>

- (I, 1) effimera 1919
 (I, 2) ethica 1950
 (I, 3) (tipica) cotidiana 1977
 (1998, 2008, 2016, 2028)
 (I, 4) tertiana 2046
 (I, 5) quartana 2103
 epiala 2156 } errantes
 (0) lipparia 2158
 (I, 7) continua 2160
 cotidiana 2162
 causon 2184
 tertiana 2210

PRACTICAE PLATEARI

XIII De egrit. virgae et testiculorum

- 1 gonorrhea
 2 satiriasi
 3 aproximeron
 4 inflatione testiculorum
 5 pustulis in virga nascentibus
 (6) vulnere in virga (quod capit. deest in editione: habet *cod. Berl. qu. 24 f. 100a2*, non autem *Coll. Vrat. C. S. II, 329. 330* neque *cod. Berl. fol. 57 f. 176a1*)

XIV De egrit. matricis

- 1 retentione menstruorum
 2 fluxu inmoderato
 3 suffocatione et precipitatione
 4 impedimento conceptionis

XV De artetica passione

XVI De egrit. cutis

- 1 lepra
 2 morfea
 3 scabie
 4 fistula (Explicit Plat.)

I De febribus

- 1 effimera
 2 ethica
 3 interpolata cotidiana (flegmatica)
 4 tertiana (colerica)
 5 quartana (melancolica)
 6 erraticis
 7 continua
 8 emitriteis

CARMINIS EGIDIANI

quartana 2219
 synochus putridus hom-

tonus 2246

augmasticus

2250

(epaugmasti-
 cus) 2250

synocha inflativa 2278

emitriteus 2283

minor 2289

medius 2300

maior 2309

De signis impregnationis 2320—
 2341

Epilogus 2342—2358

Ad finem sic Plat.: 'Executo tractatu febrium de reliqui
 passionibus est agendum. inchoantes igitur secundum ordinem
 et progressum membrorum diversarum passionum prosequamur
 tractatum' (II—XVI).

BREVIARIUS IOHANNIS DE SANCTO PAULO.

Tabula capitulorum ex cod. Ampl. qu. 207 (f.118).

Assiduis petitionibus me ^{kmi} compendiose morborum signa causas et curas in scriptum redigere cogitis. desideris itaque vestris satisfaciens. hunc laborem leto aggredior animo. considerans ipsum vobis simul et posteris fore quam maxime utilem. Exequar autem breviter signa et causas proponens et curas subiciens. ideoque breviarium intitulavi. Dividitur autem liber iste in V. particulas. quarum prima de signis et causis et curis egritudinum universaliter tractatum continet et de exterioribus passionibus corporis. Secunda de passionibus animatorum membrorum et spiritualium. Tertia de passionibus nutritivarum partium. Quarta de morbis generativorum membrorum et scie manuum et pedum. Quinta vero de febribus.

(Capitula libri I.)

De generalibus signis et causis egritudinum.	De fistula.
De generalibus curis.	De morsu venenosorum animalium et precipue canis rabidi.
De varietate signorum.	De incendio ignis et aque calide.
De varietate curarum.	De variolis.
De purgationibus.	De scabie.
De collectionibus.	De pediculis.
De cura collectionum.	De lepra et serpigine.
De cura apostematum.	De morphea et impetigine.
De vulneribus et incisionibus et mala carne vulnerum.	De porris et verrucis.

(f. 128) Postquam assignavimus de exterioribus passionibus que in toto corpore fieri possunt assignemus de his que in quibusdam tantum partibus fiant et primo de pustulis.

De pustulis capitis.	De scrofulis et botrio (<i>al. bocio cf. Du Cange s. bocio</i>).
De furfuribus capitis.	De fetore sub ascillis.
De casu capillorum.	De fissura manuum et pedum.
De ornatu capillorum.	
De ornatu faciei.	

(f. 180b Liber II.)

Primi libri series exteriorum passionum tractatum continuit tam earum que in quibuscumque exterioribus membris fieri possunt ut lepre quam earum que in quibusdam tantum partibus sunt. ut boccei. hic autem liber enodabit passiones animatorum et spiritualium membrorum. Incipiendum est a capite quod est totius corporis radix. sub cuius preiudicio membra inferiora commoventur et quodam nexu familiari nectuntur ministerio naturali.¹⁾ Cum igitur capitis multe sint egritudines. exordiamur a dolore capitis. quoniam sepius accidit...

(Capitula libri II.)

De dolore capitis.	De naribus.
De mania et melancolia.	De coriza.
De frenesi.	De fetore narium.
De lithargia.	De fetore oris.
De scotomia.	De vitiis dentium.
De epilepsia.	De uvula.
De apoplexia.	De quinantia.
De paralisi.	De voce.
De spasma.	De tussi.
De dolore oculorum.	De emoptoycis.
De defectu visus.	De empiciis.
De variis medicinis oculorum.	De ptisi.
De dolore aurium.	De pleuresi et peripleumonia.
De defectu auditus.	De asmate.
De sanguinis fluxu.	De sincopi.

(*fn.*) Reliqua auxilia ex propriis sunt requirenda capitulis. Statuimus enim in hoc opere de singulis breviter agere. licet quandoque decurrens sermo detineri non possit ne huius rei aliquid redeat. hoc enim cogitet qui (*cod. D* cogito quidem) eiusmodi est. quia qui dat de singulis aliquid plurima offert.

(f. 145 Capitula libri III.)

De fastidio.	De diarria.
De bulismo.	De lienteria.
De siti.	De dissenteria.
De ructatione.	De tenasmon.
De vomitu.	De yliacis et colicis.
De dolore stomachi et intesti-	De lumbricis.
norum.	De passionibus ani.

1) sunt Theodori Prisciani verba p. 217, 19 qualia ex Passionario III, 48 traxit Iohannes.

De dolore epatis.	De pilis et furfuribus.
De apostemate epatis.	De lapide.
De ydropicis.	De sanguinis minctu.
De yctericia.	De diabete.
De spleneticis.	De stranguria.
De apostemate et vulnere renum et vesice.	De diampne.

(f. 158b Capitula libri IV.)

De vulnere virge et tumore testiculorum.	De apostemate et vulnere matricis.
De coitu.	De sterilitate.
De satyriasi.	De pregnantibus.
De gonorrhoea.	De aborsu et difficili partu et secundina.
De aproximeron.	De mamillis.
De retentione menstruorum.	De scia et artetica.
De fluxu menstruorum.	
De egressu matricis.	

(*fin.*) Iamque partem nostri propositi in hiis. IIII. particulis explevimus. In quinta igitur particula de febribus exequimur. secundum auctoritates antiquorum. adiuvante dño nrō ihu xpō cuius nutu hoc opus incepimus eiusque auxilio et permissione ad finem usque complebimus.

(f. 166 Capitula libri V.)

De diffinitione et de divisione febris.	De tertiana continua.
De effimera.	De cotidiana continua.
De ethica.	De quartana continua.
De febre putrida.	De interpolatis.
De continuis.	De cotidiana.
De cognoscendo gradu discrasie.	De tertiana.
De dieta et purgacionibus.	De quartana.
De variis accidentibus febrium.	De compositis febribus.
De sinocha inflativa.	De emitriteo minori.
De sinocha putrida et primum de omothono.	De emitriteo medio.
De sinocho augmastico.	De emitriteo maiori.
De causon.	De duplici tertiana.
	De erraticis febribus.
	De epiala et liparia.

(*fin.* f. 179) Ecce iam breviter uti postulatis in compendio signa. causas et curas. omnium egritudinum assignavimus secundum disciplinas nostrorum auctorum et precipue galieni. Vos secundum scripta ista operamini vestra opera dirigente deo omnipotente.

EX BREVIARII LIBRO V

CAP. DE EMITRITEIS

(cod. Ampl. qu. 207 f. 177).

Emitriteus i. media tertiana, quoniam omnis emitriteus fit ex colera putrefacta intus vel extra et fit ex alio humore, ut ex flegmate et melancolia. sunt emitritei III, minor medius et maior. minor emitriteus fit ex colera putrefacta intus et ex flegmate extra, medius vero fit ex flegmate intus et colera extra, maior de colera intus et melancolia extra. in omni namque emitriteo ille humor putrefit extra vasa, qui est materia illius interpolate cui coniungitur. inde est quod in minori emitriteo qui cotidiane assimilatur flegma putrefit extra, unde cotidie fit paroxismus (*sic cod. Darmst. 329, in Ampl. scribitur partyoim*⁹⁾ et cum typo. in medio qui assimilatur tertiane putrefit colera extra, in maiori qui quartane coniungitur putrefit melancolia extra. Constantinus in pantegni dicit (*theor. 8, 6 f. 37 b 1 ed. Lugd. Isaaci 1515*) Emitriteus i. media tertiana. hec enim febris componitur de febre flegmatica continua et tertiana periodi<ca> si sit vera. et post pauca Febris inquit composita ex flegmate et colera i. que vocatur emitriteus si vera sit significationes habet IIII ... et in libro februm idem fere per eadem verba cantat., et deinde (*de febr. 5, 11 f. 224a*) questionem proponit et solvit dicens Si dixerint quomodo possumus noscere tertiane materiam utrum sit extra vasa et amfimerini materiam intra vasa, dicimus quia ... et alibi in eodem libro Ea inquit (*5, 7 f. 221 b 2*) materia que est intra vasa non facit rigorem eo quod est clausa in vasis. et in passionario sic scribitur (*Garipoti 6, 4 ed. Bas. 1536*) Emitritei sunt tres, medius maior et minor. medius est qui tertiane coniungitur, maior vero quartane et minor cotidiane. et iterum Si minor est emitriteus, movetur horis XVIII et quiescit horis VI, medius movetur horis XXXVI et quiescit XII, maior emitriteus movetur horis LX et quiescit horis XII. nec tamen omnes cum quiescunt sine febre sunt.)

1) haec omnia (a verbis 'In omni namque emitriteo') verbotenus transtulit Gilbertus in l. I (f. 57 ed. Lugd. 1510) Compendii medicine sic praefatus 'Hic oritur disputatio quis humor putrefiat intra et quis extra in his (scil. tribus emitritei specie-

Ex his omnibus auctoritatibus et rationibus confunduntur qui barbarum quid dentibus frendent dicentes¹⁾ emitriteum minorem fieri ex flegmate intus et colera extra, medium ex colera intus et flegmate extra, maiorem vero ex melancolia intus et colera extra, et excluduntur illi²⁾ qui habent (dicunt *cod. D.*) minorem (fieri *add. D.*) de flegmate intus et extra, et maiorem de melancolia intus et extra, quia non conveniret eis diffinitio emitritei. scimus revera febrem fieri de flegmate intus et extra et de melancolia intus et extra, sed non que fit (sit *D.*) emitriteus. et de his satis dictum sit et breviter.

Emitriteus minor fit ex colera putrefacta intus et colera extra, et habet XVIII horas in summo labore, in quibus horis de utraque affligitur materia eger. et videtur in falsa quiete in quibus fit molestatio de una materia tantum. et cotidie fit infrigidatio nasi manuum et pedum, et (et *om. D.*) ex flegmate quod putrefit extra.

(sequitur cura, deinde f. 178 Medius emitriteus — Emitriteus maior).

bus). Salernisani enim ponunt in minori coleram putrescere intus et flegma extra... et in hac opinione sunt platearius et iohannes de sancto paulo et ferrarius et dicunt In omni emitriteo ille humor... (*sequuntur verba Ioannis*). deinde subdit Gilbertus Alii magistri omnes nostri temporis fovescentes contrariam opinionem dicentes quod in minori putrescit flegma intus et colera extra, in medio e converso, in maiori melancolia intus et colera extra predictam sectam triplici ratione infirmant et destruunt...

1) *Egidius in commento proprio urinarum (ed. Lugd. 1505 D 8a)*: Fit enim minor emitriteus ex colera putrefacta extra vasa et ex flegmate intra... (*D 8b*) Non hos latet (*sic ed., sed cod. Lips. 1176* nisi nos lateat, *ubi supra corr.* nec lateat uos, *contra Lips. 1213* Non <hos latet *add. al. m. in albo = ed.*>) sententia ferrarii et platearii et magni (*sic ed., magistri Lips.*¹ = *magri L*²) Iohannis de sancto paulo, qui asserebant minorem emitriteum <fieri *L*¹> de colera intus putrefacta et flegmate extra. sed eorum sentencie sunt dimittende et (*sic ed., sed eorum sentencie supersedendo Lips. 1 et 2*) Petri (*Magri p. L*²) Musandini auctoritatem sequimur (*sequamur L*, prosequemur *L*²). *cum Egidio facit et Bartholomeus C. S. II, 761. IV, 349.*

2) *sic magister Copho in practica C. S. IV, 459* Post sanguinem de flegmate est agendum quod intus et extra putrescit et minorem generat emitriteum, nec illis assentimus qui coleram extra et flegma intus esse in minori emitriteo antea (*sic ed.*) assierunt (*cf. 460. 464 et II, 95. 98*).

EX GLOSULIS AFFORISMORUM SECUNDUM MAGISTRUM CARDINALEM

(prologus cod. Basil. D I 16).

Vita brevis est ars vero longa. Corpora humana continua resolutione resolvuntur. cuius causa est triplex. una est debilis coagulatio, ex qua coagulata sunt. unde¹⁾ non habent fortem virtutem, ut possint resistere virtuti dissolventi, sicut mineralia propter fortem coagulationem resistunt virtuti dissolventi. unde Avicenna 'Utinam corpora nostra essent mineralia, ut non ita cito dissolverentur'. Secunda causa est quia componuntur ex contrariis, que adinvicem agunt et patiuntur, omnis autem passio magis facta abicit a substantia secundum philosophum, et ita continue dissolvuntur. Tertia causa est elongatio nutrientis a re nutrita. nutrimentum enim receptum in corpore nostro multa inmutatione mutatur, antequam nutriat. digeritur enim prima digestionem et secunda et tertia, et ita multa fit deperditio, antequam nutriens nutriat. relinquit etiam multas superfluitates²⁾ in corpore, que contrarie sunt nature nostri corporis et corrumpunt corpus. ut ergo corpus humanum non dissolveretur subito ab huius modi causis dissolventibus, necessaria fuit aliqua ars retardans tantam dissolutionem, hec autem est medicina.

Est autem medicina nobilissima scientiarum. est enim de corpore humano et de nobilissima substantia, homo enim apud theologos dicitur nobilissima creaturarum. p³⁾ alie scientie aut sunt de rebus generabilibus et corruptibilibus tantum, aut de celestibus tantum, medicina autem est tam de istis quam de illis. non enim solum rectificat dispositiones corporis, sed

1) unde: v^{ti} cod. (*pro vⁿ?*). 2) superfluitates: fr^{tes}.
3) p: sic cod., ut *infra*.

etiam rectificat anime operationes, cum ipsa habeat operam per corpus. et ita est tam de generabilibus et corruptibilibus quam de celestibus. ^{p. 3}scientia est de difficili et bono. ergo que est de difficillimo et optimo est nobilissima, talis autem est medicina, quod patet. est enim, sicut dictum est, de corpore humano, quod dicitur dignissima creaturarum, et sic est de optimo. est etiam de difficillimo, quia est de homine, et ita de causis hominis. nam scire est causam rei cognoscere, et quoniam ³ illius est causa, et impossibile est aliter se habere, ut vult philosophus. difficillimum enim est causas hominis cognoscere, quia causa materialis sunt IIII elementa. cognitio enim eorum est difficillima. causa efficiens eiusdem est homo et sol. homo enim generat hominem et sol, ut vult philosophus. causa autem formalis ipsius hominis est anima, cuius etiam cognitio difficillima est. cognitio autem hominis et motus supercelestium corporum difficillima est. causa autem finalis omnium rerum est homo. omnia enim facta sunt propter hominem, cognitio autem omnium rerum est difficillima.

Vel aliter et melius, ut credo. finis hominis est beatitudo, cuius cognitio est difficillima. licet enim sit finis (f. 1 a 2) omnium aliarum rerum, non tamen alie res propter hoc sunt finis ipsius. et ita medicina est de optimo et difficillimo, quare est optima scientia. et propter hoc non est mirum, si tantos et excellentes habuit auctores, inter quos Ypocrates fuit excellentissimus, sicut Aristoteles excellentissimus fuit in arte dialectica. unde sicut Ar. tradidit de sillogismo in una scientia in communi, ut in libro priorum, in alia magis in speciali, ut in libro posteriorum, ita Ypo. tradidit medicinam in communi in libro afforismorum, magis in speciali, ut in libro pronosticorum, maxima contrahendo ad minima ³, ut in libro de regimento acutorum. nullam autem tradidit scientiam respondentem sophistice, quia in hac arte non est sophistica, quoniam Ypocrates accipiens elegantiora dicta ab aliis philosophis de medicina compilavit artem medicine sub compendio in libro hoc qui dicitur afforismorum.

Antequam autem accedamus ad litteram, videndum est, sicut in aliis libris (cf. supra p. XXV), que sit materia huius operis, que auctoris intentio, que causa suscepti operis, quis titulus, cui parti philosophie supponatur, que sit divisio libri.

1) ^ap cod. (= puta) ut saepius.

2) quoniam (^aqm): sic cod.

3) minima (^am): sic cod. (inperitissimi scriptoris manus ab alia manu, quam semper secutus sum, passim corrigitur, sed non semper).

Causa materialis, ut dicunt antiqui, sunt afforismi sive maxime propositiones que traduntur in hoc libro. hoc autem non est verum¹⁾ ...

1) in sequentibus ubi de titulo citatur (*Pseudo-*) *Oribasius*, de divisione autem libri agit secundum *Bartholomeum* (ubi citatur *Rufus* de tribus partibus et 'quidam' alius de quattuor, ad finem iterum *Oribasius*) et secundum *Galienum* 'cui magis credendum est' (cuiusque 'commentum' plerumque respicit). de *Oribasio* cf. f. 52b1 'sicut vult *Oribasius* qui fuit commentator sicut et G. et hoc volunt etiam glosatores'. citantur *Hippocratis* etiam 'epidimiarum' liber (f. 74b1. 77a1 etc.), *Constantinus* (in *Pantegni* f. 59b2 etc.) et *Ysaac*, *Aristoteles* autem de animalibus sic f. 53a2 'Obicitur etiam de cerebro. quia hoc vult *Ypo.* quod sit frigide complexionis. et alii autores omnes preter *Ysaac* qui dicit et probat quod cerebrum humide et calide complexionis est et dicit hoc auctoritate *Ar.* in libro de animalibus, ubi non tamen invenitur, immo in multis locis dicit quod sit frigide' ... cf. f. 68b1 'et propter hoc *Ar.* in libro de animalibus dicit quod cor est fons sanguinis. vene autem tanquam rivuli' ... (cf. etiam f. 74b2). — f. 54b1 'et tale apostema (herpes) corrodit sive comedit. unde si sit in tybia dicitur a vulgo lupus.' — *Rufus* autem et 'quidam' alius (*Soranus*) citantur ex *Oribasio* (cf. ed. Patav. 1658 p. 5).

NOTABILIA DICTIONUM

a) LATINA.

- acceptus** (sapor = *dulcis*, *sc. si causa est sanguis*) 693. 820 vel *acceptans* 1873. 1901.
- fontis Adāmatici** 2847 (*adāmatica arbor paradisi terrestres apud Petr. Chrysolog. term. 54: citat Du Cange*).
- aemulus** (auri color 2334 — *ur. 143 — cf. colorem auri mentitur 1804*) = *similis* 1265. 1885. 1908. 1941. 1986. 2076 *etc. saepissime*.
- albedo** 857 (*cf. rufedo 844 — glaucedo Plat. in c. de peripneumonia*).
- allia** (*b, allea m, ut saepe rec.*) 735. *cf. ind. Cass.*
- ancharum medium servans** (*matrix*) 1694.
- anhela tussi** 746.
- anulus** (*m, annulus b*) 750.
- anus materie fundit signum** 2149.
- aqueus sapor** 644. 706.
- āsella** (= *assella, ascella*):
a pedibus vel āsellis 1851. *cf. Isid. XI, 1, 65 et indd. ad Theod. Prisc., Muscionem, Anthimum* = *axilla* (*μασχάλη*), *ut anquila* (*Musc. p. 36, 16 = gr. 275, 18*) = *ἀγκύλη ἀγκύλη* (*Rönsch Itala u. Vulg. p. 96*) *Graff I, 140*.
- aurigeus** (*pro aurigineus = icterus*) 1313 (*ab aurugo rec. aurigo Cass. cf. Medicinalis Scarsatus ap. Renzi C. S. IV,*
- 254, Isid. IV, 8, 13. in graeco Viatico Constant. χρυσωμός Daremb. p. 73 cf. Ideler Phys. et med. gr. min. II, 325*). *aurigeus etiam apud Plat. (auriginosus apud Garip.) auxiliatrix manus 2337.*
- stomaci baccatur in escas affectus** 2138.
- caepe: cepe mb** 736.
- spes sit cassata salutis** 412.
- circumstantia** 711. 1429 (*te c. firmet*). 1434.
- cita meta** (= *scita b, ut sit gall. c = s*) 311.
- citrinus saepe**.
- collige** 1526. *sic c. 2322. c. signa 2187. cf. ur. 47 (collige signis)*.
- compassio** 940.
- complexiva potestas** 647. *vis complexiva (= complexio)* 1456. 1823. 1918.
- congenitale pili signum** 2276.
- emitritei conclusio facta minoris** 197.
- consistentia aeris** 498.
- ventris constrictus** (= *constrictio*) 1095 (*sicut conceptus = conceptionis* 1845).
- virtutis contentive** 1730 (*ant. 1, 203, 582*).
- cottana** (*coctana b*) 1394 (*κόττανα Athen. cf. Du Cange s. cotanum, Georges Wortformen*

s. v.). *Simon s. cotana infra*
in kidonia et s. kidonia grece
citonia cotana.
cottidiana (febris) 199 (*rubr.*
1977).
crebrō (*adv.*) 151. 2066. 2077.
2206 (crebrō 69. 129. 135. 556.
676. 2013. 2190 etc.). *cf.* primō
2849. crebrē b (*err.*) 623.
cupidineas sagittas 1573.

debita reddit (venter) 1510.
debita officii 587 etc.
deest (= deest b) 1581.

diana (= venatio) dampnosa 421.
digestiva (*scil.* facultas) 47.
365. 1308 etc. digestiva ...
stomachi ... facultas 979 (*vis*
digestiva *ur.* 112).

discretiva (locorum) 203. dis-
cretivus odororum sensus (olfac-
tus) 305. 616.

distensivo dolori 1412 (= *Plat.*
cap. de splene ventositas cog-
noscitur ex dolore distensivo).

distensio facta pneumatosis
1066 (distēfio b, distenfio m).

distentio (-cō b) simae 1241.
1244. (epatis) 1256.

distillat (b) 1557. distillans
(bd) 2335.

dulcor 633 (m, *ubi pro dulcore*
dulcedo b).

edunt = indicant (*cf.* edent in-
dicium 970) 745. 838. 987.
1044. 1413 etc. (= notificat
841, insinuant 973 et sim.).

edictus (i. editus) ab *egidio*
(liber) m in titulo libri.

effrenis (bd) calor 1943 (*cf.*
Egid. de puls. prol. v. 60. 70.
effrena iuventus 785. volun-
tas 2027.

effusio (= *faex humorum* 843.
910 etc.) 450. 694. 699. 1812.
1869 etc.

emeriti stili 2340.

emergit casus 717.

exactiva fames 51.

excoriat (caumate carnem) 630
(*cf. Rönsch It. p. 191.*)

exardet (voluntas veneris) 1756.

exardent oculi 2200.

fex (faex), feces *saepissime*
(humorum 843. 910. 1062.
1069 etc. sanguinis 1228. epa-
tis 1304. 1899. stomachi 1068.
1125 etc. etc.) = *urina, effusio*
vel egestio.

flamina sanguinis 1868.

frigdor -ōris (*gall. froidure*) et
frigus -ōris *pro metri ratione*
commutantur: frigōre et frig-
dōrem *simul habes* 2029/30.

frigdor bd 2294. frigdore b
642 (fridore m). *pro* frigdor
scribitur fridor m 974 et (*ubi*
fluor b) 852. fridoris mb 914.

frigdor b, fridoris m 947.
1057. frigdore b, fridore m
939. 1206. fridore b, frigōre m

804 (*cf. ind. Theod. Prisc., Sor.*).
frigdore b 1254 (*ubi deest m.*)

sed frigus bd 1919. 2238 etc.

frigiditas (frías b) 1051. (-tate)
1716. in frigidare: in frigidans

(infrías b, in frigidans m) 1059.
in frigidat bd 2156. in frīatur b

1253 (*deest m.*) (frigidare, in-
frigidare *Cael. Aur. v. Rönsch*

p. 170. 205.) *cf.* ferviditas *ant.*
4, 885.

forma (igneae vultus) 2306. (oris
vivida) 2333. forma = *species*
(coloris *ur.* 20. 197. 205. 230
etc.). forma motus *puls.* 59.

generatrix dieta 1665.

grossus *saepē velut* grossa
dieta 1728. 1791. aera grossum
2237. grossi sanguinis 1887
etc. grossior esca 226. 982.

- grossities (esce) 452. 1497.
ingrossata caro 2185. in-
grossat 1310 etc.
- idem: isdem 1428 (*pro metro*)
vel eisdem 1014. 1021. 1457.
1590. 2277. 2286.
- imber: pudendus 782 = pu-
dendi sanguinis 900, ani pro-
fusus 1088, spermatis 1556,
urine 1462.
- incentiva (*acc. pl.*) doloris 101.
incentiva (*sc. vis*) caloris 1497
(*ant. 2, 301. 4, 878*) mali de
puls. 129 (*cf. Rönsch p. 130*).
incentor amoris *ant. 2, 331*.
(*incensiva? vis ant. 2, 881 sc.*
febris).
- incrudat colorem 127 (cruda
colore 52). 1258. *cf. incrudes-*
cere ant. 2, 63 etc.
- inferctus (= *inmixtus*) color
(inficit artus) 1802 (*cf. 1813*
infectus pallore locus). —
segnities inferta 1134.
- infixivus dolor 118.
- inflativa synochus 2278.
- infossus oculus *b* (= *insomnis*
d) 1968.
- infrigidare — *v. sub* frigidor.
- ingrossare — *vid. s.* grossus.
- inöpinus (?) tumor 1300 *pro*
inoppilans?
- imperfectio (sensus) 360.
- inpetuosa iuventus 2204. pul-
sus inpetuosus 462. 471.
- inpinguat (inpingat *m*) 634.
644. 800. 819 (*Rönsch p. 192*).
inviscatos (digitos) 1686 (*in-*
viscat ant. 3, 531 etc. Rönsch
p. 205).
- iugales (= equi *Vergil.*) 2343.
- lacescere (*pro* lacescere *m et*
qui legit latescere *b*) 142. 368.
1103. 2069.
- laevus sexus (*i.* debilior 961
= femineus 888) 163. 196. 2085.
2179. caractere laevo signa-
tus 2111. sexus sinistri 285.
opp. dignior sexus (= masculus
gloss. *d*) 2085, agens 2205
(*cf. ant. 2, 784*), melior 969.
- lavacrum 1945 (*ur. 12. ant. 3,*
1206. 4, 172), sed lavacrum
1919 (*ant. 1, 838. 3, 995*) etc.
(*cf. vers. med. 294/95 C. S. V*).
- lima caloris ariditas 219.
- natura localis (= loci) 714.
- mage congrua 982 (*pro* magis).
hoc materiatur 1494.
- mediatrix vena 1283. volun-
tas 1439.
- mercatur (causam facies) 549.
- mēri (*arab.* = ysophagus) 745.
(meri 'qui ab ore cibum ad
stomachum ducit' *Const. viat.*
4, 1 p. 66).
- moderantia veris 822.
- mōrosus (*a mōra*) 660, mōrosa
palpebra 75, manibus mōrosus
1946 (*i. morantibus*). *cf. Spec.*
sacerd. 'Sis bene morosus et
ad impia facta morosus'
(*Du Cange*).
- mortificat (motus) 344. (mem-
bra) 1461. (vires naturae)
1449. 1741 etc. *cf. ur. 40. 226.*
233 etc. mortificata (matrix)
1752.
- virtus motiva 297.
- muscillago (*pro* mucillago)
31. 1166. 1188. 1644. 1205 (*cf.*
ant. 3, 977. 4, 358. 827. 1025)
ut apud Garipotum 3, 22 Esc.,
Platearium, Archamatheum (C.
S. V, 350. 359) etc. muscilla-
gines = mucilenta parva Pass.
3, 19 Esc. 'Spumosae egestio-
nes' quae dicuntur Hipp. aph.
7, 30 (= gr. ἀφρώδεια) in pra-
ctica Platearii aphorismum ci-

- tantis sic audiunt* (ed. f. 217 in cap. de diarria): fluxus humorum a capite cognoscitur ex egestionibus et ampullosis egestionibus iuxta illud Quibuscunque egestionibus mucilagines ('egestiones et quaedam muscillagines' *Archimatheus l. c. p. 351*) in diarria apparent his a capite flegma defluit'. cf. mucos fundit cum faecibus anus v. 2040. vid. etiam s. mucillagines ind. *Theod. Prisc. p. 525, Cassii p. 245* (ad p. 14, 10. 122, 11).
- nichil 1215 etc. nichilum 1344. annichilando 1500.
- nigrere (nigret, nigrens): 1227. 2126. 2233 etc. (*Plat.*).
- nunccius semper b (nuncius m) 1042. nunccia 1694. 1754. 2112. 2300 etc.
- nervus obstrusus (= nervorum opilatio *Plat.*) 986. 988. matrix obstrusa 1746. epar obstrusum 1232 (epar opilatur *rubr.*). porus splenis obstrusus b 1360 (cf. poro obtuso b 1329).
- pendet ab ore tristitiae signum 2229.
- palliat et velat vitium 567.
- parvipontana columna 2347. — vid. *praef.*
- a pede vermiculus qui nomen sumit (= pediculus a pedibus dictus *sec. Isid.*) 1859.
- pena (= *gravedo, dolor = gall. peine*): pena doloris 1072 (pressura doloris 227), pena morbi 314, pena studii 224 etc., fit pena molestior 2317, minus pena molestat 2311, continuat penam 446. 509, durat pena per ... horas 2116, instat quovis pena die 2049, penam docens querela 1118, penas augmentat 2225 (883), replicat 491 etc. etc.
- pensare: promovere pensa 18. pensans affectus 7 etc.
- periculum 1216. 2032 (pericula 2061).
- petrificat 1500. (cf. nullificatur *puls.* 297 = nulescit *ib.* 289. rubrificato *ant.* 1, 524. clarificare *ant.* 2, 825. rectificat *ant.* 1, 816. lenificans *ant.* 1, 581. crudificat *ant.* 4, 99. 516. *ur.* 236. albificat *ur.* 314. mundificandum *ant.* 2, 356. 2, 838. 4, 509. 512. rarificatum *ant.* 2, 572. 4, 498 etc.).
- praescriptio longi temporis 185. 1625 (cf. *ant.* 4, 605. 2, 339). — 366 signa casum praescribunt.
- prassina 1318 etc.
- pressura ponderis 778, doloris 227, laboris 2289 (*ur.* 89) etc.
- primò 2349 (cf. crebrò).
- proscribere ambiguum 1817. 1808, dubium 630, salutem 897 (cf. 2241) etc. (*opp.* firmare ambiguum 1938).
- pulsatilis vena 702. 1999.
- punctura 92. 1217 (*puls.* 237 *ant.* 4, 398. 536) etc.
- dediscens sua respiracula (*al. receptacula*) sanguis 453. cf. 1624 (*de ur.* 306). respiracula (fumi) 1829, (humorum) *ant.* 4, 274. 421. 1074 (*Plat. c. de splenetica passione f. 219 a 1 de splene melancholiae receptaculo etc.*).
- regitiva virtus 1699.
- punctio reptilis (= serpentis) 1358 (cf. *Du Cange-Dieffenbach s. reptile*).

- laxa residunt vincula 1715.
restaurativa dieta 902.
retentiva virtus 587. 1162 (cf. 1179). 1671.
pretendit fervore rogam 2814.
ructatus crudi 48.
rutilans rufedine 844.
- sacra passio 342. — *vid. gr. epile(m)psia.*
sansugium 866. 'species asma-
tis que dicitur sansugium a
sanguisuga quia ... laborat
in attractione <aeris quem-
admodum et sanguisuga in
attractione> sanguinis' *Plat.*
*in C. S. II, 211 (ubi quae
uncis inclusi om. ed. cf. not.
ad v. 866).*
doloris scorpio 465. puncturae
1217.
cecus scrophularum ... ver-
miculus 1858.
ad instar ... utrū semivacui
(= semipleni) 1291.
senācio 1838 (= nasturtium
aquaticum *Plat. Circa inst.*
litt. S. c. 35) cf. Simon s. sena-
cion (et s. senecion, s. sedum).
cf. not. ad v. senacio etiam
ant. 3, 1095.
sima epatis 1235. 1241. 2074.
opp. gibbus epatis 1242 (cf.
Simon s. Sima epatis vocatur
eius interior pars concava que
stomachum amplectitur gibbo
ipsius opposita).
spatula (*épaule* = scapula *m*)
b 855. 879. spatule *mb* 791.
inter spatulas *ant. 2, 511. cf.*
4, 1503. dolor sinistrae spatulae
usque ad humeros Plat. c.
de ptisi. (cf. Constant., Platear.,
Archimath. etc. Apicius etc.
ap. Rönsch It. 324.)
si corruptum spiracula sumant
aera 222 (= nares). — spira-
- mina (aer subigit nari) 310
(*ubi spiracula b*). non com-
plent spiramina nares 619.
sine sponte sua 1442.
dolor ... acuit stilum (= est
acrior 1421) 536.
stirpitus extinguit 343.
subitaneē (*adv.*) 1460.
succincta fames 1282. suc-
cincta in sompnos palpebra
2175 (cf. 634 sanguis succin-
git ad ictum arteriam). —
succinctis passibus 439.
suspectio mentis 77.
- templum (corporis) 372. (na-
turae) 1830. (animae *ant. 4,*
1327).
testes sexus ... geminos fratres
/1808 (g. fr. *cf. ant. 2, 275).*
Theonini morsus 3 (*ex Ho-*
ratio).
tempora *b* (tempora *d*) 2054.
inculti torpedo stili 15. —
escae torpens affectus 1269.
alibis torpent artus 1260.
— torpida (*b* tabida 1748)
matrix 1765 (torpidus albor
1740).
tumba (*m*, tarda *b*) digestio 975.
- complexio uda 1671.
umbilicus (umbelicus *b*, cf.
ital. ombelico, ombellico, bel-
lico): sic metro cogente 1095.
1131. 2071. unde Poema
anatom. cod. Bas. D. III, 16
De Renzi C. S. V, 184 v. 475
'Dant umbilico simul ilia
nomen et umbo'. sed Hor.
epod. 14, 8 'ad um|bili|cum
adducere'.
- vendicat 114 (*sic semper, sae-*
pissime).
verna (= minister 1578) virtu-
tis spiritus 986.

villos (vulvae) 1742 in villis | sitit arida virga 106 (= ital.
(stomachi) 2040. 1164. 1126. | verga, coda).
cf. ant. 3, 531. ventris villos | viror 1016. 1227. 1802 etc. (ur.
4, 529. 530. cf. 825. | 191. 230. 234 etc.).

b) GRAECOLATINA

quae ob 'metrici compagine nexus' impeditam rationem excusat
ipse (lat. 4, 38 sq.) Egidius

'nomina de graecis quaedam detorta loquelis
nunc nimis extendens nunc sub brevitatem coercens.'

agriaca (icteri species secunda)
1814. (1818) i. e. viridis 'que
s. a viridi mustela interpreta-
tur viridis' (Egid. in com-
mento ur. 206).

ālices: 'alicibus torpent artus'
1260 — ex gr. ἀλόχη (ἀλυσή)
Hippocratis (= ἄλυσμός, ἡκ-
τασμός) vox debetur Constan-
tino Africano interpreti (Apho-
rismorum Hipp. cum comento
Galieni) qui sic (ad
aph. 7, 56): 'Alices ('Halyces'
ed. Lugd. 1527 Articellae) osci-
tationes rigores vinum mensu-
rate bibitum solvit egritudi-
nem.' (Gal.) 'Alices esse dici-
mus in sanis, cum tedeat eos
presentis qualitatis acsi gra-
vantis ... sunt et alices in-
firmis cum non in uno statu
maneant iacendi, sed de alio
situ mutantur in alium. hoc
eis ideo contingit, quia quos-
dam humores nocivos in ore
habent stomachi, non in spa-
tiositate sui sed in suos in-
clusos pelliculos. oscitatio
(in transl. Laurentii 'pandi-
culatio') est cum materia sit

humida et fumosa ventositas,
sicut pulmonis est natura'...
haec ex Galeno (Opp. ed. Lips.
XVIII, 1 p. 167), cuius prin-
cipium omisit ut breviano
solet interpres de nonnullis qui
accus. ἔγραψαν ἀλόχην χάσ-
μην φοίχην ... προσηγόρευεν
ἀλόχην ἦν οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλή-
νων ὀνομάζουσιν ἔλην (vel ἔλον
ut in Hipp. epist. t. III, 769
Lips. cf. Foës Oeconomia Hip-
pocratis Frf. 1588 p. 33 sq.
cf. Hesych. ἀλυσά, ἀλυσήν ab
ἀλόω) ad Hipp. aphor. 7, 56
(= Hipp. l. II epid. t. III, 466
Lips.), unde et Erotianus
p. 41, 15 Klein ἀλόχη ἀπορία
μετὰ χάσματος et Gal. gloss. Opp.
XIX, 75 ἀλυσμόν, ἔπειρ καὶ
ἔλυσιν τινα καὶ ἀπορίαν, δ
δὴ καὶ ἡκτασμόν καλοῦσιν, καὶ
ἡ ἀλυσή δὲ τὰντὸ τοῦτο.

Ex Constantino Salernitano
velut mag. Maurus (Coll. Sal.
IV, 555 De Renzi) in glosulis
aphorismorum 'Alices osci-
tationes etc. Alices dicunt
quidam') alarum extensiones,
nos autem generalius assig-

1) scil. Bartholomeus in glosulis afforismorum, apud quem
unum nominativo etiam casu legitur alix: 'Alices dicuntur alarum
involuntarie extensiones. Oscitationes oris involuntarie apertiones.
Alix autem oscitatio et rigor ex eadem nascuntur causa. ex
fumositate etc. (cf. praef. p. XXIX).

nantes dicimus alices inmutationes unius habitudinis membrorum in aliam, de qua ipsa membra extenduntur... fiunt autem huiusmodi inmutationes de congrua fumositatem nervos infundente... eadem fumositatem nervos in lacertis maxillarum aggravante fit oscitatio... *Constantinum sectatus etiam translatorum celeberrimus Gerardus Cremonensis* († 1187), *qui habet alices et oscitationes etiam apud Avicennam* (*Canonis l. I fen III doctr. 2 c. 13 ed. Ven. 1505 f. 51b*: 'Alices sunt propter superfluitates que in musculis congregantur et propter hoc multum accidunt post somnum... oscitatio vero motus est alicum que accidunt in mandibularum musculis et thoracis' cf. *ib. c. 9 de lassitudine ex qua 'extensiones alarum' sic* et *apud Rasim in t. II Almanzor. (Opp. Mediol. 1481 f. b, 5³)* 'alicum quoque et oscitationum multitudo' in *disputatione de repletionem* ('secundum foramina' = 'secundum vasa' Io.), *qua utitur in Breviarii sui ipso principio* (I, 1) *Ioannes de Sancto Paulo Egidii coaetaneus*: 'Generalis causa morbi est duplex repletio et inanitio... Eius vero que secundum vasa repletionis signa sunt hec Corpus plenum... et color rubeus, sine causa manifesta alices oscitationes, gravitas memorie... sompnus multus' etc.

In arabica aphorismorum cum commento versione (Honeini of Steinschneider in *Archiv. Virchow. t. 124 p. 120*

sq.), *cuius antiquum quidem non mihi suppetit exemplar inspiciendum, teste collega meo Berlinensi Ludovico Stern pro ἄλωνα est 'qalaq' (in cod. Berl. ar. Wetzstein II, 1188 f. 124, ut fusāq in cod. ib. 1183 f. 32a): hoc idem fere significat quod ἀνοξα (μετὰ χάσματος) Erotiani. sed graecum ἄλωνα qui exprimit Constantinus scribens 'alices' nonne cum ex arabico exemplari transtulit, simul inspicit et graecum? quod scilicet ignorantes iam Salernitani (teste Mauro) 'alarum extensiones', de quibus legerant Avicennam, intelligunt alices. sic iam Simon Ianuensis (s. v.) Alices sunt extensiones omnium membrorum que involuntarie sunt maxime post somnum, ut quibusdam placet ex gravi fumositatem flegmatis ad membra proveniente. atque ita factum est ut Franciscus Raphelengius (qui inter fontes ipse recitat interpretes librorum arabicorum velut Avicennae et Alcorani p. 37. 41 etc.) in *Lexico arabico* (Leidae ex officina auctoris 1613 fol. min.) sic statuatur p. 423 s. 'mātā pandiculari extendere de more eorum qui a somno expergefiunt [facere alices, id est extensiones omnium membrorum. Interpr.]' et s. 'tāmāṭṭī alices pandiculationes'. hunc simpliciter repetit Mathias Martinus 'servus Iesu Christi in schola Bremensi' (v. *Lexicon philologicum praecipue etymologicum Bremae* 1623) col. 36, utrumque Du Cange qui addit 'An ab ala?', quod*

- nihil esse mihi demonstrandum fuit. restat tamen scrupulus. nam si manifestum quidem est Constantinum monachum Casinensem, cum ad Asonem scriberet vitasse arabica, graeca multa usurpasse nomina medica medicorum Latinorum sermoni dudum appropriata¹⁾, si revera novum eius fuit et inauditum unde sumpsit alices? ex ipsa credideris versione Honeini. attamen in recentibus quae Berlinensis bibliotheca exhibet aphorismorum exemplaribus, graecum vocabulum minime illud servatum est sed mutatum et varie quidem mutatum, neque codicibus eis ipsius Galeni apud nos commentum comes accedit sed aliena ex eo fabrica et varia.
- alopicia (leprae species) 1866.
- analempsia (analensia) — vid. epilepsia.
- anastomāsīm 718 cf. ant. 1, 315. 520 ('venae apertio' Lex. Alf. cf. Alex. apud Simon.).
- apostāsis (metri ratione habita ponitur pro apostēma) 803. 840. 945. 1067. 1173. 1199. 1214 etc. gen. apostāseōs 1093. 1163. 1216. 1539 (ur. 95. 114. ant. 1, 648 etc.) gen. apostasis 1499 (ant. 1, 638 etc.). apostase 1362 (cf. Lex. Alf. 'apostema apostasis idem et interpretatur collectio'). cf. Foësius Oecon. Hipp. (1588) p. 82.
- aproximeron 1576 (= tentia veneri actus ex Passionario ubi 'aproxion' ex Escol.). cf. naragne (arane b) 433 (aranea).
- artētica 1788 (= art. ἀρτῆτικὸς) cf. ant. 3, 123. artēticus ant. 3, 610. artētici 1, 846. pilularticae 4, 268.
- ascliten acc. 1289 (Sim. chlites vel ut greci ab aschos quod est ut lato Paulo). asquites 692.
- asma (ἄσθμα) 904. asma asmaticos 887. 898 (ant. 95 etc. asmatici canturia! ant. 4, 999 cf. Sim. asma coll. Paulo et s. a est 'disnia' quaedam Plat.).
- augmastica (= ἀυγματική) aetas 165. 826. febr. ('species sinochi' Sim. cf. augma (ἀυγή) 1 ant. 1, 869 (ubi agma) s. 'augma ab augeo autum' (! cf. Lex. Alf.). (2246) tres species (Pas. 'homotonus' (2246 = vos), 'augmastica' (2247) tertia (2250 'epaumast' cf. Sim. s. 'epaumast' ἀπαυμαστική).
- bolismus 191 (bolismi 1051. 1122. 1383. cf. Sim. 'Bulimos vel vulimo

1) et vulgari quidem usu formata velut tenasmus ileon 10. in caumatibus spasmus aut tetanus 13. cr (κρεμνώδεις) hypostases 32. flegmone 17. nephreticam: periplemonia phrenesis pleuritis 11. hemorrhagia 22. h. 19. 20. spachilon (σπάχιλον!) 51. squinante 50. diaria stranguria peritoneon 40 etc. etc.

- grecus, nos vero bolismum dicimus et est fames vaccina'. *ital.* bulimo (vel fame canina), *gall.* boulimie (*βουλιμία neogr.*)
- caractère levo 2111. *ur.* 126. *puls.* 177. *ant.* 2, 390. 3, 362. 592. 4, 467. 1230 (*ital.* carattere), *nom.* character 4, 1423.
- catarrus: catarrhi 779. catarro 802. 944. catarrum 1197 *etc.* 'grece kataris' (*Simon* s. catarrus *cf.* s. kataris = katarrois *Alf.*).
- cauma (pro călor) 534. 626. 935. 1011. 1081. 1940. (cauma febrile) 852. 800. caumatis 661. 886. (caumatis ardor) 1052. caumate 110 *etc.* *ur.* 59 *etc.*
- causon (καύσων) 2184. cum causōne febrem 2216. causōne *ant.* 2, 868 *etc.* *cf.* causonidem *ur.* 195.
- cēphalēa 95. 1406. cephalēē 980. 978. *sed* cēphālēam *ant.* 1, 759. 859. 4, 543. cēphālēicis 2, 600. 'cefalea grece a kephali quod est caput' (*Simon* *cf.* *Alf.*).
- chī(y)mus (= humor) saepissime (nusquam 'cimus').
- cīragra (χειράγρα) nodosa 1790. 'ciragra a cir quod est manus, artetica manum occupans' (*Simon*).
- porus cistis (*gen.*) 1342 (κύστις). cistis fellis porus alter 1347.
- cōrī(y)mza 616. 639. 'fluans reumatis proprie per nares' (*Simon*).
- cotana — *vid.* lat.
- crimna (in fundo urinae) 1959 *cf.* *ur.* 181 (unde crinnoides *ex Theophilo Egid.* *ur.* 218. 285 sicut *Constantinus* *etc.* = κριννιδής. *cf.* *Sim.* s. krynoides, *Alf.* s. 'crimna sunt grosse partes tritici male moliti'. *v.* l. 'crinna'. *cf.* *not. et Foes. Oecon. Hipp.* p. 355 sq.
- crisis (*gen.*) 583. *sed* crētica hora 1462. 2183. 2232 crēticus dies 1323. 2207 (*cf.* *Simon* s. 'creticus').
- diabetes 1430 (a quibusdam diarria urine appellatur *Barth.* C. S. II, 311.
- dīābrōsis (διάβρωσις) vel (bi-syll.) djābrōsis (ubi, ut innuit *Simon* sub y, 'pro consonante accipitur' y, sicut in yera pigra = gera pigra): corrosio vene dyābrōsim faciens 738, dyābrōsim vene (b) 1467 *cf.* diāphōrēsim 4, 504. *sed* dīābrōsim 1, 520. 533 *etc.* (de erroneo 'dya', pro 'dia' *Sim.* s. 'dia'). 'a greco vrosis vel brosis quod est edacitas comestio' *Simon* (qui vocem citat ex *Alex.*). 'per diabrosim i. resudationem' *Plat.* in c. de emopt.).
- dīāfragma 744. 757. diafragmatis 874.
- dīampne (diapne *Pass.* ex *Escol.*, unde *Plat.* *Io.* *cf.* *not.* ad v.) 1438 (διαπνοή). *cf.* disnia (*Plat.* *etc.* *cf.* *Sim.*) = δύνωια.
- dīarria 1177.
- dissenteria (m, dissinteria b) 1123. 1168.
- dissūria 1527. strangūrē *ant.* 4, 1312.
- drīmifāgia (*plur.*) 221. 1196. 1837. *sed* drīmifāgiis 1181. sunt 'acuta cibaria' *Simon* (ex *Alex.*), 'acrimonia' *Alf.*
- effimeram 1919 (*Sim.*).
- elefantia (= lepra) rubr. 1830 *cf.* 1905 (quarta species).

- embrio (nom.) 417. 1848 (ἐμβρυον, ital. embrione).
 ĕmitrītēi 197. ĕmitrītēus 2283. 2309. ut ĕmitrānēum ant. 2, 648. 3, 889. 4, 617.
 ĕmoptoicam (emthoicam m) 716. 772. cf. Simon 'emoptoicus'. emoptois (gen.) rubr. m 716. cf. Simon 'emoptois sanguinis sputum'.
 emorrois (Archim. C. S. V. 356 — plur. emorroide ib. IV, 302 etc.): emorroydis 781. (pro emorraie) emorroydas (rubr. emorroydarum) 1722. cf. Sim. 'emorrogia fluxus sanguinis'.
 empicus (ἐμπικός): empīcos 801. cf. empīcis ant. 2, 545. -cos 2, 706. 3, 1066. -cum 3, 1122 etc. empici morbi 3, 1186. 4, 1005.
 empīma (ἐμπόημα) 802 (rubr. empimatis, -te). cf. ur. 177. ant. 3, 747. 930. 1121.
 ἑπαρ (ἑπαρ) ĕpatīs 745. 765 etc. epaumaticus (ἐπαυμαστικός) — vid. s. augmastica.
 ĕpīala (ἑπιάλας Hipp.) 2156 (= Io.).
 epilepsia rubr. b 342, epilepsia rubr. m 842 (847. 854. 858), sicut analensia rubr. m 349. 355. 862. catalensia rubr. m 356. cathalempsia rubr. m 350. 369. cf. Pussion. ex Escol. 3 'Epilepticorum (-lenticorum) genera sunt tria analempsia, epilepsia et cathalempsia' (codd. Aug., SGall.).
 ĕthica (sc. febris) 1950. (ἑπτικός) ĕthicis ant. 2, 541. 553. 4, 951.
 fantasma 431. (fantasmata curae ant. 3, 879. f. melancholici fumi 4, 1037. fantasticus error 4, 454 etc. fantastica virtus 206 (ant. 1, 224. 4, 1343).
 fisis (gen.) 2351 — vid. s. ph (in Not. c).
 flegma: fleuma m 642 (fl'a b, ut semper fere mō) et b 1203. flematis b 1654.
 frenēsīm 189 (φρένης). sed nefrēsīm (cf. ur. 237. 263 etc. ant. 2, 818. 3, 666 etc.). frenēsīm diabetem ur. 57 (bis) 70. 231 etc. ant. 1, 831. 4, 372. 376. 385. 480.
 gonōrrēe 1544 (γονόρροια Simon s. 'goni' et s. 'gonorea fluxus seminis sed grecus gonoria dicit'). cf. ur. 301. ant. 1, 522. 580 etc.
 ictericus morbus 1812 (ictericia Plat. etc.).
 ydrops vel ydropisis: ydrōpēm 1298, ydrōpīsīm 2187 (cf. ant. 4, 1010 etc.). ydrops 1273 (ubi ydros m, ydropisis b) cf. ant. 1, 862. ydropisis (ut Plat. etc.) ant. 1, 475.
 yĕra (duobus syllabis profertur per i consonans, unde et gera scribitur. itaque hec yĕra ant. 4, 1460. 1492 = (de) yĕra 4, 1405. yĕralōgōdion yĕrapīgra (ubi pīgra semper cf. 4, 76) 4, 1506 etc.). yĕronoxa 820 (= sacra passio 842) vel yĕronoxon (Io., Alex. ap. Sim. s. epilepsia etc. cf. macronoxia Pass.). 'per i vocale scribi et proferri debet ... iera ... trisyllabum' Sim. s. iera.
 inops (οἰνωψ, οἰνωπός Aristot. p. 792 b 6. 812 b 6. cf. Rose Anecd. I p. 153, 23. Foes. Oecon. Hipp. p. 448 b) b 1227. 2257. 2260 = Inōpos m 1227, d 2257. 2260 (Inōpos Eg. de ur. 198 [cf. not.], ubi inops Gud. cf.

- Plat. etc. et sim. caropos etc. ur. 92. 110).*
- ypocondria** 813. 1487 *etc.* (ypocundrium *Archim. C. S. V, 362 etc. et Sim. s. ypocondrium*).
- yposarce** (*gen.*) 1282 (-che *rubr. m.*).
- ypostasis vesice** *b* 1428 (*pro apostasis, ubi apostema Const. in viat.*).
- ysmon** (*acc. ἰσθμόν*) 650. 680 (= fauces *Plat.*). (*dat.*) ysmo 670.
- ysophāgus** (ἰσοφάγος) 759. *Sim. s. isofagus.*
- kylis** (quilis *Ps. Maurus C. S. III, 5 ubi ad quilim venam. a quili vena Plat. C. S. II, 229 ubi in ed. male a vili vena*) = κοίλη φλέψ (*nom.*) 745. 1465. 1486 (*cf. ur. 201. (gen.) 764. 901 (ur. 266. 270 vene kilis).*
- Yenteria:** (Yenterie *ant. 3, 968*). Yenterico 1158 (-cos *ant. 3, 1004*).
- lipothomiam** (*b, lippothomiam m*) 926. lippotomiam *b* 1706. lippotomie *ant. 2, 488 etc. Simon s. 'lippotomia sincopis ... grecus lippotymia (λεποθυμία) dicit' (cit. Cass.). Alf.*
- lippāria** (*b, liparia d*) 2158 (λειπωρία *Hipp.*).
- litargia** 166.
- mānia** (μανία): mānia pestis 202. *sed ant. 4, 545 vim frenat mānie turbantis regna sophie (item 3, 868. 1157. 4, 71. 93. 545).*
- melanchiron** 1316. *Simon s. v. 'pro ictericia nigra reperio'. Alf. s. melan.*
- melancolia** (*rubr.*): melan-colice ... pestis 202.
- migaleodis:** *a μυγλή (pegaleontis b, pegalilontis Plat.) 1314. cf. Egid. in commento proprio ad urin. 206.*
- morphēa** que vario distinguit membra colore 1849 (*cf. ant. 4, 1374 etc.*). 'est alba immutatio cutis' *Plat.*
- nōthus** (νόθος): nōtus *m* (natus *b*) 858. nōtha *b* 1409, *sed nōtha (b, nova d) materies 2100. (notha causa puls. 164).*
- (h)omōtonus (ὁμότονος) — *vid. s. augmastica.*
- orthomia** 86 (= orthopnia *Esc. ubi ortomia cod. Cas., cf. dispnia, disnia).* *cf. Sim. s. ortomia (et s. asma).*
- sudore palestre** 777.
- pārālŷsis** *ant. 2, 604. 612. 3, 1129. pārālŷsis 3, 942. 1138. 4, 92. 276. 1353.*
- a pēdicon** differt 1708 (*cf. not.*). *nom. pedicon Plat., Simon s. v. (ex Alex.). cf. acc. ur. 58. ant. 4, 608 etc.*
- peripleumonia** *nonnisi in rubr. ad v. 840.*
- peritonēon** 1512. *ant. 4, 1310. (Plat. C. S. II, 318 = ed. cap. de lapide).*
- plectōra** 823. 898. 912. 1474. 1656. 1727 *etc. (cf. Alf.).*
- plectōricum corpus** 330. 588. 1602. 1746 (*cf. Sim. 'pletoricos plectoricus' ...).* *cf. ant. 4, 249. 1502 etc. (plectora codd., ubi plethora Choulant = πληθώρα).*
- pleurēsis** (πλευρίτις, πλεύρησις, pleurisis *Isid.*) 812. 830 (*ur.*

- 176 *puls.* 221) etc. pleurētici 945. *ant.* 1, 367. 2, 565 etc. (Simon).
- pneumatōsis 506. 1067. 1086. 1362. 1411. 2025 etc. Simon s. v. (ex Gal. Orib. Alex.) = ventositas.
- pōrus (πόρος) obstrusus (fellis, splenis) 1329. 1342. 1360. porisque reclusis 1948. emfraxim pororum 4, 906 (cf. conclusio pororum ap. Const. viat. 7, 14). claudens vitales poros *ant.* 2, 144. Sim. s. 'pori sunt foramina tam cutis' etc. (cit. Paul.).
- porgesmos (= priapismos, satyriasis) 1566 (cf. not.) ex Const. viat. 5, 2 (moriaphismos in Pantegni ed., ubi priapiscus Steph.).
- ptisāna (= πτισάνη) 1234. 1237 etc.
- ptisim 776 (φθίσις). tīsicis *ant.* 2, 541 etc. tīsis 3, 1122. tīsis et tīsici semper *ant.* (cod.).
- (quinantis =) squinantis 650. 668. squinance gravatis *ant.* 2, 208. 3, 71. 908 (diff. sinancis cf. Simon s. 'quinanchis' et s. 'sinanchis', ubi ex Paulo distinguuntur sinanchis para-sinanchis, et quinanchis para-quinanchis, σινάγχη, κινάγχη) = squinancia (Const.) Plat., Io. etc. et rubr. Egid. 650 (Isid. codd. sinancis, sinancica passio Cass. 37). — Platearius distinguit tres species Hippocraticas (Foes. Oecon. Hipp. p. 363): prima vocatur 'quinantia' et est pessima = Hipp. in prognost. (quem citat et Ioannes cum Constantino) κινάγχη I p. 114 Lips., altera 'squinantia' proprie, tertia 'sinantia' (Plat. in C. S. II, 201).
- scēma 776. 777 (sua scemata mutans). 850 (scema iacentis opp. sedentis). *ant.* 4, 182 etc.
- sciatica 1791 (scil. 'dicitur scie passio' Io. cf. Simon s. 'scia inde sciatica que grece dicuntur ischia et ischiasis') = scifarum passio 1790 (sciasim *ant.* 3, 718. ciasim 4, 268. sciadem 4, 1236).
- sclērōsim 1250. 1744. 1766. sclirōsis indurat *ant.* 4, 931. scliroma *ant.* 4, 97.
- scothomia 441 (rubr. 425. 444). *ant.* 1, 434. 467. 4, 93. 615.
- scotōsis 425 (= scothomia rubr. 425). scotosim 1, 466. 4, 259. 1035 etc. scotōsi 1261.
- scūria (λογόπλη) 1528 (codd. Cass. p. 115, 13).
- sincopat artus 340. dolorem 509 (vite sincopet usum *puls.* 274).
- sincopis (συνκοπή) 341. 912 (*puls.* 368. *ant.* 1, 569). Sim. s. 'sincopis gr. concisio ... Cass. Felix exponit amputatio' (v. Cass. ind.). acc. sincopin Barth. C. S. IV, 332 etc.
- sinthēsis (σύνθεσις) 72 (m). sintēsis 1267 (b). cf. *ant.* 4, 337. 1151. Simon s. 'synthesis et atrofia idem ... extenuatio ... unde syntheticus extenuatus'. — sintetici 993 (m). 880 (b). contra synthetici 993 (b). 880 (m).
- sinthōmata (sic semper = Plat. etc.) 19. 21. 788 etc. etc. sinthōma 556. 1200. sinthomatis 622. 1325.
- spasmus 1592 (tetanus 1596, emprostotonos 1593, opistotonos 1594).

squibala (σκόβαλα) 1090. *ant.* 4, 258.

squinantis — *vid.* quinantis.
staltica virtus 1144 (*cf.* Simon
'gr. stiptica').

stomac(h)us: trahit a stōmacho
sibi nomen stōmat(t)icon *etc.*
ant. 4, 572.

tenasmon (τενεσμός) *sic semper*
(*nom.*) *Const.*, *Pass.*, *Plat.* *etc.*:
tēnasmon (*nom.*) *ant.* 4, 536.
659. (*acc.*) 1198 (*ant.* 1, 413.
3, 948). tenasmi (*gen.*) *in rubr.*
1198. de tenasmon *Plat.* (*cod.*
Berl. *et* C. S. II, 280), *item*
Curae Petroncelli C. S. IV,
303 = *Mag. P. Coll. Vrat.* C. S.
II, 282.

tetratēus (febris quartana):
tetrātēi 2112 (*cf.* *ant.* 2, 471.
3, 1044 *etc.*). notham quadri-
duanam *ant.* 4, 411.

thorax 757. thorāci 736 (toraci
b). thorācem *ant.* 4, 1129.

timpanitis (*gen.*) *rubr.* 1298.
timpana (*pl.*) 1298.

ti(y)ria *Plat.* = *leprae species*
quam tyrus denominat 1891.
'a tiro serpente' *Copho* C. S.
IV, 502 (*Const. viat.* 7, 17).
Barth C. S. IV, 363. *ant.* 4, 565
pestiferum virus quod scorpio
vipera tirus ingerit ... *cf.*
tiriaca 'denominata a tiris
serpentibus' *sec. Const.* *in Pan-*
tegni X 2, 4. 5). *cf.* trociscos
tyri *in Antidotario magno* (*cod.*
Bas. f. 109b. 111a).

trachēa (τραχηά) 752.

triteus (τριτεύς) tertiana: tritēi
2046. 2150. 2210.

typicum morbum 2008. tipice
febris 1978. (*ant.* 3, 719. 1034.
1217. 4, 727. tremores 4, 1309
vel horrores typicos 3, 1124.
typici rigoris 4, 398.

typus 2294 (*ant.* 4, 394. 399 *etc.*)

c) GRAMMATICA VARIA.

h aspirationis nota non pro-
nuntiatur (hābito = abito *in*
versibus differentialibus Hen-
rici curialis) nec scribitur *in*
graecis (epar ydropisis, ypo-,
emo- *etc.*), modo scribitur
modo mittitur *in latinis*: he-
bes *m* 83, ebetat *bā* 2100. —
exalat *b* 1949. — yrūdo *b*
(hyrudo *m*) 774. — yemps *b*
(hiems *d*) 2178, *sed* hiemps *b*
(hiems *m*) 958. — yemalis, -li
b (hiemalis *m*) 531. 1811. —
yantis *b* (hiantis *m*) 618.

male additur: habunde 1480,
habundans 696. 1546 *etc.* —
inhundans *m* (non *b*) 768. —
honuste *b* 1691, honus *b* 2348.

2353, honerosa *m* 50 *etc.* (*ut*
antiquitus in humor).

ē simplex hac aetate scribitur
pro ae, æ, ē atque Egidii sunt
versus hi, non qui nusquam
nec ipsi visus est Aegidii.
attamen nunc ego, licet in-
vitus et iam sero paenitens
consilii, ae latitans declina-
tionis casuum plene exscripsi
'commoda pensans non lau-
dem'; ita scilicet ut serva-
verim pena, cena, palestra *etc.*
(etiam triteus), sicut ubi pro
oe fedus, fetor, fetidus.

i = y (Simon 'i habent Greci
duo vel tres ... ita ... iota ...
ypsilo ... nos y grecam <—

- camus. habent tres diphthongos que semper i sonant' scil. ei, oi, yi) idem valet non solum in graecis sed, nata inde confusione, etiam in latinis: yemps (b 2178, d hiems), yrudo, ylia, ymber (m 921), yantis (b) etc. — ysmos, dyafragma, dyeta (m 902), girum (m, gyrum b 438), chimus (chymus 328. 610 etc.). eiusdem in his scribae usus pro lubito variat.
- y consonans: Simon 'hoc sciendum est quod numquam y pro consonante apud grecos accipitur', sicut apud nos scil. latinos accipitur in yera (= gera, de quo supra) etc.
- c ante e, i pronuntiatur = s (ab- cis = absis in metris Henrici).
 sc = ss: lacescere (s. v.), dis- cipat b 2113, ascella (s. asella).
 ss = sc: accessit m 131 (= acescit), possit b 2172 (= poscit). cf. ossitatio Constant. etc.
 sc = c: scita b 311 (= cita).
 sc = cc: muscillago (s. v.).
 x (cs) = s (ss): ieronoxa (s. v.), faxus d 2141 (= fas- sus), putrix mb 571, bd 2079 (= putris).
 ss = x: infissus d 1922 (= infixus b), parossismi d 2121 (= paroxismi). — sin- thesis (= sintexis).
- u post c (q) et g tuetur pro- prium sonum consonantis c (= k) et g (non pronuntiatur): locuntur (b = loquuntur m) 166. 614, loquitur 140, et falso loquatur m 680 pro locatur (contra calens 91 pro squalens 789, ut squalida m = calida b 783 cf. 1240). squibala (σκήβα-
- λα) 1090, quilis = kilis (s. ut quilus = kilus (χολός), (cf. supra gr.). lingam n inpingat m 634. 644. 81 pinguat b), piguis m ugues m 188. sagnis n (= sangs b), lingua = linq etiam pugna b 1471).
- mp ante n, s, t: autur 135 (m), autumpni 287 (m), dempnat 2355, solempne sompno 144, sompnos insompnos 2192, insoi 1267. — hiemps 2178 (promptus 270 (m), atten b 1687 etc.; sed promptus per b (270. 1757. 2065. emptus (errore scribentis) lumptas b 1753 pro vo. vel voluptas).
- ph pro vulgari f tenetur dum, velut in cepheale phas 1905, limpha 1498. phea 1849, scrophularum phisice 678 (mb), 170 2349 (sed fisis 2351).

In verbis composit

- ad praepositionis assimilat sonans plerumque simple. geminata) scribitur, consi- sius quidem poetae mu- rationem. — abbreviare 9 sed abbreviata m, 1230 1508 (b), 1588 (b), 175 2340 (db). — affigere 9 378 (m, affligit² b), sec- git bd 2252. — aggravat (m), sed aggravat 2297. — anichillando 1500 (aproperare 542 (mb). — priata 20 (m). — asueti et 442 (m, assuetus b). (b). absunt 956 (pro a m, ubi assunt b, ut :

1055. cf. assistit *b* 1263 (*deest m*). abstringere (*pro adstringere*) *b* 255. *ubi* astringere *m*. com- semper aut per 9 compendiose scribitur aut breviter ē-, cō-.

ex-: exuperat *m* 1075 (*ubi* exsuperat *b*, ut 1691. 1760). *ubi* longam requirit metrum, assumitur exuberat (*humor de ur.* 157).

in-: ante *m* et *p* (*si non i*-) scribitur in- (*sic etiam* inperio *b* 1620, *ipium mb* 1477). sed implet *m* 237 (*iplet b*), adimplet *m* 270 (*adinplet b*), attamen etiam *m* impleri 278. — impetiosa *m* 75, sed inpetuosus *m* 462. 471, inpetus *m* 92.

ante *r*: irrigans 923 (*mb*), irrigat *m* (*ubi* inrogat *pro* inrigat *b*) 697. — irritat 133 (*m*). — irrorans 173 (*m*), irrorat 456 (*mb*).

ante *l*: illesum 388 (*mb*). illecebras 106.

ob-: obfuscant *m* (*offuscant b*) 536.

sub-: succumbit *m* (*subcumbit b*) 889. — sufferre 268 (*mb*). — subfusa 79 (*m*), suffusa 1260 (*b*). — subicit *mb* 310 (*pro* subigit), subicit 209. — sublevat 518 (*mb*). — submittere (*submissus*) *mb* 505. 747. 1814. 2348. summissum *d* 2348. — suppetit 2131, suppeditavit 2358 (*db*). — supportare *m* 560. 879 et *b* 560,

supportare *b* 879. — subreperere *m* 867. 508, *bd* 2148, surrepere *b* 367. 508. 1682. 2277 et (*ubi* sub- *d*) 2389.

In ablativo decl. III *pro metri exigentis ratione varie ponitur modo -ē modo -i*

a) in comparativo adiectivorum -orē, -orī, *ubi plerumque servatur usus antiquior* (-orē) in dactylo medio versu: liberiore 316, inferiore 410. 1231. 1982, exteriore 669, maiore 691, brevior 1951 (*sed maiori* 1519), sed etiam (*dubia quidem lectione*) in libertate clausulae versus: priore 392, liberiore 681, interiori 1089, inferiore 1119. 1349, minori 1411, uberior 1473, posteriore 116. 2261.

b) in participio praesentis verborum, *ubi certa lectione in medio versu poscitur pallentē (dact.)* 705, vacante 892, festinantē 169, fervente 1949, contra ferventi 98. 1329, undanti 265, albenti 1166, mananti 1213, splendenti 1398, horrenti 2007. 2114. *dubia autem lectione in fine versus vaganti* 253, madenti 156 (*m*), liquenti 1975, sequenti 2107 (*bd*), sed sequente 1951, conveniente 2288 (*bd*).

c) adiectivorum reperies (*in medio*) praecipiti 259. 778, duplici 1362, multiplici 730. 1271. 1431. 1444, simplicē 753. 1529, vehementē 2188. (-tī 2029).

www.libtool.com.cn

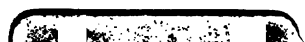
Dresdae: Typis B. G. Teubneri.

www.libtool.com.cn

1

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

MLa 40.30
Egidii Corboliensis Viaticus de sig
Widener Library 003805907

3 2044 088 818 679

www.libtool.com.cn